

Europeiska unionens officiella tidning

L 201

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

30 juli 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 733/2008 av den 15 juli 2008 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredjeland efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl (kodifierad version) 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 734/2008 av den 15 juli 2008 om skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav 8
- Kommissionens förordning (EG) nr 735/2008 av den 29 juli 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 736/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter 16
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 737/2008 av den 28 juli 2008 om utseende av gemenskapens referenslaboratorier för kräftdjursjukdomar, rabies och bovin tuberkulos, om fastställande av ytterligare ansvarsområden och uppgifter för gemenskapens referenslaboratorier för rabies och bovin tuberkulos samt om ändring av bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 29
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 738/2008 av den 28 juli 2008 om ändring för tolfte gången av förordning (EG) nr 1763/2004 om införande av vissa restriktiva åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella tribunalen för f.d. Jugoslaviens (ICTY) uppgift 33
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 739/2008 av den 28 juli 2008 om förbud mot fiske efter fläckpagell i Ices-områdena VI, VII och VIII (EG-vatten och vatten över vilka tredjeland inte har jurisdiktion eller utövar suveräna rättigheter) med fartyg som seglar under en medlemsstats flagg med undantag för Spanien, Frankrike, Irland och Förenade kungariket 34

Pris: 18 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 740/2008 av den 29 juli 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1418/2007 när det gäller de förfaranden som ska följas vid export av avfall till vissa länder ⁽¹⁾** 36

Kommissionens förordning (EG) nr 741/2008 av den 29 juli 2008 om utfärdande av importlicenser på grundval av ansökningar inlämnade för perioden 1 juli 2008–30 juni 2009 inom ramen för den tullkvot som öppnades genom förordning (EG) nr 996/97 för fryst mellangärde från nötkreatur 45

DIREKTIV

- ★ **Kommissionens direktiv 2008/81/EG av den 29 juli 2008 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp difenakum som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet ⁽¹⁾** 46

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

- ★ **Europaparlamentets och rådets beslut nr 742/2008/EG av den 9 juli 2008 om gemenskapens deltagande i ett forsknings- och utvecklingsprogram som inletts av flera medlemsstater och som syftar till att öka livskvaliteten för äldre människor genom användning av ny informations- och kommunikationsteknik ⁽¹⁾** 49

- ★ **Europaparlamentets och rådets beslut nr 743/2008/EG av den 9 juli 2008 om gemenskapens deltagande i ett forsknings- och utvecklingsprogram som inletts av flera medlemsstater och som syftar till att stödja små och medelstora företag som bedriver forskning och utveckling ⁽¹⁾** 58

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2008/624/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 8 juli 2008 om utnämning av fyra franska ledamöter och fyra franska suppleanter i Regionkommittén** 68

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ **Föreskrifter nr 30 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) – Enhetliga bestämmelser om godkännande av pneumatiska däck för motorfordon och släpvagnar till dessa** 70

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 733/2008

av den 15 juli 2008

om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredjeland efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl

(kodifierad version)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EEG) nr 737/90 av den 22 mars 1990 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredjeland efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl⁽¹⁾ har ändrats flera gånger⁽²⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl den 26 april 1986, släpptes stora mängder radioaktiva ämnen ut i atmosfären.
- (3) Utan att det påverkar möjligheten att i framtiden tillämpa, om detta blir nödvändigt, bestämmelserna i rådets förordning (Euratom) nr 3954/87 av den 22 december 1987 om gränsvärden för radioaktivitet i livsmedel och

djurfoder efter en kärnkraftsolycka eller annan radiologisk nödsituation⁽³⁾, bör gemenskapen med hänsyn till de speciella följderna av olyckan vid Tjernobyl säkerställa att jordbruksprodukter och förädlade jordbruksprodukter avsedda som människoföda och som kan vara förorenade införs i gemenskapen bara enligt gemensamma bestämmelser.

- (4) Dessa gemensamma bestämmelser bör trygga konsumenternas hälsa samt utan att inverka negativt på handeln mellan gemenskapen och tredjeland bevara marknadens enighet och förebygga omställning av handeln.
- (5) Överensstämmelse med gränsvärdena bör säkerställas genom tillbörlig kontroll som i fall av bristande överensstämmelse kan leda till importförbud.
- (6) Radioaktiviteten i många jordbruksprodukter har minskat och kommer att sjunka till samma nivåer som före Tjernobylolyckan. Ett förfarande bör därför fastställas i syfte att utesluta sådana produkter från räckvidden av denna förordning.
- (7) Eftersom denna förordning gäller alla jordbruksprodukter och förädlade jordbruksprodukter avsedda som människoföda finns det för närvarande inget behov att tillämpa det förfarande som avses i artikel 14 i rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT L 82, 29.3.1990, s. 1. Förordningen senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Se bilaga III.

⁽³⁾ EGT L 371, 30.12.1987, s. 11. Förordningen ändrad genom förordning (Euratom) nr 2218/89 (EGT L 211, 22.7.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 321. Rättat i EUT L 226, 25.6.2004, s. 128.

- (8) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med undantag för produkter som är otjänliga som människoföda och som finns i förteckningen i bilaga I samt sådana produkter som kan bli undantagna från denna förordnings räckvidd enligt det förfarande som avses i artikel 5.2, ska denna förordning gälla produkter med ursprung i tredjeland och som omfattas av

- a) bilaga I till fördraget,
- b) rådets förordning (EG) nr 1667/2006 av den 7 november 2006 om glukos och laktos ⁽²⁾,
- c) rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽³⁾,
- d) rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽⁴⁾.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gällande bestämmelser ska övergången till fri omsättning av de produkter som avses i artikel 1 vara beroende av att gränsvärdena som föreskrivs i punkt 2 i denna artikel inte överskrids:

2. De sammanlagda gränsvärdena för radioaktivitet uttryckta i cesium-134 och cesium-137 ska vara följande ⁽⁵⁾:

- a) 370 Bq/kg för mjölk och de mjölkprodukter som upptas i listan i bilaga II och i livsmedel avsedda som spädbarnsmat under de första fyra till sex levnadsmånaderna, vilka till fullo uppfyller näringskraven för denna personkategori och saluförs i detaljhandeln i förpackningar som är tydligt märkta "spädbarnsmat".

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 312, 11.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95 (EGT L 305, 19.12.1995, s. 49).

⁽⁴⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽⁵⁾ Värdena för koncentrerade eller torkade produkter ska beräknas på grundval av den rekonstituerade produkten färdig för förtäring.

- b) 600 Bq/kg för alla andra berörda produkter.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska kontrollera överensstämmelsen med gränsvärdena i artikel 2.2 för de produkter som avses i artikel 1, med hänsyn till radioaktivitetsnivån i ursprungslandet.

Kontrollen kan också omfatta uppvisande av exportlicenser.

Beroende på kontrollens resultat ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa artikel 2.1, inbegripet förbud för övergång till fri omsättning, antingen för varje enskilt fall eller allmänt för en viss produkt.

2. Varje medlemsstat ska tillhandahålla kommissionen all information om tillämpningen av denna förordning, särskilt fall av överskridande av gränsvärdena.

Kommissionen ska vidarebefordra sådan information till de övriga medlemsstaterna.

3. Vid upprepat överskridande av gränsvärdena, får nödvändiga åtgärder vidtas enligt det förfarande som avses i artikel 5.2.

Sådana åtgärder kan även inbegripa importförbud av produkter med ursprung i berört tredjeland.

Artikel 4

Tillämpningsföreskrifter till denna förordning, varje ändring av produkterna i bilaga I, samt listan av produkter som undantas från denna förordning ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 5.2.

Artikel 5

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.

Artikel 6

Förordning (EEG) nr 737/90, ändrad genom de förordningar som är förtecknade i bilaga III, ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska upphöra att gälla

- a) den 31 mars 2010, om inte rådet vid ett tidigare datum beslutar annat, särskilt om den lista över uteslutna produkter som avses i artikel 4 omfattar alla produkter som är lämpliga som människoföda och på vilka denna förordning ska tillämpas,
- b) när den kommissionsförordning som avses i artikel 2.1 i förordning (Euratom) nr 3954/87 träder i kraft, om detta ikraftträdande äger rum före den 31 mars 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA I

Produkter otjänliga som människoföda

KN-nummer	Beskrivning
ex 0101 10 10 ex 0101 90 19	Kapplöpningshästar
ex 0106	Andra (levande djur utom tamkaniner och duvor; inte för förtäring av människor)
0301 10	Levande akvariefiskar
0408 11 20 0408 19 20 0408 91 20 0408 99 20	Fågelägg utan skal samt äggula, otjänliga som människoföda ⁽¹⁾
ex 0504 00 00	Icke-ätbara tarmar, blåsor och magar av djur (andra än fiskar), hela eller i bitar
0511 10 00 ex 0511 91 90 0511 99	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, utom ätligt djurblod; döda djur av sådana slag som omfattas av kapitel 1 och 3, otjänliga som människoföd
ex 0713	Torkade, spritade baljfrön, även skalade eller sönderdelade, för utsäde
1001 90 10	Spält för utsäde ⁽¹⁾
1005 10 11 1005 10 13 1005 10 15 1005 10 19	Hybridmajs för utsäde ⁽¹⁾
1006 10 10	Ris för utsäde ⁽¹⁾
1007 00 10	Hybridsorghum för utsäde ⁽¹⁾
1201 00 10 1202 10 10 1204 00 10 1205 10 10 1206 00 10 1207 20 10 1207 40 10 1207 50 10 1207 91 10 1207 99 15	Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, hela eller i bitar, för utsäde ⁽¹⁾
1209	Frön, frukter och sporer av sådana slag som används för utsäde
1501 00 11	Ister och annat svinfett för industriellt bruk med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
1502 00 10	Andra fetter av nötkreatur, får eller getter än de som tas upp under rubrik 1503, för industriellt bruk med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
1503 00 11	Isterolja och oleostearin för industriellt bruk ⁽¹⁾
1503 00 30	Talgotolja för industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
1505 00	Ullfett och fettartade ämnen erhållna ur ullfett (inbegripet lanolin)
1507 10 10 1507 90 10	Sojabönlolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
1508 10 10 1508 90 10	Jordnötsolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
1511 10 10	Palmolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾

KN-nummer	Beskrivning
1511 90 91 1512 11 10 1512 19 10 1512 21 10 1512 29 10 1513 11 10 1513 19 30 1513 21 10 1513 29 30 1514 11 10 1514 19 10 1514 91 10 1514 99 10 1515 19 10 1515 21 10 1515 29 10 1515 50 11 1515 50 91 1515 90 21 1515 90 31 1515 90 40 1515 90 60 1516 20 95	Andra oljor för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
1515 30 10	Ricinolja och fraktioner av denna olja för framställning av aminoundekansyra för användning vid tillverkning av syntetiska textilfibrer eller plast ⁽¹⁾
1515 90 11	Tungolja, jojoba och oiticicaolja, myrtenvax och japanvax samt fraktioner av dessa
1518 00 31 1518 00 39	Blandningar av flytande vegetabiliska oljor för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel ⁽¹⁾
2207 20 00	Etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt
3824 10 00	Beredda bindemedel för gjutformar eller gjutkärnor
4501	Naturkork, obearbetad eller enkelt förarbetad; korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork
5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00	Lin, oberett eller berett men inte spunnet
5302	Mjukhampa (<i>Cannabis sativa</i> L.), oberedd eller beredd men inte spunnen; blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet granavfall samt rivet avfall och riven lump)
ex Kapitel 6	Levande träd och andra levande växter; lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt, utom växter (inbegripet plantor) och rötter av cikoriaarter enligt undernummer 0601 20 10

⁽¹⁾ För tillämpning av detta nummer erfordras att villkoren i särskilda gemenskapsbestämmelser är uppfyllda.

*BILAGA II***Mjölk och mjölkprodukter på vilka ett gränsvärde av 370Bq/kg ska tillämpas**

KN-nummer 0401

0402

0403 10 11 t.o.m. 39

0403 90 11 t.o.m. 69

0404

*BILAGA III***Upphävd förordning och en förteckning över dess ändringsförordningar i kronologisk ordning**

Rådets förordning (EEG) nr 737/90
(EGT L 82, 29.3.1990, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 686/95
(EGT L 71, 31.3.1995, s. 15)

Rådets förordning (EG) nr 616/2000
(EGT L 75, 24.3.2000, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 806/2003
(EUT L 122, 16.5.2003, s. 1)

Endast punkt 7 i bilaga III

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 737/90	Denna förordning
Artikel 1, inledningen	Artikel 1, inledning
Artikel 1, första strecksatsen	Artikel 1 a
Artikel 1, andra strecksatsen	Artikel 1 b
Artikel 1, tredje strecksatsen	Artikel 1 c
Artikel 1, fjärde strecksatsen	Artikel 1 d
Artikel 1, femte strecksatsen	—
Artikel 2	Artikel 2.1
Artikel 3, första inledningssatsen	—
Artikel 3, andra inledningssatsen	Artikel 2.2 inledningssatsen
Artikel 3, första och andra strecksatsen	Artikel 2.2 a och b
Artikel 4.1, första, andra och tredje meningen	Artikel 3.1, första, andra och tredje stycket
Artikel 4.2, första och andra meningen	Artikel 3.2, första och andra stycket
Artikel 5, första och andra meningen	Artikel 3.3, första och andra stycket
Artikel 6	Artikel 4
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 5.1 och 5.2
Artikel 7.3	—
—	Artikel 6
Artikel 8, första stycket	Artikel 7 första stycket
Artikel 8, andra stycket, inledningen	Artikel 7, andra stycket, inledningen
Artikel 8, andra stycket, punkt 1	Artikel 7, andra stycket, punkt a
Artikel 8, andra stycket, punkt 2	Artikel 7, andra stycket, punkt b
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 734/2008

av den 15 juli 2008

om skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är avtalsslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention och i avtalet om tillämpning av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. I dessa internationella instrument föreskrivs att enskilda stater är skyldiga att samarbeta för att bevara de levande resurserna på öppet hav och att samarbetet ska bedrivas direkt mellan stater eller genom lämpliga regionala eller subregionala organisationer och överenskommelser för fiskeriförvaltning.
- (2) Att det saknas en regional fiskeriförvaltningsorganisation eller -överenskommelse befriar inte de enskilda staterna från deras skyldighet enligt havsrättskonventionen att med avseende på sina medborgare anta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att bevara de levande resurserna på öppet hav, inklusive för att skydda känsliga marina ekosystem mot skadlig påverkan från fiskeverksamhet.
- (3) I artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, föreskrivs att gemenskapen ska tillämpa försiktighetsmetoden genom att vidta åtgärder för att minimera fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen. Enligt artikel 7 i samma förordning får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder, om det finns tecken på ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller det marina ekosystemet på grund av fiskeverksamhet och detta kräver omedelbara åtgärder.
- (4) Gemenskapen har tagit ställning för bevarandet av marina ekosystem som korallrev, undervattensberg, djuphavskoraller, hydrotermiska skorstenar och svampkolonier. Det finns riklig vetenskaplig information som visar att dessa ekosystems integritet hotas av fiske med bottenredskap. Gemenskapen har redan antagit åtgärder för att förbjuda bottenfiske i de områden i gemenskapens vatten där det finns sådana ekosystem. Den har också medverkat till antagandet av liknande åtgärder för öppet hav, inom ramen för alla existerande regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som har behörighet att reglera fiske med bottenredskap. Den har också aktivt bidragit till att inrätta nya organisationer eller införa nya överenskommelser med målet att alla världens hav ska omfattas av lämpliga regionala system för bevarande och förvaltning av fisket. För vissa områden på öppet hav har det emellertid visat sig vara mycket svårt att inrätta ett sådant organ.
- (5) Genom resolution 61/105, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 8 december 2006, har det internationella samfundet enats om att det krävs omedelbara åtgärder för att skydda känsliga marina ekosystem mot de destruktiva följderna av fiske med bottenredskap, antingen genom sträng reglering av sådan verksamhet genom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller -överenskommelser, eller genom att enskilda stater inför stränga regler för fartyg som för deras flagg och som bedriver verksamhet i områden som inte regleras av någon sådan organisation eller överenskommelse.

Generalförsamlingen har lämnat riktlinjer för vilken typ av åtgärder som bör antas. Det arbete som har utförts inom FAO för att utarbeta internationella riktlinjer för förvaltningen av denna fiskeverksamhet inom ramen för uppförandekoden för ansvarsfullt fiske har också stor betydelse, såväl för utformningen och antagandet av sådana åtgärder som för medlemsstaternas tillämpning av dem.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 4 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 865/2007 (EUT L 192, 24.7.2007, s. 1).

- (6) Gemenskapen har en stor flotta som bedriver bottenfiske i områden som inte regleras av någon regional fiskeriförvaltningsorganisation eller -överenskommelse med behörighet att reglera sådan fiskeverksamhet, där inrättandet av en sådan organisation eller införandet av en sådan överenskommelse inte kan förväntas inom den närmaste tiden. Utan att de fortsatta ansträngningarna för att åtgärda de kvarstående geografiska luckorna i systemet för internationell fiskeriförvaltning påverkas, måste gemenskapen fullgöra sina åtaganden enligt havsrätten avseende bevarandet av de marina levande tillgångarna i dessa områden och därför anta lämpliga åtgärder för dessa flottor. Detta måste ske i enlighet med generalforsamlingens riktlinjer i resolution 61/105.
- (7) Ett avgörande inslag i generalforsamlingens rekommendationer är åtgärder för att på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga information bedöma om enskild fiskeverksamhet med bottenredskap skulle få betydande negativa verkningar för känsliga marina ekosystem och säkerställa att denna verksamhet, om den bedöms få betydande negativa verkningar, förvaltas på ett sätt som hindrar detta eller inte tillåts fortsätta.
- (8) Genomförandet av denna rekommendation innebär att de berörda fiskefartygen tillåts att fiska om de har ett särskilt fisketillstånd, utfärdat i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 2943/95 av den 20 december 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1627/94⁽²⁾. Utfärdandet av tillstånden och tillståndens giltighet måste dessutom omfattas av särskilda villkor, som säkerställer att den godkända fiskeverksamhetens verkningar har bedömts på lämpligt sätt och att fiskeverksamheten är förenlig med denna bedömning.
- (9) Genomförandet av generalforsamlingens rekommendationer kräver också lämpliga övervakningsåtgärder för att säkerställa att villkoren för utfärdandet av tillstånden följs. I dessa ingår observatörer ombord samt särskilda bestämmelser för de satellitbaserade fartygsövervakningssystemen vid tekniska problem eller om systemet upphör att fungera, vilka går utöver bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 om närmare föreskrifter för det satellitbaserade övervakningssystemet för fartyg⁽³⁾.
- (10) Arbetet med att identifiera känsliga marina ekosystem i områden som inte regleras av en regional fiskeriförvaltningsorganisation pågår och de tillgängliga vetenskapliga rönerna är sparsamma. Det är därför absolut nödvändigt att förbjuda användningen av bottenredskap inom områden där ingen korrekt vetenskaplig bedömning har genomförts av de betydande negativa verkningar som sådan fiskeverksamhet kan ha på känsliga marina ekosystem.
- (11) Överträdelser av specifika villkor, t.ex. de som rör icke bedömda områden, drift av fartygsövervakningssystemet och ändrad fiskeplats vid oförutsett påträffande av känsliga marina ekosystem, kan leda till oåterkalleliga skador på dessa ekosystem och bör därför tas upp i förteckningen över allvarliga överträdelser i rådets förordning (EG) nr 1447/1999 av den 24 juni 1999 om att upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser⁽⁴⁾.
- (12) Den del av personskyddet som rör behandling av personuppgifter regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽⁵⁾, som fullt ut är tillämplig på behandling av personuppgifter med avseende på den här förordningen, särskilt när det gäller den registrerades rättigheter till tillträde till liksom rättelser, blockerande och radering av uppgifter och anmälan till tredje part. Detta område behandlas därför inte närmare i den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på fiskefartyg från gemenskapen som fiskar med bottenredskap på öppet hav.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på fiskefartyg från gemenskapen som bedriver fiskeverksamhet inom följande områden:
 - a) Områden som lyder under en regional fiskeriförvaltningsorganisation eller där det finns en regional överenskommelse om behörigheten att reglera sådan fiskeverksamhet.

⁽¹⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 308, 21.12.1995, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 333, 20.12.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- b) Områden för vilka en process för inrättande av en regional fiskeriförvaltningsorganisation pågår och där deltagarna i en sådan process har kommit överens om interimsåtgärder för att skydda känsliga marina ekosystem mot de destruktiva följderna av fiske med bottenredskap.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *marina ekosystem*: dynamiska komplex av växt-, djur- och mikroorganismersamhällen och deras icke-levande miljö, vilka interagerar som en funktionell enhet.
- b) *känsliga marina ekosystem*: marina ekosystem vilkas integritet (dvs. ekosystemets struktur eller funktion) enligt bästa tillgängliga vetenskapliga rön och försiktighetsprincipen riskerar att utsättas för betydande negativa verkningar till följd av fysisk kontakt med bottenredskap under normal fiskeverksamhet, bland annat korallrev, undervattensberg, hydrotermiska skorstenar, kallvattenkoraller och kallvattensvampkolonier. De känsligaste ekosystemen är sådana som lätt störs och som dessutom återhämtar sig mycket långsamt, eller kanske inte alls.
- c) *betydande negativa verkningar*: sådana verkningar (bedömda enskilt, i kombination med andra verkningar eller kumulativt) som hotar ekosystemets integritet, så att drabbade populationernas förmåga till återväxt skadas, livsmiljöernas naturliga produktivitet långsiktigt försämras eller en betydande förlust av artrikedom, livsmiljöer eller samhällstyper uppstår på mer än tillfällig basis.
- d) *bottenredskap*: redskap som vid normal fiskeverksamhet kommer i kontakt med havsbotten, bland annat bottentrålar, skrapredskap, bottengarn, förankrade backor/långrevar, tinor/mjårdar och fallor.

Artikel 3

Särskilt fisketillstånd

1. För att bedriva sådant fiske som avses i artikel 1.1 ska gemenskapens fiskefartyg ha ett särskilt fisketillstånd.
2. Det särskilda fisketillståndet ska utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1627/94 och omfattas av de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 4

Villkor för utfärdande

1. Ansökningar om särskilt fisketillstånd enligt artikel 3.1 ska åtföljas av en detaljerad fiskeplan, där särskilt följande anges:
- a) Den plats där fiskeverksamheten kommer att bedrivas.
- b) De arter som fisket avser.
- c) Typ av redskap och på vilket djup de kommer att användas.
- d) Havsbottnens batymetriska profil i det avsedda fiskeområdet, om denna information inte redan är tillgänglig för de behöriga myndigheterna i den berörda flaggstaten.
2. De behöriga myndigheterna ska utfärda ett särskilt fisketillstånd efter att ha gjort en bedömning av de potentiella verkningarna av fartygets planerade fiskeverksamhet och dragit slutsatsen att denna verksamhet sannolikt inte kommer att få betydande negativa verkningar för känsliga marina ekosystem.
3. För genomförandet av den bedömning som avses i punkt 2 ska de behöriga myndigheterna använda bästa tillgängliga vetenskapliga och tekniska uppgifter om platserna med känsliga marina ekosystem i de områden där de berörda fiskefartygen avser att bedriva verksamhet. Uppgifterna, om sådana finns tillgängliga, ska omfatta vetenskapliga uppgifter som kan ligga till grund för en uppskattning av sannolikheten för att sådana ekosystem påträffas. Bedömningen ska omfatta relevanta uppgifter som framkommit i samband med en av oberoende experter utförd vetenskaplig granskning.
4. När risken för betydande negativa verkningar för känsliga marina ekosystem utvärderas inom ramen för den bedömning som avses i punkt 2, ska man på lämpligt sätt beakta de olika förhållanden som råder inom områden där fiske med bottenredskap är väletablerat och inom områden där sådant fiske inte har bedrivits eller endast bedrivs sporadiskt.
5. De behöriga myndigheterna ska tillämpa försiktighetskriterier vid den bedömning som avses i punkt 2. Om det råder tvivel om huruvida de negativa verkningarna är betydande eller inte, ska de anse att de sannolika negativa verkningar som framgår av det vetenskapliga utlåtandet är betydande.

6. Om bedömningen leder till slutsatsen att verksamhet i enlighet med den inlämnade fiskeplanen kan få betydande negativa verkningar för känsliga marina ekosystem, ska de behöriga myndigheterna specificera de bedömda riskerna och ge sökandena möjlighet att ändra fiskeplanen, så att riskerna kan undvikas. Om ingen sådan ändring görs, ska de behöriga myndigheterna inte utfärda det särskilda fisketillstånd som ansökan gäller.

Artikel 5

Villkor för giltighet

1. Av det särskilda fisketillståndet enligt artikel 3.1 ska det uttryckligen framgå att den avsedda fiskeverksamheten hela tiden måste överensstämma med den fiskeplan som lämnats in enligt artikel 4.1.

2. Om omständigheter som den person som ansvarar för fartygets verksamhet inte kan styra kräver att de inlämnade planerna ändras, ska samma person utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna om detta och ange vilka ändringar av den ursprungliga planen som planeras. De behöriga myndigheterna ska granska ändringarna och får inte godkänna dessa om de innebär att fiskeverksamheten förflyttas till områden där känsliga marina ekosystem påträffas eller sannolikt kommer att påträffas.

3. Om fiskeplanen enligt artikel 4.1 under andra omständigheter än de som anges i punkt 2 i denna artikel inte följs, ska flaggmedlemsstaten återkalla det särskilda fisketillstånd som har utfärdats till det berörda fiskefartyget.

Artikel 6

Icke bedömda områden

1. Inom de områden där ingen egentlig vetenskaplig bedömning har genomförts och gjorts tillgänglig ska det vara förbjudet att använda bottenredskap. Detta förbud ska omfattas av den översyn av denna förordning som föreskrivs i artikel 13.

2. Fiske med bottenredskap ska vara tillåtet på de villkor som fastställs i denna förordning, om denna vetenskapliga bedömning visar att känsliga marina ekosystem inte äventyras.

Artikel 7

Oförutsett påträffande av känsliga marina ekosystem

1. Om ett fiskefartyg påträffar känsliga marina ekosystem under fiskeinsatsen, ska det omedelbart upphöra med fisket eller avstå från att börja fiska på den berörda platsen. Det ska återuppta fisket först när det har nått en alternativ plats minst 5 sjömil från den plats där ekosystemet påträffades inom det område som anges i fartygets fiskeplan enligt artikel 4.1.

2. Om ett annat känsligt marint ekosystem påträffas på den alternativa fiskeplatsen enligt punkt 1, ska fartyget fortsätta att flytta sig i enlighet med bestämmelserna i den punkten, till dess att det når en plats där det inte finns några känsliga marina ekosystem.

3. Fiskefartyget ska utan dröjsmål rapportera alla ekosystem som påträffas till de behöriga myndigheterna och lämna exakta uppgifter om art, tid och plats samt övriga relevanta omständigheter.

Artikel 8

Områdesavstängning

1. Medlemsstaterna ska kartlägga de områden där det ska vara förbjudet att fiska med bottenredskap, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön om förekomst eller sannolik förekomst av känsliga marina ekosystem i det område där deras fiskefartyg är verksamma. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål genomföra dessa avstängningar för sina fartyg och omedelbart meddela kommissionen detta. Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra meddelandet till alla medlemsstater.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i förordning (EG) nr 2371/2002 ska kommissionen i enlighet med artikel 37 i fördraget om så är lämpligt förelägga rådet förslag om antagande av gemenskapsåtgärder för att genomföra områdesavstängningar, oavsett om detta görs på grundval av den information som medlemsstaterna anmält eller på eget initiativ.

Artikel 9

Satellitbaserat kontrollsystem för fartyg

1. Trots vad som sägs i artikel 11.1 i förordning (EG) nr 2244/2003 ska fartygets befälhavare, för den händelse satellitövervakningsutrustningen ombord på fartyget drabbas av ett tekniskt fel eller upphör att fungera, rapportera fartygets geografiska läge till flaggmedlemsstaten varannan timme.

2. Efter återkomsten från fiskeresan får fartyget inte på nytt lämna hamn förrän de behöriga myndigheterna bedömer att satellitövervakningsutrustningen fungerar tillfredsställande.

Artikel 10

Allvarliga överträdelser

1. All fiskeverksamhet från och med den tidpunkt då fartyget gjorde avsteg från sin fiskeplan under andra omständigheter än de som anges i artikel 5.2 ska betraktas som fiske utan innehav av fisketillstånd och därmed som sådant beteende som utgör en allvarlig överträdelse av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser.

2. Upprepad underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 6, 7 och 9 ska betraktas som sådant beteende som utgör en allvarlig överträdelse av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser.

Artikel 11

Observatörer

1. Det ska finnas observatörer ombord på alla fartyg för vilka ett särskilt fisketillstånd enligt artikel 3.1 har utfärdats. Observatörerna ska observera fartygets fiskeverksamhet under hela genomförandet av fiskeplanen enligt artikel 4.1.

Antalet observatörer som täcker fiskeverksamheten inom ett fiskeområde ska ses över den 30 juli 2009.

2. Observatören ska

- a) på ett oberoende sätt och i samma format som det som används i fartygets loggbok registrera de fångstuppgifter som föreskrivs i artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾,
- b) registrera alla sådana fall av ändringar av fiskeplanen som avses i artikel 5.2,
- c) dokumentera eventuella fall av oförutsedda påträffanden av känsliga marina ekosystem enligt artikel 7 och därvid samla in information som kan vara till nytta i samband med skyddet av platsen,
- d) registrera de djup på vilka fiskeredskap används,
- e) lämna en rapport till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter inom 20 dagar efter observationsperiodens slut. En kopia av denna rapport ska skickas till kommissionen inom 30 dagar efter mottagandet av en skriftlig begäran.

3. Observatören får inte vara något av följande:

- a) Släkt med fartygets befälhavare eller med något annat befäl ombord på det fiskefartyg där han eller hon är placerad.

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1967/2006 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11. Rättad i EUT L 36, 8.2.2007, s. 6).

- b) Anställd hos befälhavaren på det fiskefartyg där han eller hon är placerad.

- c) Anställd hos befälhavarens företrädare.

- d) Anställd hos ett företag som kontrolleras av befälhavaren eller dennes företrädare.

- e) Släkt med befälhavarens företrädare.

Artikel 12

Uppgifter

1. För de fiskefartyg som för deras flagg och omfattas av denna förordning, ska medlemsstaterna för varje kalenderhalvår, inom tre månader från och med utgången av samma kalenderhalvår, sända kommissionen en rapport om följande:

- a) Som komplement till kraven enligt artikel 18 i förordning (EEG) nr 2847/93, uppgifter om de fångster som tagits av fiskefartyg enligt artikel 1, sammanställda på grundval av de uppgifter som registrerats i loggböcker, inklusive fullständiga uppgifter om fiskedagar ute ur hamn och observatörernas rapporter, uppdelade på kvartal, typ av fiskeredskap och fiskart.
- b) De i artikel 1.1 angivna fiskefartygens efterlevnad av fiskeplanerna och villkoren i artiklarna 6, 7 och 8 samt de åtgärder som har vidtagits för att åtgärda och bestraffa sådana fall av underlåtenhet och allvarliga överträdelser som avses i artikel 10.
- c) Genomförandet av artikel 8.

2. De rapporter som lämnats in enligt punkt 1 ska åtföljas av alla konsekvensbedömningar som berörda medlemsstater genomfört i enlighet med artikel 4.2 under den sexmånadersperiod som rapporten omfattar.

3. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som lämnats in enligt punkterna 1 och 2, bl.a. via FAO, och ska utan dröjsmål överlämna dem till de berörda vetenskapliga organen samt på begäran till medlemsstaterna.

*Artikel 13***Översyn**

Kommissionen ska senast den 30 juni 2010 överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändringar av denna förordning.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den trettionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 735/2008**av den 29 juli 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 510/2008 (EUT L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 590/2008 (EUT L 163, 24.6.2008, s. 24).

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MK	28,9
	TR	74,2
	XS	29,6
	ZZ	44,2
0707 00 05	MK	27,4
	TR	106,2
	ZZ	66,8
0709 90 70	TR	97,2
	ZZ	97,2
0805 50 10	AR	84,2
	US	62,5
	UY	59,6
	ZA	89,4
	ZZ	73,9
0806 10 10	CL	58,0
	EG	144,2
	IL	145,6
	TR	123,9
	ZZ	117,9
0808 10 80	AR	95,1
	BR	101,6
	CL	97,9
	CN	87,4
	NZ	115,6
	US	107,9
	ZA	88,2
	ZZ	99,1
0808 20 50	AR	67,9
	CL	88,3
	NZ	97,1
	TR	156,5
	ZA	100,6
	ZZ	102,1
0809 10 00	TR	172,1
	US	186,2
	ZZ	179,2
0809 20 95	CA	388,4
	TR	449,8
	US	433,2
	ZZ	423,8
0809 30	TR	143,6
	ZZ	143,6
0809 40 05	BA	82,7
	IL	116,4
	TR	115,5
	XS	66,2
	ZZ	95,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 736/2008

av den 22 juli 2008

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1 a i,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning⁽²⁾,

efter samråd med rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas kommissionen att i enlighet med artikel 87 i fördraget förklara att stöd till små och medelstora företag på vissa villkor är förenliga med den gemensamma marknaden och undantagna från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.
- (2) Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag⁽³⁾ gäller inte verksamhet som är knuten till produktion, beredning eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter⁽⁴⁾.
- (3) Kommissionen har redan i ett flertal beslut tillämpat artiklarna 87 och 88 i fördraget på små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning

och saluföring av fiskeriprodukter och har också redogjort för sin politik på området, senast i riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk⁽⁵⁾ (nedan kallade *riktlinjerna för fiskerisektorn*). För att säkerställa effektiv kontroll och förenklad administration utan att kommissionens kontroll försvagas bör kommissionen, mot bakgrund av sin erfarenhet av att tillämpa dessa artiklar på små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter, även göra bruk av sina befogenheter enligt förordning (EG) nr 994/98 på små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter, i den utsträckning som artikel 89 i fördraget har förklarats vara tillämplig på sådana produkter.

- (4) Statliga stöds förenlighet med den gemensamma marknaden inom fiskerisektorn bedöms av kommissionen på grundval av målen för såväl konkurrenspolitiken som den gemensamma fiskeripolitiken.
- (5) Denna förordning bör omfatta den typ av stöd inom fiskerisektorn som sedan länge har godkänts systematiskt av kommissionen. Sådant stöd kräver inte att kommissionen bedömer förenligheten med den gemensamma marknaden från fall till fall, under förutsättning att det uppfyller de villkor som anges i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden⁽⁶⁾ och i kommissionens förordning (EG) nr 498/2007 av den 26 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden⁽⁷⁾, samt vissa andra villkor. Förordning (EG) nr 1198/2006 har visserligen endast tillämpats sedan den 4 september 2006, men på grundval av de befintliga riktlinjerna för fiske har kommissionen vunnit tillräcklig erfarenhet av att tillämpa liknande villkor för den typ av åtgärder det gäller för att kunna fastställa att villkoren i förordningen är tillräckligt precisa för att motivera avsteg från kravet på bedömning från fall till fall.
- (6) Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas möjligheter att anmäla stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter. Sådana anmälningar bör bedömas av kommissionen på grundval av denna förordning och riktlinjerna för fiskerisektorn.

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 248, 23.10.2007, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1976/2006 (EUT L 368, 23.12.2006, s. 85).

⁽⁴⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1759/2006 (EUT L 335, 1.12.2006, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT C 229, 14.9.2004, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 120, 10.5.2007, s. 1.

- (7) Stöd som medlemsstaterna har för avsikt att bevilja inom fiskerisektorn, men som inte omfattas av denna förordning eller andra förordningar som antagits enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98 bör även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget. Sådant stöd kommer att bedömas på grundval av denna förordning och riktlinjerna för fiskerisektorn.
- (8) Genom denna förordning bör undantag medges för alla stöd som uppfyller förordningens samtliga tillämpliga krav och för alla stödordningar, förutsatt att varje stöd som kan beviljas inom ramen för stödordningar uppfyller samtliga tillämpliga krav i denna förordning. För individuella stöd som beviljas enligt en stödordning och stöd för särskilda ändamål bör det göras en uttrycklig hänvisning till denna förordning.
- (9) För att överensstämma med gemenskapsfinansierade stödåtgärder bör stödtaken enligt denna förordning vara desamma som de som fastställs för samma slags stöd i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.
- (10) Det är viktigt att stöd inte beviljas i de fall då bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen, och framför allt i den gemensamma fiskeripolitiken, inte följs. En medlemsstat får således endast bevilja stöd inom fiskerisektorn om de åtgärder som finansieras och deras effekter är förenliga med gemenskapslagstiftningen. Innan stöd beviljas bör medlemsstaterna kontrollera att stödmottagarna följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken.
- (11) För att garantera att stödet är proportionerligt och begränsat till det belopp som är absolut nödvändigt bör tröskelvärdena så långt det är möjligt uttryckas i stödnivåer i förhållande till en uppsättning stödberättigande kostnader. Vid beräkning av stödnivån ska stöd som betalas ut i flera omgångar diskonteras till sitt värde vid tidpunkten för beviljandet. Den räntesats som ska användas för att diskontera stödet och för att beräkna den del av stödet som inte utgör bidrag bör vara den gällande referensräntan vid den tidpunkt då stödet beviljas, så som den fastställs i kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹⁾.
- (12) För att finna rätt balans mellan att minimera snedvridningen av konkurrensen i den sektor där stödet beviljas och målsättningen med denna förordning, bör individuella stöd som överskrider ett fastställt högsta belopp inte medges undantag, oavsett om de betalas ut enligt stödordningar som undantas enligt denna förordning eller inte.
- (13) Denna förordning bör inte gälla för exportrelaterad verksamhet eller stöd som främjar inhemska produkter framför importerade. Förordningen bör framför allt inte omfatta stöd till att skapa och driva ett distributionsnät i andra länder. Stöd som avser kostnader för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstöd.
- (14) Stöd till företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽²⁾ bör bedömas enligt de riktlinjerna för att undvika att de kringgås. Stöd till sådana företag bör därför uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde. I syfte att minska medlemsstaternas administrativa börda i samband med stöd som omfattas av denna förordning bör definitionen av företag i svårigheter förenklas gentemot den definition som används i riktlinjerna. Dessutom bör små och medelstora företag som har bildats för mindre än tre år sedan för de syften som avses i denna förordning inte betraktas som företag i svårigheter under den perioden, såvida de inte uppfyller kriterierna för företag som omfattas av ett kollektivt insolvensförfarande enligt nationell lag. Dessa förenklningar bör inte påverka dessa företags klassificering enligt riktlinjerna avseende stöd som inte omfattas av den här förordningen; sådant stöd omfattas fortfarande av den fullständiga definitionen i riktlinjerna.
- (15) Kommissionen ska se till att godkänt stöd inte påverkar handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det allmänna intresset. Denna förordning bör därför inte gälla stöd till en mottagare som är föremål för ett betalningskrav på grund av ett tidigare kommissionsbeslut om att ett stöd är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden. Som en följd därav omfattas alla stöd för särskilda ändamål som betalas ut till en sådan mottagare, och alla stödordningar som inte omfattar en bestämmelse som uttryckligen utesluter sådana mottagare, även framöver av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget. Denna bestämmelse bör inte påverka de berättigade förväntningarna hos stödmottagare som inte har oregrerade betalningskrav.
- (16) För att eliminera skillnader som kan skapa snedvridning av konkurrensen och för att underlätta samordningen mellan olika initiativ som gäller små och medelstora företag på gemenskapsnivå och nationell nivå ska definitionen av "små och medelstora företag" som tillämpas i denna förordning vara densamma som i bilaga I till förordning (EG) nr 70/2001.

⁽¹⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

- (17) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast gälla genomsynligt stöd. Genomsynligt stöd är stöd för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att en riskbedömning behöver göras. Framför allt bör stöd i form av lån behandlas som genomsynligt om bruttobidragsekvivalenten beräknas på grundval av meddelandet från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor⁽¹⁾. Stöd i form av skatteåtgärder bör anses vara genomsynliga om det i åtgärden föreskrivs ett tak som garanterar att det tillämpliga tröskelvärdet inte överskrids.
- (18) Stöd som ingår i garantiordningar bör betraktas som genomsynligt när metoden för att beräkna bruttobidragsekvivalenten efter anmälan har godkänts av kommissionen. Kommissionen kommer att pröva sådana anmälningar på grundval av kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier⁽²⁾. Stöd som ingår i garantiordningar bör också anses vara genomsynligt om stödmottagaren hör till kategorin små och medelstora företag och bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i avsnitt 3.3 och 3.5 i det tillkännagivandet.
- (19) På grund av svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd i form av lån med återbetalningsskyldighet bör sådant stöd inte omfattas av denna förordning, såvida inte det totala belopp som beviljas i lån med återbetalningsskyldighet ligger under det tröskelvärdet för enskild anmälan och de högsta stödnivåer som anges i förordningen.
- (20) Med beaktande av artikel 87.3 c i fördraget bör stöd normalt enbart ha effekten att kontinuerligt eller tillfälligt sänka mottagarens normala driftskostnader, och det bör vara proportionerligt i förhållande till de svårigheter som måste bemästras för att garantera de socioekonomiska fördelar som bedöms vara i gemenskapens intresse. Statliga stödåtgärder som enbart har till syfte att förbättra producentens ekonomiska situation, men som inte på något sätt bidrar till att utveckla sektorn, och framför allt stöd som beviljas enbart på grundval av pris, kvantitet eller produktionsenhet eller per enhet för produktionsmedel anses utgöra driftsstöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden. Sådant stöd kommer dessutom också med all sannolikhet att störa mekanismerna för den gemensamma organisationen av marknaden. Det är därför lämpligt att begränsa tillämpningsområdet för denna förordning till investeringsstöd, samt stöd för vissa socioekonomiska åtgärder.
- (21) För att garantera att stödet är nödvändigt och stimulerar till att utveckla viss verksamhet, bör denna förordning inte gälla stöd till verksamhet som mottagaren ändå skulle bedriva på rena marknadsvillkor. Det bör anses vara fråga om sådan stimulans om företaget har lämnat in en ansökan till medlemsstaten innan man börjar genomföra det understödda projektet.
- (22) När man fastställer om tröskelvärdena för en individuell anmälan och de högsta tillåtna stödnivåerna i denna förordning har följts bör man beakta det totala offentliga stöd som beviljats för projektet i fråga, oavsett om finansieringen kommer från lokala, regionala eller statliga källor eller från gemenskapen.
- (23) Denna förordning bör omfatta följande stöd: stöd för definitivt och tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet, stöd för finansiering av socioekonomiska åtgärder, stöd för produktiva investeringar i vattenbruk, stöd till miljövärdande åtgärder inom vattenbruket, stöd till åtgärder för folk- och djurhälsa, stöd till inlandsfiske, stöd till beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, stöd till åtgärder av gemensamt intresse som genomförs med deltagande av branschfolk eller av organisationer som representerar producenter eller andra organisationer som erkänts av medlemsstaterna, stöd till åtgärder av gemensamt intresse som är avsedda att skydda och utveckla den akvatiska faunan och florin och samtidigt förbättra den akvatiska miljön, stöd till investeringar i offentliga eller privata fiskehamnar, landningsplatser och skyddshamnar, stöd till åtgärder av gemensamt intresse för att genomföra en kvalitets- och mervärdespolitik eller utveckla nya avsättningsmöjligheter eller reklamkampanjer för fiskeri- och vattenbruksprodukter, stöd till pilotprojekt, stöd till ändringar för omställning av fiskefartyg samt stöd till tekniskt stöd.
- (24) Om skatteundantag i enlighet med artikel 14 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁽³⁾ tillämpas för hela fiskerisektorn på lika villkor anser kommissionen att de kan bidra till sektorns utveckling och vara i gemenskapens intresse. Sådana undantag har även tillämpats av medlemsstater, och erfarenheter med tillämpningen av sådana undantag enligt förordning (EG) nr 1595/2004 har visat att de inte påverkar handeln negativt och att de bidrar till uppnåendet av målen för den gemensamma fiskeripolitiken genom att garantera hållbara ekonomiska och sociala villkor. Med tanke på att åtgärden är genomsynlig och att stödet beräknas på grundval av den faktiska bränslemängd som ett fartyg förbrukar, och i ljuset

⁽¹⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT C 155, 20.6.2008, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/75/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 100).

av att denna förordning endast berör små och medelstora företag och att de allra flesta fiskeföretag i EU är små och medelstora företag (de allra flesta företag som åtnjuter sådana skatteundantag är småföretag som endast äger ett enda fartyg), anser kommissionen att åtgärderna inte snedvrider konkurrensen på ett orimligt sätt eller påverkar handeln i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse. Därför bör sådana skatteundantag, i den utsträckning som de utgör statligt stöd, förklaras förenliga med den gemensamma marknaden och undantas från anmälningskraven i artikel 88.3 i fördraget, förutsatt att de överensstämmer med dessa direktiv och är tillämpliga på hela fiskerisektorn. Dessutom bör denna förordning också innehålla bestämmelser om att följande typ av stöd på vissa villkor är förenliga med den gemensamma marknaden och undantagna från anmälningskravet enligt artikel 88.3 i fördraget: skattelättnader eller -minskningar som gäller för inlandsfiske och fiskodling och som medlemsstaterna kan införa enligt artikel 15 i direktiv 2003/96/EG.

- (25) För att säkerställa insyn och effektiv kontroll i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 994/98 är det lämpligt att utarbeta ett standardformulär som medlemsstaterna bör använda för att förse kommissionen med sammanfattande uppgifter varje gång en stödordning eller ett individuellt stöd införs i enlighet med denna förordning. Varje stödåtgärd som anmäls till kommissionen tilldelas ett identifieringsnummer. Att en stödåtgärd fått ett sådant nummer innebär inte att kommissionen har granskat om stödet uppfyller villkoren i denna förordning. Det skapar därför inga berättigade förväntningar hos medlemsstaten eller stödmottagaren vad gäller stödåtgärdens förenlighet med denna förordning.
- (26) Av samma skäl bör kommissionen fastställa särskilda krav på utformningen av och innehållet i de årsrapporter som medlemsstaterna ska lämna in till kommissionen. Man bör också fastställa regler för de register som medlemsstaterna ska upprätta för de stödåtgärder och individuella stöd som undantas genom denna förordning, i enlighet med kraven i artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾.

- (27) För att kommissionen ska kunna övervaka genomförandet av denna förordning bör medlemsstaterna lämna alla nödvändiga uppgifter om de åtgärder som genomförs enligt förordningen. Om en medlemsstat inte lämnar uppgifter om stödåtgärderna inom en rimlig tidsfrist,

kan detta ses som ett tecken på att förordningen inte följs. Om en medlemsstat underlåter att lämna de uppgifter som behövs för att kommissionen ska kunna kontrollera en stödåtgärd kan det leda till att denna beslutar att förordningen eller den berörda delen av förordningen inte ska gälla för medlemsstaten i fråga och att alla efterföljande stödåtgärder, inklusive nya individuella stödordningar som beviljas på grundval av stödordningar som tidigare omfattats av denna förordning, måste anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 88 i fördraget. Så snart medlemsstaten har lämnat korrekta och fullständiga uppgifter bör kommissionen låta förordningen bli fullt tillämplig igen.

- (28) Med beaktande av sista giltighetsdagen för förordning (EG) nr 1198/2006 och med beaktande av att villkoren för stödbeviljande enligt denna förordning har anpassats till de villkor som gäller för Europeiska fiskerifonden, bör tillämpningsperioden för denna förordning upphöra den dag då förordning (EG) nr 1198/2006 upphör att gälla. Om denna förordning upphör att gälla utan att förlängas, bör stödordningar som redan undantagits genom denna förordning fortsätta att vara undantagna under sex månader.
- (29) Det är lämpligt att fastställa övergångsbestämmelser för anmälningar som gjorts innan denna förordning träder i kraft och för stöd som beviljats innan denna förordning träder i kraft och som i strid med skyldigheten i artikel 88.3 i fördraget inte har anmälts samt för stöd som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1595/2004 av den 8 september 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla för genomsynligt stöd som beviljas små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning eller saluföring av fiskeriprodukter.

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 291, 14.9.2004, s. 3.

2. Denna förordning ska inte gälla för
- a) stöd, vars belopp bestämts utifrån pris eller kvantitet för de produkter som saluförs på marknaden,
- b) exportrelaterade stöd, dvs. stöd som är direkt kopplade till exportvolymen, till skapandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter i samband med exportverksamhet,
- c) stöd som gynnar användningen av inhemska varor på bekostnad av importerade,
- d) stöd som beviljas företag i svårigheter,
- e) stödordningar som inte uttryckligen utesluter utbetalning av individuellt stöd till förmån för ett företag som är föremål för ett betalningskrav på grund av ett tidigare kommissionsbeslut om att ett stöd är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden,
- f) stöd för särskilda ändamål till ett företag som är föremål för ett betalningskrav till följd av ett tidigare kommissionsbeslut om att ett stöd är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.
3. Denna förordning ska inte gälla stöd för enskilda projekt med stödberättigande kostnader som överstiger 2 miljoner euro eller där stödbeloppet överstiger 1 miljon euro per stödmottagare och år.

kan beviljas ett eller flera företag för obestämd tid och/eller med obestämt belopp,

c) *individuellt stöd*: stöd för särskilda ändamål och anmälningspliktigt stöd som beviljas på grundval av en stödordning,

d) *stöd för särskilda ändamål*: individuellt stöd som inte beviljas på grundval av en stödordning,

e) *stödnivå*: stödbeloppet uttryckt i procent av de stödberättigande kostnaderna,

f) *fiskeriprodukt*: både produkter som fångas till havs och i inlandsvatten och de vattenbruksprodukter som förtecknas i artikel 1 i förordning (EG) nr 104/2000,

g) *små och medelstora företag*: små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2.7 i kommissionens förordning (EG) nr .../2008 av den 2 juli 2008 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget i vilka vissa former av stöd förklaras vara förenliga med den gemensamma marknaden ⁽¹⁾,

h) *genomsynligt stöd*: stöd för vilket det är möjligt att på förhand exakt beräkna bruttobidragsekvivalenten utan att en riskbedömning behöver göras,

i) *företag i svårigheter*: företag som uppfyller nedanstående villkor:

— Det är fråga om ett bolag med begränsat personligt ansvar för bolagsmännen, när över hälften av det tecknade kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna, eller

— det är fråga om ett bolag med obegränsat personligt ansvar för åtminstone en del av bolagsmännen, när över hälften av det bokförda egna kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna, eller

— oberoende av bolagsform, det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att bli föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *stöd*: varje åtgärd som uppfyller samtliga kriterier som anges i artikel 87.1 i fördraget,
- b) *stödordning*: varje rättsakt på grundval av vilken individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs, samt varje rättsakt på grundval av vilken stöd, som inte är hänförligt till ett visst projekt,

⁽¹⁾ EUT L ..., ... 2008, s. ...

Artikel 3

Villkor för undantag

1. Stöd för särskilda ändamål som uppfyller samtliga villkor i denna förordning ska anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att de sammanfattande uppgifter som föreskrivs i artikel 25.1 i denna förordning har skickats in och att stöden innehåller en uttrycklig hänvisning till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Stödordningar som uppfyller samtliga villkor i denna förordning ska anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att de sammanfattande uppgifter som föreskrivs i artikel 25.1 i denna förordning har skickats in och att alla individuella stöd som beviljas inom ramen för stödordningar uppfyller samtliga villkor i denna förordning och att stödordningarna innehåller en uttrycklig hänvisning till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Individuella stöd som beviljas inom ramen för en stödordning enligt punkt 2 ska anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att stödet direkt uppfyller samtliga villkor i denna förordning och att de sammanfattande uppgifter som föreskrivs i artikel 25.1 i denna förordning har skickats in och att de individuella stöden innehåller en uttrycklig hänvisning till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Innan stöd beviljas enligt denna förordning ska medlemsstaterna kontrollera att de åtgärder som finansieras och deras effekter är förenliga med gemenskapslagstiftningen.

5. Stöd får endast undantas inom ramen för denna förordning om det för stödets beviljande explicit anges att stödmottagarna under stödperioden måste följa reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken och att stödet ska återbetalas i proportion till hur allvarlig överträdelsen är om det under stödperioden visar sig att stödmottagaren inte följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 4

Stödnivå och stödberättigande kostnader

1. Vid beräkningen av stödnivån ska alla siffror som används avse belopp före eventuella avdrag för skatt eller andra avgifter.

Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag, ska stödbeloppet vara lika med stödets bidragsekvivalent. Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid tidpunkten för beviljandet. För diskonteringen ska den gällande referensräntan vid den tidpunkt då lånet beviljades användas. Om stöd ges i form av befrielse från eller lättnader på skatter som ska betalas i framtiden ska de olika delarna av stödet diskonteras på grundval av den referensränta som gäller vid de olika tidpunkter då skatteförmånerna träder i kraft, dock under förutsättning att en viss stödnivå uttryckt i bruttobidragsekvivalent respekteras.

2. De stödberättigande kostnaderna ska uppfylla villkoren i artikel 55.2 och 55.5 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 26 i förordning (EG) nr 498/2007 och ska visas med hjälp av tydliga och specificerade skriftliga underlag.

Artikel 5

Genomsynligt stöd

1. Denna förordning ska endast gälla genomsynligt stöd. Särskilt följande typer av stöd ska anses vara genomsynliga:

a) Direktstöd och räntesubventioner.

b) Stöd i form av lån, om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de referensräntor som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades och med beaktande av om lånet täcks av normal säkerhet och/eller om det innebär ett onormalt risktagande.

c) Stöd i form av garantiordningar,

— om metoden för att beräkna bruttobidragsekvivalenten har godkänts efter anmälan till kommissionen och om den godkända metoden uttryckligen avser den typ av garantier och transaktioner som denna förordning avser, eller

— om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier.

d) Stöd i form av skatteåtgärder, som ska anses vara genomsynliga om det i åtgärden föreskrivs ett tak som garanterar att det tillämpliga tröskelvärdet inte överskrids.

2. Följande typer av stöd ska inte anses vara genomsynliga:

a) Stöd i form av kapitaltillskott.

b) Stöd i form av riskkapitalåtgärder.

3. Stöd i form av förskott med återbetalningsskyldighet ska anses vara genomsynligt endast om det sammanlagda förskottsbeloppet inte överstiger det tröskelvärde som är tillämpligt enligt denna förordning. Om tröskelvärdet uttrycks i form av stödnivå får det sammanlagda förskottsbeloppet, uttryckt som en procentandel av de stödberättigande kostnaderna, inte överstiga den tillämpliga stödnivån.

Artikel 6

Kumulering

1. När det fastställs huruvida tröskelvärdena för en individuell anmälan enligt artikel 1.3 och de högsta tillåtna stödnivåerna i kapitel 2 har följts eller inte bör det totala offentliga stöd som beviljats för verksamheten eller projektet i fråga beaktas, oavsett om finansieringen kommer från lokala, regionala eller statliga källor eller från gemenskapen.

2. Stöd som undantas genom denna förordning kan kumuleras med allt annat stöd som undantas enligt denna förordning förutsatt att stödåtgärderna i fråga avser olika och identifierbara stödberättigande kostnader.

3. Stöd som undantas genom denna förordning får inte kumuleras med något annat stöd som undantas genom denna förordning eller med stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 875/2007⁽¹⁾, eller med annan gemenskapsfinansiering som avser samma stödberättigande kostnader (helt eller delvis), om en sådan kumulering leder till att stödet överskrider den högsta tillåtna stödnivån eller det högsta tillåtna stödbeloppet för denna typ av stöd enligt denna förordning.

Artikel 7

Stimulanseffekt

1. Genom denna förordning undantas endast stöd som har en stimulanseffekt.

2. Stöd ska anses ha en stimulanseffekt om det ger mottagaren möjlighet att genomföra verksamhet eller projekt som denne inte skulle ha genomfört på samma sätt utan stöd.

Villkoret ska anses vara uppfyllt om stödmottagaren har lämnat in en stödansökan till den berörda medlemsstaten innan arbetet med projektet eller verksamheten inleds.

3. Det villkor som anges i punkt 2 ska inte gälla skatteåtgärder i vilka en laglig rätt till stöd fastställs i enlighet med objektiva kriterier och utan vidare granskning av medlemsstaten, om dessa skatteåtgärder har antagits innan arbetet med det

understödda projektet eller den understödda verksamheten inleds.

4. Om villkoren i punkterna 1–3 inte är uppfyllda kan stödåtgärden inte beviljas undantag i sin helhet enligt denna förordning.

KAPITEL 2

STÖDKATEGORIER

Artikel 8

Stöd för definitivt upphörande av fiskeverksamhet

Stöd för definitivt upphörande av fiskeverksamhet ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

a) stödet uppfyller villkoren i artikel 23 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 4 i förordning (EG) nr 498/2007, och

b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 9

Stöd för tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet

Stöd för tillfälligt upphörande av fiskares och fartygsägares fiskeverksamhet ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

a) stödet uppfyller villkoren i artikel 24 i förordning (EG) nr 1198/2006, och

b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 10

Stöd för socioekonomisk kompensation för förvaltningen av fiskeflottan

Stöd för finansiering av socioekonomiska åtgärder ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

⁽¹⁾ EUT L 193, 25.7.2007, s. 6.

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 26.3 och 27 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 8 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 11

Stöd för produktiva investeringar i vattenbruk

Stöd för produktiva investeringar i vattenbruk ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 28 och 29 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artiklarna 9 och 10 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 12

Stöd för miljövårdande åtgärder inom vattenbruket

Stöd till kompensation för användning av vattenbruksmetoder som bidrar till att skydda och förbättra miljön och bevara naturen ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 28 och 30 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 11 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 13

Stöd till åtgärder för folkhälsa

Stöd för ersättning till blötdjursodlare för tillfälligt upphörande med skörd av odlade blötdjur ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 28 och 31 i förordning (EG) nr 1198/2006, och

- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 14

Stöd till åtgärder för djurhälsa

Stöd för åtgärder inom djurhälsan ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 28 och 32 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 12 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 15

Stöd till inlandsfiske

Stöd till inlandsfiske ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artikel 33 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 16

Stöd till beredning och saluföring

Stöd till beredning och saluföring av fiskeriprodukter ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 34 och 35 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 14 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 17

Stöd till åtgärder av gemensamt intresse

Stöd till åtgärder av gemensamt intresse som genomförs med deltagande av branschfolk eller av organisationer som representerar producenter eller andra organisationer som har erkänts av medlemsstaterna ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 36 och 37 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 15 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 18

Stöd till åtgärder avsedda att skydda och utveckla den akvatiska faunan och floran

Stöd till åtgärder av gemensamt intresse som är avsedda att skydda och utveckla den akvatiska faunan och floran och samtidigt förbättra den akvatiska miljön ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 36 och 38 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 16 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 19

Stöd till investeringar i fiskehamnar, landningsplatser och skyddshamnar

Stöd till investering i offentliga eller privata fiskehamnar, landningsplatser och skyddshamnar ska anses vara förenligt med

den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 36 och 39 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 17 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 20

Stöd till utveckling av nya avsättningsmöjligheter och reklamkampanjer

Stöd till åtgärder av gemensamt intresse för att genomföra en kvalitets- och mervärdespolitik eller utveckla nya avsättningsmöjligheter eller reklamkampanjer för fiskeri- och vattenbruksprodukter ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 36 och 40 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 18 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 21

Stöd till pilotprojekt

Stöd till pilotprojekt ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 36 och 41 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 19 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivå för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 22

Stöd till ändringar för omställning av fiskefartyg

Stöd till ändringar av fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och som är registrerade i gemenskapen och som ställs om för utbildnings- eller forskningsändamål inom fiskerinäringen eller för all annan verksamhet än fiske ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artiklarna 36 och 42 i förordning (EG) nr 1198/2006 och i artikel 20 i förordning (EG) nr 498/2007, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 23

Stöd till tekniskt stöd

Stöd till tekniskt stöd ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

- a) stödet uppfyller villkoren i artikel 46.2 och 46.3 i förordning (EG) nr 1198/2006, och
- b) stödbeloppet inte överskrider, i bidragsekvivalenter, den totala nivån för offentliga bidrag som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1198/2006.

Artikel 24

Skattebefrielse i enlighet med direktiv 2003/96/EG

1. Skattebefrielse som gäller för hela fiskerisektorn och som medlemsstaterna inför i enlighet med artikel 14 i direktiv 2003/96/EG ska, i den utsträckning den utgör statligt stöd, anses vara förenlig med den gemensamma marknaden och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget.

2. Miljöstöd i form av skattebefrielse eller skattelättnader som gäller för inlandsfiske och fiskodling och som medlemsstaterna inför enligt artikel 15 i direktiv 2003/96/EG ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, på villkor att det inte beviljas för perioder på mer än tio år. Efter denna tioårsperiod ska medlemsstaterna åter göra en utvärdering om stödåtgärderna i fråga är lämpliga.

De som kommer i åtnjutande av skatteminskning ska minst betala skatt motsvarande gemenskapens lägsta skattenivå enligt det direktivet.

KAPITEL 3

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Insyn och kontroll

1. Vid ikraftträdandet av en stödordning som undantagits genom denna förordning eller vid beviljandet av ett stöd för särskilda ändamål som undantagits genom denna förordning ska den berörda medlemsstaten till kommissionen överlämna en sammanfattning av uppgifterna om stödåtgärden. Denna sammanfattning ska tillhandahållas elektroniskt via kommissionens fastställda IT-tillämpning med hjälp av formuläret i bilaga I.

Kommissionen ska utan dröjsmål bekräfta mottagandet av sammanfattningen.

Medlemsstaternas sammanfattningar enligt punkt 1 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och på kommissionens webbplats.

2. När en stödordning som undantagits enligt denna förordning träder i kraft eller när ett stöd för särskilda ändamål som undantagits enligt denna förordning beviljas ska den berörda medlemsstaten på Internet offentliggöra den fullständiga texten till stödåtgärden med angivande av de kriterier och villkor som ligger till grund för beviljandet av stödet samt den beviljande myndighetens namn. Den berörda medlemsstaten ska se till att den fullständiga texten till stödåtgärden finns tillgänglig på Internet så länge den aktuella stödåtgärden är i kraft. Den sammanfattning som den berörda medlemsstaten överlämnar i enlighet med punkt 1 ska innehålla en Internetadress som leder direkt till den fullständiga texten till stödåtgärden. Internetadressen ska också anges i den årsrapport som ska överlämnas enligt punkt 4.

3. När individuellt stöd som undantagits enligt denna förordning beviljas, med undantag för stöd i form av skatteåtgärder, ska den rättshandling genom vilken stödet beviljas innehålla en tydlig hänvisning till de bestämmelser i denna förordning som omfattas av rättshandlingen, till den nationella lagstiftning som säkerställer att relevanta bestämmelser i denna förordning efterlevs samt till den Internetadress som anges i punkt 2.

4. I enlighet med kapitel III i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004⁽¹⁾ ska medlemsstaterna utarbeta en rapport i elektronisk form om tillämpningen av den här förordningen för hela eller varje del av det år under vilket den här förordningen är tillämplig.

⁽¹⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

5. Medlemsstaterna ska föra detaljerade register över varje individuellt stöd för särskilda ändamål eller individuellt som beviljas inom ramen för en stödordning som undantas genom denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att säkra att de villkor som fastställs i denna förordning är uppfyllda, bland annat uppgifter om storleken på varje företag vars rätt till stöd eller bonus beror på om det är ett litet eller medelstort företag, uppgifter om stödets stimulansseffekt och uppgifter som gör det möjligt att fastställa det exakta beloppet i stödberättigande kostnader vid tillämpningen av denna förordning.

6. Uppgifter om individuellt stöd ska bevaras i tio år från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning ska bevaras i tio år från den dag då det sista stödet beviljades enligt stödordningen.

7. Kommissionen ska regelbundet kontrollera de stödåtgärder som den har informerats om i enlighet med punkt 1.

8. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen och inom den tidsfrist som anges i begäran förse kommissionen med alla uppgifter kommissionen behöver för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts.

Om uppgifterna inte är kommissionen tillhanda inom den tidsfristen eller inom en gemensamt överenskommen tidsfrist ska kommissionen skicka en påminnelse och fastställa en ny tidsfrist för inlämnandet av uppgifterna. Om den berörda medlemsstaten trots en sådan påminnelse inte lämnar de begärda uppgifterna, kan kommissionen, efter att ha givit den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig, besluta att alla enskilda stödåtgärder som i framtiden antas på grundval av stödordningen ska anmälas till kommissionen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Joe BORG

Ledamot av kommissionen

Artikel 26

Övergångsbestämmelser

1. Anmälningar som är under behandling vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft ska bedömas i enlighet med förordningens bestämmelser. Om villkoren i denna förordning inte uppfylls ska kommissionen undersöka sådana anmälningar enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom fiskerisektorn.

Stöd som anmälts innan denna förordning träder i kraft eller som beviljats före den dagen i frånvaro av ett tillstånd från kommissionen och i strid med anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, ska anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten om de uppfyller de villkor som anges i artikel 3 i denna förordning, med undantag av kravet på att en uttrycklig hänvisning ska göras till denna förordning och att kommissionens identifieringsnummer ska anges. Allt stöd som inte uppfyller dessa villkor ska bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta ramar, riktlinjer och meddelanden.

2. Stödordningar som undantas enligt denna förordning ska vara undantagna under en anpassningsperiod på sex månader efter det datum som anges i andra stycket i artikel 27.

Artikel 27

Ikraftträdande och giltighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2013.

BILAGA I

Förlaga för de sammanfattande uppgifter som alltid ska lämnas när en stödordning som är undantagen från anmälningsskyldighet enligt denna förordning genomförs och när ett stöd för särskilda ändamål som är undantaget från anmälningsskyldighet enligt denna förordning beviljas vid sidan av en befintlig stödordning

1. Medlemsstat:
 2. Region/myndighet som beviljar stödet:
 3. Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot stödet för särskilda ändamål:
 4. Rättslig grund:
 5. Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljas företaget som stöd för särskilda ändamål:
 6. Högsta tillåtna stödnivå:
 7. Datum för genomförande:
 8. Stödordningens eller det individuella stödets varaktighet (senast den 30 juni 2014). Ange följande:
 - Om det gäller en stödordning: datum till och med vilket stöd kan beviljas:
 - Om det gäller ett stöd för särskilda ändamål: datum när den sista delutbetalningen förväntas ske:
 9. Stödets syfte:
 10. Ange vilken/vilka av artiklarna 8–24 som åberopas:
 11. Berörd(a) sektor(er):
 12. Den beviljande myndighetens namn och adress:
 13. Webbadress där hela texten till stödordningen eller de kriterier och villkor enligt vilka stöd för särskilda ändamål beviljas vid sidan av en befintlig stödordning återfinns:
 14. Motivering: ange varför en statlig stödordning har inrättats i stället för stöd från Europeiska fiskerifonden:
-

BILAGA II

Förlaga för den periodiska rapport som ska fyllas i och lämnas till kommissionen

För sina obligatoriska rapporter till kommissionen enligt gruppundantagsförfordningar som antagits på grundval av rådets förordning (EG) nr 994/98 ska medlemsstaterna tillhandahålla de uppgifter som anges nedan rörande alla stödåtgärder som omfattas av denna förordning i elektronisk form och i det format som kommissionen meddelat medlemsstaterna.

1. Medlemsstat:
 2. Beteckning:
 3. Stödnummer:
 4. År då stödet upphör:
 5. Stödets syfte:
 6. Antal stödmottagare:
 7. Stödkategori (t.ex. direktstöd, lån med sänkt ränta):
 8. Totala årliga kostnader:
 9. Anmärkningar:
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 737/2008

av den 28 juli 2008

om utseende av gemenskapens referenslaboratorier för kräftdjursjukdomar, rabies och bovin tuberkulos, om fastställande av ytterligare ansvarsområden och uppgifter för gemenskapens referenslaboratorier för rabies och bovin tuberkulos samt om ändring av bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, särskilt artikel 32.5 och 32.6,

med beaktande av rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur⁽²⁾, särskilt artikel 55.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 882/2004 fastställs de allmänna uppgifterna och skyldigheterna för samt kraven på gemenskapens referenslaboratorier för foder och livsmedel samt för djurhälsa. Gemenskapens referenslaboratorier för djurhälsa och levande djur förtecknas i del II i bilaga VII till den förordningen.
- (2) I direktiv 2006/88/EG fastställs de djurhälsokrav som gäller för utsläppande på marknaden, införsel och transitering genom gemenskapen av djur och produkter från vattenbruk, samt vissa förebyggande minimiåtgärder och minimiåtgärder för bekämpning i fråga om vissa sjukdomar hos dessa djur. Enligt det direktivet ska gemenskapens referenslaboratorier för sjukdomar hos vattenlevande djur sörja för de funktioner och utföra de uppgifter som anges i del I i bilaga VI till samma direktiv.
- (3) Efter det att urvalsförfarandet i en förslagsinfordran avslutats, bör Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory i Förenade kungariket utses till gemenskapens referenslaboratorium för kräftdjursjukdomar.
- (4) Efter det att urvalsförfarandet i en förslagsinfordran avslutats, bör Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages vid Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA) i Nancy i Frankrike utses till gemenskapens referenslaboratorium för rabies.
- (5) Efter det att urvalsförfarandet i en förslagsinfordran avslutats, bör Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) vid Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid i Madrid i Spanien utses till gemenskapens referenslaboratorium för bovin tuberkulos.
- (6) Gemenskapens referenslaboratorier för kräftdjursjukdomar, rabies och bovin tuberkulos bör utses för en inledande period på fem år från och med den 1 juli 2008 så att deras resultat och efterlevnad av bestämmelserna kan bedömas.
- (7) Jämte de allmänna funktioner och skyldigheter som fastställs i artikel 32.2 i förordning (EG) nr 882/2004 bör vissa särskilda ansvarsområden och uppgifter som rör egenskaperna hos de sjukdomsframkallande smittämnen handhas på gemenskapsnivå för att säkra en förbättrad samordning. Dessa ytterligare särskilda ansvarsområden och uppgifter bör därför fastställas i den här förordningen för gemenskapens referenslaboratorier för rabies och bovin tuberkulos.
- (8) Del II i bilaga VII till förordning (EG) nr 882/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 301/2008 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 85).

⁽²⁾ EUT L 328, 24.11.2006, s. 14. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 2008/53/EG (EUT L 117, 1.5.2008, s. 27).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory i Förenade kungariket utses härmed till gemenskapens referenslaboratorium för kräftdjursjukdomar från och med den 1 juli 2008 till och med den 30 juni 2013.

Artikel 2

Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages vid Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA) i Nancy i Frankrike utses härmed till gemenskapens referenslaboratorium för rabies från och med den 1 juli 2008 till och med den 30 juni 2013.

Vissa ansvarsområden och uppgifter för detta laboratorium anges i bilaga I.

Artikel 3

Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) vid Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid i Madrid i Spanien utses härmed till gemenskapens referenslaboratorium för bovin tuberkulos från och med den 1 juli 2008 till och med den 30 juni 2013.

Vissa ansvarsområden och uppgifter för detta laboratorium anges i bilaga II.

Artikel 4

I del II i bilaga VII till förordning (EG) nr 882/2004 ska följande punkter läggas till som punkterna 15, 16 och 17:

”15. Gemenskapens referenslaboratorium för kräftdjursjukdomar

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth Laboratory

The Nothe

Barrack Road

Weymouth

Dorset DT4 8UB

Förenade kungariket

16. Gemenskapens referenslaboratorium för rabies

AFSSA – Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, France

54220 Malzéville

Frankrike

17. Gemenskapens referenslaboratorium för bovin tuberkulos

VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria

28040 Madrid

Spanien”

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

VISSA ANSVARSOMRÅDEN OCH UPPGIFTER FÖR GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR RABIES

Jämte de allmänna funktionerna och skyldigheterna för gemenskapens referenslaboratorier inom djurhälsosektorn i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EG) nr 882/2004, ska gemenskapens referenslaboratorium för rabies ha de ansvarsområden och uppgifter som anges i punkterna 1–5.

1. Det ska, i samråd med kommissionen, samordna de metoder som används i medlemsstaterna för att diagnostisera rabies, särskilt genom att
 - a) typbestämma, lagra och tillhandahålla stammar av rabiesvirus,
 - b) bereda, kontrollera och tillhandahålla internationella standardserum och andra referensreagens åt de nationella referenslaboratorierna, i syfte att standardisera de tester och reagens som används i medlemsstaterna,
 - c) validera referensreagens, inbegripet antigener och nationella standardserum, som lämnats in av de nationella referenslaboratorierna,
 - d) bygga upp och underhålla en serumbank och en samling av rabiesvirus, samt underhålla en databas över stammar som isolerats i gemenskapen, inbegripet typbestämning,
 - e) anordna regelbundna jämförande tester av diagnostiska förfaranden på gemenskapsnivå och genomföra kvalifikationstester av de nationella referenslaboratorierna,
 - f) samla in och sammanställa data och information om de diagnosmetoder som används samt om resultaten av de tester som utförs i gemenskapen,
 - g) karakterisera rabiesvirus med hjälp av de mest aktuella metoderna, i syfte att nå större kunskap om sjukdomens epidemiologi,
 - h) följa utvecklingen i hela världen i fråga om övervakning, epidemiologi och förebyggande av rabies,
 - i) inhämta omfattande kunskaper om beredning och användning av de veterinärmedicinska immunologiska läkemedel som används för att utrota och bekämpa rabies, inbegripet utvärdering av vacciner.
2. Det ska främja harmoniseringen av tekniker i gemenskapen, särskilt genom att fastställa standardtestmetoder.
3. Det ska anordna seminarier för nationella referenslaboratorier i enlighet med det arbetsprogram och den årliga budget som avses i artiklarna 2–4 i kommissionens förordning (EG) nr 156/2004 ⁽¹⁾, inbegripet utbildning av experter från medlemsstaterna och eventuellt från tredjeländer i nya analysmetoder.
4. Det ska tillhandahålla kommissionen tekniskt stöd och på dess begäran delta i internationella forum rörande rabies, särskilt i fråga om standardisering av analytiska diagnosmetoder och tillämpning av dem.
5. Det ska bedriva forskning och i möjligaste mån samordna forskning som syftar till att förbättra bekämpningen och utrotningen av rabies, särskilt genom att
 - a) självt eller i samarbete med nationella referenslaboratorier utföra testvalideringsstudier,
 - b) förse kommissionen med vetenskapliga råd och samla in uppgifter och rapporter som rör verksamheten hos gemenskapens referenslaboratorium.

⁽¹⁾ EUT L 27, 30.1.2004, s. 5.

BILAGA II

VISSA ANSVARSOMRÅDEN OCH UPPGIFTER FÖR GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR BOVIN TUBERKULOS

Jämte de allmänna funktionerna och skyldigheterna för gemenskapens referenslaboratorier inom djurhälsosektorn i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EG) nr 882/2004, ska gemenskapens referenslaboratorium för bovin tuberkulos ha de ansvarsområden och uppgifter som anges i punkterna 1–5.

1. Det ska, i samråd med kommissionen, samordna de metoder som används i medlemsstaterna för att diagnostisera bovin tuberkulos, särskilt genom att
 - a) typbestämma, lagra och tillhandahålla stammar av *Mycobacterium sp.* som orsakar tuberkulos hos djur,
 - b) bereda, kontrollera och tillhandahålla referensreagens åt de nationella referenslaboratorierna i syfte att standardisera de tester och reagens som används i medlemsstaterna,
 - c) validera referensreagens, inbegripet antigener och tuberkulin, som lämnats in av de nationella referenslaboratorierna för bovin tuberkulos,
 - d) bygga upp och underhålla en samling av *Mycobacterium sp.* som orsakar tuberkulos hos djur, samt underhålla en databas över stammar som isolerats i gemenskapen, inbegripet typbestämning,
 - e) anordna regelbundna jämförande tester av diagnostiska förfaranden på gemenskapsnivå och genomföra kvalifikationstester av de nationella referenslaboratorierna,
 - f) samla in och sammanställa data och information om de diagnosmetoder som används samt om resultaten av de tester som utförs i gemenskapen,
 - g) karakterisera *Mycobacterium sp.* som orsakar tuberkulos hos djur med hjälp av de mest aktuella metoderna, i syfte att nå större kunskap om sjukdomens epidemiologi,
 - h) följa utvecklingen i hela världen i fråga om övervakning, epidemiologi och förebyggande av bovin tuberkulos,
 - i) inhämta omfattande kunskaper om beredning och användning av de veterinärmedicinska immunologiska läkemedel som används för att utrota och bekämpa bovin tuberkulos, inbegripet utvärdering av vacciner.
 2. Det ska främja harmoniseringen av tekniker i gemenskapen, särskilt genom att fastställa standardtestmetoder.
 3. Det ska anordna seminarier för nationella referenslaboratorier i enlighet med det arbetsprogram och den årliga budget som avses i artiklarna 2–4 i förordning (EG) nr 156/2004, inbegripet utbildning av experter från medlemsstaterna och eventuellt från tredjeländer i nya analysmetoder.
 4. Det ska tillhandahålla kommissionen tekniskt stöd och på dess begäran delta i internationella forum rörande diagnostiken av bovin tuberkulos, särskilt i fråga om standardisering av analytiska diagnosmetoder och tillämpning av dem.
 5. Det ska bedriva forskning och i möjligaste mån samordna forskning som syftar till att förbättra bekämpningen och utrotningen av bovin tuberkulos, särskilt genom att
 - a) självt eller i samarbete med nationella referenslaboratorier utföra testvalideringsstudier,
 - b) förse kommissionen med vetenskapliga råd och samla in uppgifter och rapporter som rör verksamheten hos gemenskapens referenslaboratorium.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 738/2008

av den 28 juli 2008

om ändring för tolfte gången av förordning (EG) nr 1763/2004 om införande av vissa restriktiva åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella tribunalen för f.d. Jugoslaviens (ICTY) uppgift

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1763/2004 om införande av vissa restriktiva åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella tribunalen för f.d. Jugoslaviens (ICTY) uppgift ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 a, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004 anges de personer som omfattas av frysningsen av tillgångar och ekonomiska resurser enligt den förordningen.
- (2) Kommissionen har befogenhet att ändra den bilagan med beaktande av rådsbeslut om genomförande av rådets ge-

mensamma ståndpunkt 2004/694/Gusp av den 11 oktober 2004 om ytterligare åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella tribunalen för f.d. Jugoslaviens (ICTY) ⁽²⁾ uppgift. Den gemensamma ståndpunkten genomförs genom rådets beslut 2008/613/Gusp ⁽³⁾ av den 24 juli 2008. Bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Eneko LANDÁBURU

Generaldirektör för yttre förbindelser

⁽¹⁾ EUT L 315, 14.10.2004, s. 14. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 789/2007 (EUT L 175, 5.7.2007, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 315, 14.10.2004, s. 52. Gemensamma ståndpunkten senast ändrad genom gemensam ståndpunkt 2007/635/Gusp (EUT L 256, 2.10.2007, s. 30).

⁽³⁾ EUT L 197, 25.7.2008, s. 63.

BILAGA

Följande person ska strykas ur förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004:

"Zupljanin, Stojan, född den 22 september 1951. Födelseort: Kotor Varos, Bosnien och Hercegovina. Medborgare i Bosnien och Hercegovina."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 739/2008**av den 28 juli 2008****om förbud mot fiske efter fläckpagell i Ices-områdena VI, VII och VIII (EG-vatten och vatten över vilka tredjeland inte har jurisdiktion eller utövar suveräna rättigheter) med fartyg som seglar under en medlemsstats flagg med undantag för Spanien, Frankrike, Irland och Förenade kungariket**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2015/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av fiskemöjligheterna för gemenskapens fiskefartyg för vissa djuphavsbestånd för 2007 och 2008 ⁽³⁾ föreskrivs kvoter för 2007 och 2008.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2008 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2008 som tilldelats de medlemsstater som anges i bilagan till den här förordningen för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet. Det är även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2008.

På kommissionens vägnar
Fokion FOTIADIS
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 865/2007 (EUT L 192, 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 248, 22.9.2007, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 384, 29.12.2006, s. 28. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 541/2008 (EUT L 157, 17.6.2008, s. 23).

BILAGA

Nr	03/DSS
Medlemsstat	ALLA MEDLEMSSTATER MED UNDANTAG FÖR Spanien, Frankrike, Irland och Förenade kungariket
Bestånd	SBR/678-
Art	Fläckpagell (<i>Pagellus bogaraveo</i>)
Område	EG-vatten och vatten över vilka tredjeland inte har jurisdiktion eller utövar suveräna rättigheter i Ices-områdena VI, VII och VIII

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 740/2008

av den 29 juli 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1418/2007 när det gäller de förfaranden som ska följas vid export av avfall till vissa länder

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall⁽¹⁾, särskilt artikel 37.2 tredje stycket,

efter samråd med berörda länder, och

av följande skäl:

- (1) All oklarhet bör undanröjas rörande tillämpligheten av artikel 18 i förordning (EG) nr 1013/2006 på transporter av avfall för vilka ett land i sitt svar på kommissionens begäran i enlighet med artikel 37.1 första stycket i förordning (EG) nr 1013/2006 har angett att det varken kommer att förbjuda dessa transporter eller tillämpa förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande på dem i enlighet med artikel 35 i den förordningen.
- (2) Kommissionen har fått svar från Bosnien och Hercegovina, Iran och Togo på sin skriftliga begäran om en skriftlig bekräftelse på att avfall som förtecknas i bilaga III eller IIIA till förordning (EG) nr 1013/2006 och vars export inte är förbjuden enligt artikel 36 i den förordningen får exporteras från gemenskapen för återvinning i dessa länder samt en angivelse om vilka eventuella kontrollförfaranden som kommer att tillämpas där. Kommissionen har även fått ytterligare uppgifter rörande Elfenbenskusten, Malaysia, Moldavien⁽²⁾, Ryssland och Ukraina. Bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007⁽³⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

- (3) Liechtensteins regering har påpekat att Liechtenstein ska anses vara ett land som omfattas av OECD-beslutet. Artikel 37.2 i förordning (EG) nr 1013/2006 gäller därför inte för detta land, och Liechtenstein bör tas bort från bilagan till förordning (EG) nr 1418/2007.

- (4) Förordning (EG) nr 1418/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1418/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas som artikel 1a:

”Artikel 1a

Om ett land i sitt svar på en skriftlig begäran som kommissionen skickat i enlighet med artikel 37.1 första stycket i förordning (EG) nr 1013/2006 anger att det i fråga om vissa transporter av avfall varken kommer att förbjuda transporterna eller tillämpa förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt artikel 35 i den förordningen, ska artikel 18 i den förordningen gälla i tillämpliga delar för dessa transporter.”

2. Bilagan till förordning (EG) nr 1418/2007 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den fjortonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag den träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 29 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 669/2008 (EUT L 188, 16.7.2008, s. 7).

⁽²⁾ Med kortformen ”Moldavien” avses Republiken Moldavien.

⁽³⁾ EUT L 316, 4.12.2007, s. 6.

BILAGA

ANMÄRKNING: Artikel 18 i förordning (EG) nr 1013/2006 är i enlighet med artikel 1 i den här förordningen tillämplig på kolumnerna c och d i bilagan till förordning (EG) nr 1418/2007.

1. I texten som föregår landsuppgifterna ska punkt d ersättas med följande:

”d) Andra kontrollförfaranden kommer att följas i mottagarlandet i enlighet med gällande nationell lagstiftning.”

2. Efter posten för Benin ska följande post införas:

”Bosnien och Hercegovina

a)	b)	c)	d)
		B3020	
	Allt annat avfall som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1013/2006”		

3. Efter posten för Egypten ska följande post införas:

”Elfenbenskusten (Republiken Elfenbenskusten)

a)	b)	c)	d)
	Från B1010: Allt annat avfall		Från B1010: — Ädelmetaller (guld, silver, platina- gruppen, men inte kvicksilver)
B1020–B2120			
	B2130		
			B3010–B3020
	Från B3030: Allt annat avfall		Från B3030: — Avfall (inbegripet kamavfall och garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av konstfibrer — Begagnade kläder och andra be- gagnade textilvaror — Begagnade trasor, snöravfall, tåg- virke, rep och kablar samt för- slitna artiklar av snöre, tågvirke, rep och kablar av textil
	B3035–B3130		
			B3140
	B4010–B4030		
GB040 7112 2620 30 2620 90			

a)	b)	c)	d)
	GC010		
	GC020		
GC030 ex 8908 00			
GC050			
	GE020 ex 7001 ex 7019 39		
	GF010		
	GG030 ex 2621		
	GG040 ex 2621		
	GH013 3915 30 ex 3904 10–40		
	GN010 ex 0502 00		
	GN020 ex 0503 00		
	GN030 ex 0505 90"		

4. Posten för Liechtenstein ska utgå.

5. Efter posten för Indonesien ska följande post införas:

"Iran (Islamiska republiken Iran)

a)	b)	c)	d)
	B1010–B1090		
Från B1100: — Följande zinkdrosser (ogranulerad slagg): — Dross från varmgalvanisering (> 92 % Zn) — Avdragen zinkslag (skimmings) — Dross från aluminiumsmältning, med undantag av saltslag — Avfall från eldfast väggbeklädnad, även smältdeglar, som härrör från smältning av koppar — Slagg från bearbetning av ädelmetaller för vidare raffinering — Tantalhaltig tennslag med lägre tennhalt än 0,5 %	Från B1100: — Hårdzink — Följande zinkdrosser (ogranulerad slagg): — Toppdross (> 90 % Zn) — Bottendross (> 92 % Zn) — Dross från gjutning (> 85 % Zn)		

a)	b)	c)	d)
B1115			
	B1120–B1150		
B1160–B1210			
	B1220–B2010		
B2020–B2130			
	B3010–B3020		
B3030–B3040			
Från B3050: — Korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork	Från B3050: — Sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletter eller liknande former		
B3060–B3070			
	B3080		
B3090–B3130			
	B3140		
B4010–B4030			
	GB040 7112 2620 30 2620 90		
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
GE020 ex 7001 ex 7019 39			
GF010			
GG030 ex 2621			
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10–40			
GN010 ex 0502 00			
GN020 ex 0503 00			
GN030 ex 0505 90”			

6. Efter posten för Thailand ska följande post införas:

”Togo (Republiken Togo)

a)	b)	c)	d)
			Från B3010: — Plastskrot av följande icke-halogenerade polymerer och sampolymerer: — Polypropen — Polyetentereftalat
	Allt annat avfall som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1013/2006”		

7. Efter posten för Tunisien ska följande post införas:

”Ukraina

a)	b)	c)	d)
		B2020	
		B3010; B3020	
	Allt annat avfall som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1013/2006”		

8. Posten för Elfenbenskusten ska utgå.

9. Posten för Malaysia ska ersättas med följande:

”Malaysia

a)	b)	c)	d)
Från B1010: — Skrot av nickel — Skrot av zink — Skrot av volfram — Skrot av tantal — Skrot av magnesium — Skrot av titan — Skrot av mangan — Skrot av germanium — Skrot av vanadin — Skrot av hafnium, indium, niob, rhenium och gallium — Skrot av sällsynta jordartsmetaller — Skrot av krom	Från B1010: — Skrot av molybden — Skrot av kobolt — Skrot av vismut — Skrot av zirkonium — Skrot av torium	Från B1010: — Ädelmetaller (guld, silver, platinagruppen, men inte kvicksilver) — Skrot av järn eller stål — Skrot av koppar — Skrot av aluminium — Skrot av tenn	

a)	b)	c)	d)
B1020–B1090			
Från B1100: Allt annat avfall		Från B1100: — Hårdzink — Avdragen zinkslag (skim- mings)	
		B1115	
B1120–B1140			
		B1150	
B1160–B1190			
		B1200; B1210	
B1220–B1240			
		B1250–B2030	
Från B2040: — Delvis raffinerat kalciumsulfat bildat vid avsvavling av rökgaser — Slagg från framställning av koppar, kemiskt stabiliserad, med hög järnhalt (mer än 20 %) och bearbetad enligt industriella specifikationer (t.ex. DIN 4301 och DIN 8201), huvudsakligen för byggändamål och blåstring		Från B2040: Allt annat avfall	
		B2060	
B2070; B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110–B2130	
			B3010
		B3020–B3035	
B3040			

a)	b)	c)	d)
	Från B3050: — Sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former	Från B3050: — Korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork	
	Från B3060: — Torkat och steriliserat vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, som inte anges någon annanstans, även i form av pelletar (endast riskli och andra biprodukter under 2302 20 100/900) — Ben och kvicke, obearbetade, avfettade, enkelt preparerade (men inte tillformade), behandlade med syra eller befriade från gelatin — Kakaoskal och annat kakaosavfall — Avfall från agrara livsmedelsindustrier med undantag av de biprodukter som uppfyller nationella och internationella krav och normer för livsmedel eller djurfoder		Från B3060: — Torkat och steriliserat vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, som inte anges någon annanstans, även i form av pelletar (endast riskli och andra biprodukter under 2302 20 100/900) — Avfall från agrara livsmedelsindustrier med undantag av de biprodukter som uppfyller nationella och internationella krav och normer för livsmedel eller djurfoder
		B3065–B3140	
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 7112 2620 30 2620 90			
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
		GE020 ex 7001 ex 7019 39	
		GF010	
GG030 ex 2621			

a)	b)	c)	d)
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10–40			
	GN010 ex 0502 00		GN010 ex 0502 00
	GN020 ex 0503 00		GN020 ex 0503 00
	GN030 ex 0505 90		GN030 ex 0505 90*

10. Posten för Moldavien ska ersättas med följande:

”Moldavien (Republiken Moldavien)

a)	b)	c)	d)
			B1010
			B2020
Från B3020: Allt annat avfall			Från B3020: — Oblekt papper eller kartong eller wellpapp eller kartong — Annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mällden — Papper eller kartong, tillverkade huvudsakligen av mekanisk massa (t.ex. tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster)
Allt annat avfall som förtecknas i bilaga III till förordning (EG) nr 1013/2006”			

11. Posten för Ryssland ska ersättas med följande:

”Ryssland (Ryska federationen)

a)	b)	c)	d)
			B1010–B2120
B2130			
			B3010–B3030
B3035; B3040			
			B3050–B3070
B3080			

a)	b)	c)	d)
			B3090
B3100			
			B3110–B3130
B3140			
			B4010–B4030
			GB040 7112 2620 30 2620 90
			GC010
			GC020
			GC030 ex 8908 00
			GC050
GE020 ex 7001			GE020 ex 7019 39
			GF010
			GG030 ex 2621
			GG040 ex 2621
			GH013 3915 30 ex 3904 10–40
			GN010 ex 0502 00
			GN020 ex 0503 00
			GN030 ex 0505 90"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 741/2008

av den 29 juli 2008

om utfärdande av importlicenser på grundval av ansökningar inlämnade för perioden 1 juli 2008–30 juni 2009 inom ramen för den tullkvot som öppnades genom förordning (EG) nr 996/97 för fryst mellangärde från nötkreatur

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser⁽²⁾, särskilt artikel 7.2, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 996/97 av den 3 juni 1997 om öppnande och förvaltning av en importtullkvot för fryst mellangärde från nötkreatur som

omfattas av KN-nummer 0206 29 91⁽³⁾ öppnades en tullkvot för import av nötköttprodukter.

(2) Kvantiteterna i de ansökningar om importlicenser som har lämnats in för perioden 1 juli 2008–30 juni 2009 överstiger de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför beslutas i vilken omfattning importlicenser kan utfärdas genom att en tilldelningskoefficient fastställs som ska tillämpas på de begärda kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de ansökningar om importlicens för kvoten med löpnummer 09.4020 som har lämnats in för perioden 1 juli 2008–30 juni 2009 enligt förordning (EG) nr 996/97 fastställs en tilldelningskoefficient på 1,694843 %.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 510/2008 (EUT L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 289/2007 (EUT L 78, 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 962/2007 (EUT L 213, 15.8.2007, s. 6).

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/81/EG

av den 29 juli 2008

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp difenakum som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.2 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽²⁾ fastställer en förteckning över verksamma ämnen som ska utvärderas för att eventuellt tas upp i bilagorna I, IA eller IB till direktiv 98/8/EG. I förteckningen ingår difenakum.
- (2) I enlighet med förordning (EG) nr 1451/2007 har difenakum utvärderats i överensstämmelse med artikel 11.2 i direktiv 98/8/EG för användning i produkttyp 14, rodenticider, som definieras i bilaga V till direktiv 98/8/EG.
- (3) Finland utsågs till rapporterande medlemsstat och överlämnade den 21 mars 2006 den behöriga myndighetens rapport tillsammans med en rekommendation till kommissionen, i enlighet med artikel 14.4 och 14.6 i förordning (EG) nr 1451/2007.
- (4) Den behöriga myndighetens rapport har granskats av medlemsstaterna och kommissionen. I enlighet med artikel 15.4 i förordning (EG) nr 1451/2007 infördes resultaten från granskningen i en granskningsrapport vid mötet i ständiga kommittén för biocidprodukter den 29 november 2007.

(5) Granskningen av difenakum gav inte upphov till några olösta frågor eller problem som måste behandlas av vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisiker.

(6) Flera undersökningar visar att biocidprodukter som används som rodenticider och som innehåller difenakum inte kan förväntas medföra någon risk för människor, med undantag för förgiftningsolyckor med barn. När det gäller icke-måldjur och miljön har en risk identifierats. Målgruppen gnagare är dock skadedjur och utgör därmed en fara för folkhälsan. Det är vidare inte fastställt att det finns lämpliga alternativ till difenakum som är lika effektiva och mindre skadliga för miljön. Det är därför motiverat att difenakum tas upp i bilaga I under en begränsad tid så att godkännanden av biocidprodukter som används som rodenticider och som innehåller difenakum kan beviljas, ändras eller återkallas i alla medlemsstater, i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 98/8/EG.

(7) Mot bakgrund av resultaten i granskningsrapporten bör man kräva att särskilda riskbegränsande åtgärder tillämpas på produktgodkännandenivå för produkter som innehåller difenakum och som används som rodenticider. Sådana åtgärder bör syfta till att begränsa människors och icke-måldjurs risk för primär och sekundär exponering samt de långsiktiga effekterna av ämnet på miljön.

(8) På grund av ämnets identifierade risker och dess egenskaper, som kan göra det långlivat, bioackumulerande och giftigt, eller mycket långlivat och mycket bioackumulerande, bör difenakum upptas i bilaga I endast under fem år och bör göras till föremål för en jämförande riskbedömning i enlighet med artikel 10.5 i andra stycket i direktiv 98/8/EG innan dess upptagande i bilaga I förnyas.

(9) Det är viktigt att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas samtidigt i alla medlemsstater, så att de biocidprodukter på marknaden som innehåller det verksamma ämnet difenakum behandlas likvärdigt, och även för att generellt sett främja en väl fungerande marknad för biocidprodukter.

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2008/31/EG (EUT L 81, 20.3.2008, s. 57).

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 3.

- (10) En rimlig tid bör tillåtas förflyta innan ett verksamt ämne tas upp i bilaga I, så att medlemsstaterna och de berörda parterna får möjlighet att förbereda sig för att uppfylla de nya kraven, och för att sökande som har utarbetat dokumentation till fullo ska kunna åtnjuta den tioåriga dataskyddsperiod som räknas från dagen för upptagandet i enlighet med artikel 12.1 c ii i direktiv 98/8/EG.
- (11) Efter upptagandet bör medlemsstaterna ges en rimlig tidsfrist för att genomföra artikel 16.3 i direktiv 98/8/EG, framför allt för att bevilja, ändra eller återkalla godkännanden av biocidprodukter i produkttyp 14 som innehåller difenakum för att se till att kraven i direktiv 98/8/EG uppfylls.
- (12) Direktiv 98/8/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 98/8/EG ska ändras på det sätt som anges i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2009 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvän-

diga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 april 2010.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Följande post nr 9 ska föras in i bilaga I till direktiv 98/8/EG:

Nr	Trivialnamn	IUPAC-namn Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets lägsta ren- hetsgrad i den biocidprodukt som släpps ut på mark- naden	Datum för upptagande	Sista dag för uppfyllande av artikel 16.3 (utom när det gäller pro- dukter som innehåller mer än ett verksamt ämne, för vilka sista dag för uppfyl- lande av artikel 16.3 ska vara den dag som fastställs i det senaste beslutet om upptagande av dess verk- samma ämnen)	Upptagande-perioden löper ut	Produkttyp	Särskilda bestämmelser (*)
"9	Difenakum	3-(3-bifenyl-4-yl-1,2,3,4- tetrahydro-1-naftyl)-4- hydroxikumarin EG-nr: 259-978-4 CAS-nr: 56073-07-5	960 g/kg	1 april 2010	31 mars 2012	31 mars 2015	14	<p>På grund av att det verksamma ämnets egenskaper kan göra det långlivat, bioackumulerande och giftigt, eller mycket långlivat och mycket bioackumulerande, bör det verksamma ämnet göras till föremål för en jämförande riskbedömning i enlighet med artikel 10.5 i andra stycket i direktiv 98/8/EG innan dess upptagande i denna bilaga förnyas.</p> <p>Medlemsstaten ska se till att godkännanden omfattas av följande villkor:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Den nominella koncentrationen av det verksamma ämnet i produkterna får inte överstiga 75 mg/kg och endast bruksfärdiga produkter får godkännas. 2. Produkterna ska innehålla ett bittermedel och, om så är lämpligt, ett färgämne. 3. Produkter får inte användas som ströpulver. 4. Primär och sekundär exponering av människor, icke-måldjur och miljö ska minimeras genom att alla lämpliga och tillgängliga riskbegränsande åtgärder beaktas och tillämpas. I dessa ingår bland annat begränsning till endast yrkesmässig användning, fastställande av en övre gräns för paketstorlek samt införande av krav på återkassäkra och säkra betesläddor."

(*) För tillämpningen av de gemensamma principerna i bilaga VI, är granskningsrapporternas innehåll och slutsatser tillgängliga på kommissionens webbplats: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 742/2008/EG

av den 9 juli 2008

om gemenskapens deltagande i ett forsknings- och utvecklingsprogram som inletts av flera medlemsstater och som syftar till att öka livskvaliteten för äldre människor genom användning av ny informations- och kommunikationsteknik

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 169 och artikel 172 andra stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽²⁾ (nedan kallat *sjunde ramprogrammet*) föreskrivs gemenskapens deltagande i program för forskning och utveckling som har inletts av flera medlemsstater, inklusive ett deltagande i de organisationer som har skapats för att genomföra programmen, enligt artikel 169 i fördraget.

(2) I sjunde ramprogrammet har det fastställts ett antal kriterier för identifiering av områden för sådana initiativ i enlighet med artikel 169: relevansen i förhållande till gemenskapsmål, en tydlig definition av det mål som eftersträvas och dess relevans för sjunde ramprogrammets mål, en befintlig grund (nationella forskningsprogram

som redan finns eller planeras), europeiskt mervärde, en kritisk massa med avseende på berörda programs storlek och antal samt likheterna mellan de verksamheter som omfattas och huruvida artikel 169 är det lämpligaste medlet för att uppnå målen.

(3) I rådets beslut 2006/971/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Samarbete för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽³⁾ (nedan kallat *det särskilda programmet Samarbete*) fastställs ett "Initiativ enligt artikel 169 inom området it-stöd i boende" som ett av de områden som är lämpliga för gemenskapens deltagande i nationella forskningsprogram som genomförs gemensamt på grundval av artikel 169 i fördraget.

(4) I kommissionens meddelande från den 1 juni 2005 med titeln "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning", föreslog kommissionen lanseringen av ett centralt initiativ om vård för människor i ett åldrande samhälle.

(5) I sitt meddelande från den 12 oktober 2006 med titeln "Europas demografiska framtid – en utmaning som öppnar möjligheter" betonade kommissionen att det demografiska åldrandet är en av de viktigaste utmaningarna som alla EU-länder står inför och att ökad användning av ny teknik kan hjälpa till att kontrollera kostnaderna och förbättra välfärden och främja det aktiva deltagandet i samhällslivet för de äldre samtidigt som konkurrenskraften för den europeiska ekonomin förbättras, till stöd för den reviderade Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 mars 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 23 juni 2008.

⁽²⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 400, 30.12.2006, s. 86.

- (6) Särskilt inom området informations- och kommunikationsteknik (IKT) kan den åldrande befolkningen betraktas som en möjlighet för en framväxande marknad för nya varor och tjänster som svarar mot de äldres behov. Att nya former för IKT snabbt utvecklas och tas i bruk bör dock inte leda till social utestängning och en bredare digital klyfta. Digital kompetens är emellertid en förutsättning för integration och deltagande i informations-samhället.
- (7) Det nuvarande initiativet inom området it-stöd i boende bör ta hänsyn till den verklighet som den åldrande befolkningen i Europa innebär, med högre procentuell andel kvinnor än män eftersom kvinnor i genomsnitt lever längre.
- (8) Aktivt åldrande är en viktig del av de förnyade sysselsättningsriktlinjerna. EU-strategin för åldrande syftar till att mobilisera den fulla potentialen hos människor i alla åldrar – livscykelstrategin – och betonar behovet av att ersätta de splittrade strategierna för åldrande med övergripande sådana.
- (9) För närvarande finns det ett antal program eller verksamheter för forskning och utveckling som de enskilda medlemsstaterna genomför individuellt på nationell nivå inom området förbättrade villkor för åldrande med hjälp av IKT och som inte är tillräckligt samordnade på europeisk nivå vilket omöjliggör ett enhetligt tillvägagångssätt på europeisk nivå för forskning och utveckling av innovativa IKT-baserade produkter och tjänster för förbättrade villkor för åldrande.
- (10) För att få en enhetlig strategi på europeisk nivå inom området förbättrade villkor för åldrande med hjälp av IKT och för att agera på ett effektivt sätt har flera medlemsstater tagit initiativ till att inrätta ett gemensamt program för forskning och utveckling (nedan kallat *det gemensamma programmet för it-stöd i boende*) inom området förbättrade villkor för åldrande i informationssamhället med hjälp av IKT för att dra nytta av synergieffekter när det gäller förvaltningsresurser och finansiella resurser genom att se till att det finns en enhetlig och gemensam utvärderingsmekanism med stöd av oberoende sakkunniga på grundval av vedertagen praxis i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1906/2006 av den 18 december 2006 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i sjunde ramprogrammet och för spridning av forskningsresultat (2007–2013) ⁽¹⁾ och genom kombinationen av ytterligare sakkunskap och resurser som finns tillgängliga i olika länder i Europa.
- (11) Det gemensamma programmet för it-stöd i boende syftar till att möta utmaningen med demografiskt åldrande genom att tillhandahålla den nödvändiga rättsliga och organisatoriska ramen för europeiskt samarbete i stor skala mellan medlemsstater om tillämpad forskning och innovation inom IKT-området för förbättrade villkor för åldrande i ett åldrande samhälle. Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Finland, Sverige och Förenade kungariket (nedan kallade *de deltagande medlemsstaterna*) samt Israel, Norge och Schweiz har kommit överens om att samordna och gemensamt genomföra åtgärder som syftar till att bidra till det gemensamma programmet för it-stöd i boende. Det sammanlagda värdet av deras deltagande beräknas till minst 150 000 000 EUR under hela löptiden för sjunde ramprogrammet. För att få delta i det gemensamma programmet för it-stöd i boende bör varje land ge ett minimibidrag som motsvarar den potentiella efterfrågan från landets forskarsamhällen och som normalt bör uppgå till minst 200 000 EUR för landets deltagande i det årliga arbetsprogrammet.
- (12) Det gemensamma programmet för it-stöd i boende bör också främja små och medelstora företags medverkan i programverksamheten, i enlighet med målen för sjunde ramprogrammet.
- (13) För att öka effekterna av det gemensamma programmet för it-stöd i boende har de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz kommit överens om att gemenskapen ska delta i detta. Gemenskapen bör delta i programmet genom att bidra ekonomiskt med upp till 150 000 000 EUR. Mot bakgrund av att det gemensamma programmet för it-stöd i boende uppfyller de vetenskapliga målen för sjunde ramprogrammet och att forskningsområdet för detta program ligger inom IKT-området i det särskilda programmet Samarbete bör gemenskapens finansiella bidrag tas från de budgetmedel som är avsatta för detta tema. Ytterligare finansieringsmöjligheter kan finnas bland annat via Europeiska investeringsbanken (EIB), framför allt genom den finansieringsfacilitet med riskdelning som EIB utvecklat tillsammans med kommissionen i enlighet med bilaga III till beslut 2006/971/EG.
- (14) Gemenskapens finansiella stöd bör tillhandahållas efter fastställande av en finansieringsplan som är grundad på formella åtaganden från de behöriga nationella myndigheterna om att gemensamt genomföra de program och verksamheter för forskning och utveckling som genomförs på nationell nivå och bidra till finansieringen av det gemensamma genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende.
- (15) Det gemensamma genomförandet av de nationella forskningsprogrammen kräver att det inrättas eller finns en särskild genomförandestruktur, i enlighet med det särskilda programmet Samarbete.
- (16) De deltagande medlemsstaterna har kommit överens om en sådan särskild genomförandestruktur för genomförande av det gemensamma programmet för it-stöd i boende.

⁽¹⁾ EUT L 391, 30.12.2006, s. 1.

- (17) Den särskilda genomförandestrukturen bör vara mottagare av det ekonomiska bidraget från gemenskapen och den bör säkerställa att det gemensamma programmet för it-stöd i boende genomförs på ett effektivt sätt.
- (18) För att på ett effektivt sätt genomföra det gemensamma programmet för it-stöd i boende bör den särskilda genomförandestrukturen bevilja ekonomiskt stöd till tredje-parter som deltar i det gemensamma programmet för it-stöd i boende och som valts ut efter ansökningsomgångar.
- (19) En förutsättning för gemenskapens bidrag bör vara att de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz ställer resurser till förfogande och att deras ekonomiska bidrag faktiskt utbetalas.
- (20) Gemenskapen bör ha rätt att minska, hålla inne eller upphöra med sitt ekonomiska bidrag om det gemensamma programmet för it-stöd i boende genomförs på ett otillfredsställande sätt, endast delvis genomförs eller genomförs för sent, enligt de villkor som fastställs i ett avtal som ska ingås mellan gemenskapen och den särskilda genomförandestrukturen i vilket detaljerade villkor för gemenskapens bidrag fastställs.
- (21) Alla medlemsstater bör kunna bli medlemmar i det gemensamma programmet för it-stöd i boende.
- (22) I enlighet med sjunde ramprogrammet bör gemenskapen ha rätt att fastställa villkoren för sitt ekonomiska bidrag till det gemensamma programmet för it-stöd i boende när det gäller deltagande i detta program för länder som är associerade till sjunde ramprogrammet eller, då det är väsentligt för att genomföra det gemensamma programmet för it-stöd i boende, för andra länder som ansluter sig till programmet under dess genomförande, i enlighet med detta beslut.
- (23) Lämpliga åtgärder bör vidtas för att förhindra oegentligheter och bedrägerier, och för att återkräva medel som gått förlorade, betalats ut felaktigt eller används felaktigt i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽¹⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)⁽³⁾.
- (24) I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽⁴⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*) och kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽⁵⁾ (nedan kallade *genomförandebestämmelserna*), bör gemenskapens bidrag förvaltas inom ramen för indirekt central förvaltning i enlighet med bestämmelserna i artikel 54.2 c och artikel 56 i budgetförordningen och artiklarna 35, 38.2 och 41 i genomförandebestämmelserna.
- (25) Det är av väsentlig betydelse att den forskningsverksamhet som genomförs i enlighet med det gemensamma programmet för it-stöd i boende följer grundläggande etiska principer, inklusive de som avses i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och att de följer principerna om integrering av ett jämställdhetsperspektiv och om jämställdhet mellan kvinnor och män. Vid genomförandet av programmet bör det också tas hänsyn till främjandet av kvinnors roll inom vetenskap och forskning.
- (26) Det gemensamma programmet för it-stöd i boende bör också syfta till att främja tillgång på förenklade och jämlika villkor till relevanta IKT-baserade produkter och tjänster i alla medlemsstater.
- (27) Kommissionen bör senast 2010 genomföra en preliminär utvärdering för att bedöma kvaliteten och effektiviteten i genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende och framstegen mot de fastställda målen. Vid utvärderingen bör man också bedöma behovet av ytterligare preliminära utvärderingar före den slutliga utvärderingen i slutet av 2013.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Vid genomförandet av sjunde ramprogrammet ska gemenskapen ge ett ekonomiskt bidrag till det gemensamma programmet för forskning och utveckling för it-stöd i boende (*det gemensamma programmet för it-stöd i boende*) som har inletts gemensamt av Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Finland, Sverige och Förenade kungariket (*de deltagande medlemsstaterna*) samt Israel, Norge och Schweiz.

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1233/2007 (EUT L 279, 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1525/2007 (EUT L 343, 27.12.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 478/2007 (EUT L 111, 28.4.2007, s. 13).

2. Gemenskapen ska betala ett ekonomiskt bidrag som uppgår till högst 150 000 000 EUR under sjunde ramprogrammets löptid för genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende, i enlighet med de principer som fastställs i bilaga I, som utgör en integrerad del av detta beslut.

3. Gemenskapens ekonomiska bidrag ska tas från de medel i Europeiska unionens allmänna budget som avsatts för temat informations och kommunikationsteknik (IKT) i det särskilda programmet Samarbete.

Artikel 2

Följande villkor ska uppfyllas för att gemenskapen ska lämna ekonomiska bidrag:

- a) De deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz visar att det gemensamma programmet för it-stöd i boende som beskrivs i bilaga I har inrättats på ett effektivt sätt.
- b) De deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz, eller organisationer som är utsedda av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz, inrättar eller utser en särskild genomförandestruktur med status som juridisk person som ska ansvara för genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende och för mottagande, fördelning och övervakning av gemenskapens ekonomiska bidrag inom ramen för indirekt central förvaltning i enlighet med artiklarna 54.2 c och 56 i budgetförordningen och artiklarna 35, 38.2 och 41 i genomförandebestämmelserna.
- c) Inrättande av en lämplig och effektiv styrningsmodell för det gemensamma programmet för it-stöd i boende i enlighet med bilaga II till detta beslut, som utgör en integrerad del av detta beslut.
- d) Effektivt genomförande av verksamheterna enligt det gemensamma programmet för it-stöd i boende som beskrivs i bilaga I genom den särskilda genomförandestrukturen, vilket inbegriper utlysandet av ansökningsomgångar för beviljande av bidrag.
- e) De deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz förbinder sig att bidra till finansieringen av det gemensamma programmet för it-stöd i boende och att faktiskt betala sina ekonomiska bidrag, särskilt stöd till deltagare i de projekt som valts ut i de ansökningsomgångar som utlysts inom ramen för det programmet.
- f) Förenlighet med gemenskapens regler om statligt stöd, särskilt de regler som fastställs i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning och utveckling och innovation ⁽¹⁾.
- g) Säkerställande av en hög nivå av vetenskaplig excellens och iakttagande av etiska principer i enlighet med de allmänna

principerna i sjunde ramprogrammet och om integrering av jämställdhetsperspektivet och jämställdhet mellan kvinnor och män samt om hållbar utveckling.

- h) Formulering av bestämmelser om immaterialrätt som härrör från de verksamheter som genomförs i enlighet med det gemensamma programmet för it-stöd i boende och genomförande och samordning av de program och verksamheter för forskning och utveckling som inletts på nationell nivå av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz på ett sådant sätt att de syftar till att främja uppkomsten av sådan kunskap och stödja utbredd användning och spridning av den kunskap som skapats.

Artikel 3

Vid genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska beviljandet av ekonomiskt stöd av den särskilda genomförandestrukturen till tredjeman och särskilt det ekonomiska stöd som ges till deltagare i projekt som valts ut till följd av ansökningsomgångar för beviljandet av bidrag omfattas av principer om likabehandling och öppenhet, förutsägbarhet för deltagarna och oberoende utvärdering. Det ekonomiska stödet till tredjeman ska beviljas på grundval av vetenskaplig excellens, de socioekonomiska konsekvenserna på europeisk nivå samt relevansen i förhållande till de övergripande målen för programmet, i enlighet med de principer och förfaranden som fastställs i bilaga I.

Artikel 4

Arrangemangen för gemenskapens ekonomiska bidrag och reglerna avseende ekonomiskt ansvar och immaterialrätt samt detaljerade bestämmelser om tillhandahållande av ekonomiskt stöd av den särskilda genomförandestrukturen till tredjeman ska fastställas genom ett allmänt avtal som ska ingås mellan kommissionen, på gemenskapens vägnar, och den särskilda genomförandestrukturen samt genom årliga finansieringsavtal.

Artikel 5

Om det gemensamma programmet för it-stöd i boende inte genomförs eller om det genomförs på ett otillfredsställande sätt, endast delvis genomförs eller genomförs för sent får gemenskapen minska, hålla inne eller upphöra med sitt ekonomiska bidrag, motsvarande det faktiska genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende.

Om de deltagande medlemsstaterna och Israel, Norge och Schweiz inte bidrar eller endast delvis bidrar eller kommer in med sina bidrag för sent för finansieringen av det gemensamma programmet för it-stöd i boende får gemenskapen minska sitt ekonomiska bidrag motsvarande det faktiska belopp av den offentliga finansieringen som tilldelats av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz, i enlighet med de villkor som fastställs i det avtal som ska ingås mellan kommissionen och den särskilda genomförandestrukturen.

⁽¹⁾ EUT C 323, 30.12.2006, s. 1.

Artikel 6

Vid genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz vidta alla lagstiftningsåtgärder och administrativa eller andra åtgärder som är nödvändiga för att skydda gemenskapernas ekonomiska intressen. Särskilt ska de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa fullständig återbetalning av alla belopp som kommissionen har att fordra, i enlighet med artikel 54.2 c i budgetförordningen och artikel 38.2 i genomförandebestämmelserna.

Artikel 7

Kommissionen och revisionsrätten får, genom sina tjänstemän eller andra anställda, genomföra alla kontroller och inspektioner som krävs för att säkerställa en god förvaltning av gemenskapens medel och skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot eventuella bedrägerier eller oegentligheter. I detta syfte ska de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz och den särskilda genomförandestrukturen vid lämplig tidpunkt se till att kommissionen och revisionsrätten får tillgång till all relevant dokumentation.

Artikel 8

Kommissionen ska meddela all relevant information till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten. De deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz uppmanas att till kommissionen, genom den särskilda genomförandestrukturen, lämna ytterligare upplysningar som Europaparlamentet, rådet eller revisionsrätten begär avseende den ekonomiska förvaltningen av den särskilda genomförandestrukturen och som uppfyller de övergripande rapporteringskrav som fastställs i artikel 12.1.

Artikel 9

Alla medlemsstater får delta i det gemensamma programmet för it-stöd i boende i enlighet med kriterierna som fastställs i artikel 2 e–h.

Artikel 10

Alla tredjeländer får delta i det gemensamma programmet för it-stöd i boende i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 2 e–h under förutsättning att detta deltagande omfattas av tillämpligt internationellt avtal och under förutsättning att både kommissionen och de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz godkänner det.

Artikel 11

Villkoren för gemenskapens ekonomiska bidrag vad gäller deltagandet, i det gemensamma programmet för it-stöd i boende, för länder som är associerade till sjunde ramprogrammet eller, där det är väsentligt för genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende, för andra länder, får fastställas av gemenskapen på grundval av de bestämmelser som fastställs

i detta beslut och eventuella genomförandebestämmelser och -arrangemang.

Artikel 12

1. Den årliga rapporten om sjunde ramprogrammet som läggs fram för Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 173 i fördraget ska innehålla en rapport om de verksamheter som det gemensamma programmet för it-stöd i boende bedriver.

2. En preliminär utvärdering av det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska genomföras av kommissionen två år efter inledandet av programmet, men under alla omständigheter inte senare än 2010. Ytterligare preliminära utvärderingar får göras om detta anses nödvändigt efter den första preliminära utvärderingen.

Den preliminära utvärderingen ska omfatta framsteg som gjorts mot de mål för det gemensamma programmet för it-stöd i boende som fastställs i bilaga I, inbegripet rekommendationer om de lämpligaste sätten för att öka integrationen ytterligare, genomförandets kvalitet och effektivitet, inbegripet den vetenskapliga, förvaltningsmässiga och ekonomiska integrationen samt frågan huruvida nivån på de deltagande medlemsstaternas samt Israels, Norges och Schweiz ekonomiska bidrag är lämplig mot bakgrund av den möjliga efterfrågan från deras olika nationella forskarsamhällen. Hänsyn ska också tas till erfarenheter från andra gemensamma program som genomförts med stöd av artikel 169 i fördraget.

Kommissionen ska meddela slutsatserna av den preliminära utvärderingen tillsammans med sina iakttagelser och, i förekommande fall, förslag till anpassning av detta beslut, till Europaparlamentet och rådet.

3. Vid utgången av 2013 ska kommissionen genomföra en slutlig utvärdering av det gemensamma programmet för it-stöd i boende. Resultaten av den slutliga utvärderingen ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 13

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 9 juli 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

BILAGA I

BESKRIVNING AV MÅL, VERKSAMHET OCH GENOMFÖRANDE FÖR DET GEMENSAMMA PROGRAMMET FÖR IT-STÖD I BOENDE**I. Specifika syften**

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende har följande specifika syften:

- Att främja utvecklingen av innovativa IKT-baserade produkter, tjänster och system för förbättrade villkor för äldre i hemmet, i samhället och på arbetet och därigenom förbättra livskvaliteten, oberoendet, deltagandet i det sociala livet, kompetensen och anställningsbarheten för äldre personer och minska kostnaderna för vård och omsorg. Detta kan exempelvis bygga på en innovativ användning av IKT, nya former av kundinteraktion eller nya typer av värdekedjor för tjänster för självständigt boende. Resultaten av det gemensamma programmet för it-stöd i boende kan också användas av andra befolkningsgrupper, särskilt personer med funktionshinder.
- Att skapa en kritisk massa av forskning, utveckling och innovation på EU-nivå när det gäller teknik och tjänster för bättre villkor för äldre i informationssamhället, vilket även innefattar gynnsamma villkor för små och medelstora företags deltagande i programmet.
- Att förbättra villkoren för industriellt utnyttjande av forskningsresultat genom att tillhandahålla en enhetlig europeisk ram för utveckling av gemensamma metoder, inbegripet gemensamma miniminormer och främja lokalisering och anpassning av gemensamma lösningar som är förenliga med de varierande sociala preferenserna och regleringsaspekterna på nationell och regional nivå i Europa.

Genom en fokusering på tillämpad forskning kommer det gemensamma programmet att komplettera näraliggande, mer långsiktig forskningsverksamhet som planeras inom sjunde ramprogrammet, samt den demonstrationsverksamhet som ingår i programmet för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG ⁽¹⁾, som fokuseras på storskalig spridning av befintliga lösningar.

Genom sin verksamhet ska det gemensamma programmet för it-stöd i boende bidra till att uppnå de förnyade Lissabonmålen och det kunskapsbaserade samhället och samtidigt sträva efter att säkerställa att användningen av ny teknik inte leder till social utestängning. Programmet ska även främja utvecklingen av kostnadseffektiva lösningar som kan bidra till att säkerställa jämlik och förenklad tillgång till IKT-produkter och -tjänster, inbegripet tillgång till tjänster genom ett urval av kanaler som respekterar äldre människors privatliv och värdighet överallt i Europas regioner, också på landsbygden och i avlägset belägna områden.

Dessutom bör det gemensamma programmet för it-stöd i boende främja innovation och medfinansiering från den privata sektorn, framför allt bland små och medelstora företag, för marknadsrelaterade projekt, anpassning av tekniken samt lösningar som utvecklats enligt projekt till stöd för äldre människors behov och för ökat deltagande i samhällslivet från äldre människors sida.

När så är möjligt ska man alltid se till att det gemensamma programmet för it-stöd i boende och andra program på gemenskapsnivå, nationell nivå och regional nivå, kompletterar varandra och ger upphov till samverkans effekter.

Eventuella etiska frågor och den personliga integriteten ska beaktas i enlighet med internationella riktlinjer.

II. Verksamhet

Huvudverksamheten inom det gemensamma programmet för it-stöd i boende består av forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet. Denna verksamhet genomförs via transnationella projekt med kostnadsdelning med deltagare från minst tre olika länder bland de deltagande medlemsstaterna, Israel, Norge och Schweiz och andra deltagande länder avseende forskning, teknisk utveckling, demonstration och spridning. De bör inriktas på marknadsorienterad forskning, ha kort till medellång varaktighet och bör kunna visa att projektresultaten kan utnyttjas inom en realistisk tidsram.

⁽¹⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

Dessutom kan förmedling, programfrämjande och nätverksaktiviteter genomföras genom särskilda evenemang eller i kombination med befintliga evenemang. Dessa verksamheter ska inbegripa anordnande av seminarier och upprättande av kontakter med andra aktörer i värdekedjan.

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska omfatta samråd med berörda aktörer i Europa (t.ex. beslutsfattare från ministerier, myndigheter, tjänsteföretag inom den privata sektorn, försäkringsföretag, industrin, små och medelstora företag och användarnas företrädare) avseende forskningsprioriteringarna och genomförandet av programmet.

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende bör också ta hänsyn till trender inom befolkningsutvecklingen och den demografiska forskningen i olika länder i Europa, för att kunna erbjuda lösningar som återspeglar den sociala och ekonomiska situationen inom EU.

III. Programmets genomförande

Årliga arbetsprogram och inbjudningar att lämna förslag

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska genomföras på grundval av årliga arbetsprogram där man anger ämnen för ansökningsomgångar som ska godkännas tillsammans med kommissionen och ligga till grund för gemenskapens finansiella bidrag.

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska regelbundet utlysa ansökningsomgångar i enlighet med det arbetsprogram som överenskommit. De sökande lämnar in sina förslag centralt till den särskilda genomförandestrukturen ("single entry point").

När tidsfristen för att lämna in förslag gått ut ska den särskilda genomförandestrukturen i samverkan med de nationella programförvaltningskontoren genomföra en central kontroll av stödberättigandet. Denna kontroll ska baseras på de gemensamma stödkriterierna för det gemensamma programmet för it-stöd i boende, vilka ska offentliggöras tillsammans med det årliga arbetsprogrammet och ska åtminstone omfatta följande:

- Förslagen är fullständiga och har lämnats in inom tidsfristen och i elektronisk form.
- Skyldigheter i fråga om sammansättningen av konsortier har fullgjorts.

Dessutom ska den särskilda genomförandestrukturen, med bistånd av de nationella programförvaltningskontoren, kontrollera uppfyllandet av nationella stödkriterier som offentliggjorts tillsammans med det årliga arbetsprogrammet och vilka anges i inbjudningarna att lämna förslag. De nationella stödkriterierna ska hänföra sig endast till de enskilda sökandenas juridiska och ekonomiska ställning, inte till förslagens innehåll, och ska avse följande:

- Typen av deltagare, såsom juridisk form och ändamål.
- Ansvar och ekonomisk livsduglighet, inbegripet sunda finanser, fullgörande av skyldigheter i fråga om skatter och sociala avgifter.

De stödberättigade projektansökningarna ska utvärderas och utväljas centralt med bistånd av oberoende sakkunniga på grundval av tydligt redovisade och gemensamma utvärderingskriterier, i enlighet med arbetsprogrammet. När urvalet har antagits av generalförsamlingen ska det vara bindande för de deltagande medlemsstaterna, Israel, Norge och Schweiz.

Den särskilda genomförandestrukturen ska ha ansvaret för övervakning av projekten, och gemensamma operativa förfaranden ska införas för förvaltningen av hela projektcykeln.

Administrativa frågor som rör nationella projektpartner inom utvalda projekt ska skötas av de nationella programförvaltningskontoren och därför ska nationella stödkriterier som strikt hänför sig till de enskilda deltagarnas juridiska och ekonomiska ställning enligt ovan tillämpas, liksom också nationella förvaltningsprinciper.

Om en deltagare i samband med att avtal ska ingås inte uppfyller något av de ovannämnda nationella stödkriterierna, ska det gemensamma programmet för it-stöd i boende slå vakt om den vetenskapliga excellensen. För detta ändamål får styrelsen besluta om att genomföra ytterligare en central och oberoende utvärdering av förslaget med bistånd av oberoende sakkunniga för att bedöma förslaget utan den berörda deltagarens medverkan eller, på förslag av projekt-konsortiet, med en annan deltagare.

Varje land ska finansiera sina nationella deltagare som fått sina förslag godkända genom nationella kontor som också ska kanalisera den centrala finansieringen från genomförandestrukturen, på grundval av ett avtal som ska ingås mellan respektive nationellt kontor och deras nationella deltagare för varje projekt.

Säkerställande av vetenskaplig integrering samt integrering av förvaltning och ekonomi

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska säkerställa vetenskaplig integrering av de deltagande nationella programmen genom utarbetande av gemensamma arbetsprogram och ämnen för ansökningsomgångar för alla nationella program.

En integrerad ledning av de nationella programmen ska säkerställas genom det rättssubjekt som inrättas av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz. Förvaltningen av det gemensamma programmet ska omfatta

- central organisation av ansökningsomgångar,
- central, oberoende och öppet redovisad utvärdering av experter på europeisk nivå, på grundval av gemensamma regler och kriterier för utvärdering och val av förslag på grundval av vetenskaplig excellens,
- en enda adress för inlämning av ansökningar (elektronisk inlämning planeras).

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende ska stärka den finansiella integreringen genom att

- säkerställa övergripande nationella finansieringsåtaganden för hela initiativets löptid samt årliga åtaganden för varje föreslaget arbetsprogram,
- säkerställa att den slutliga rangordningen av förslag som fastställs på grundval av utvärderingen kommer att vara bindande för de deltagande medlemsstaterna, Israel, Norge och Schweiz, i enlighet med det ovannämnda, inbegripet i samband med att avtalen ingås,
- främja största möjliga flexibilitet i de nationella budgetanslagen så att undantag kan hanteras, t.ex. genom ökning av de nationella bidragen eller korsvis finansiering.

De deltagande medlemsstaterna ska göra sitt yttersta för att stärka integreringen och undanröja befintliga nationella rättsliga och administrativa hinder för internationellt samarbete som ett led i initiativet.

IV. Finansieringsprinciper

Gemenskapens bidrag ska utgöra en fast procentsats av de totala offentliga medlen från de deltagande nationella programmen, men det ska inte i något fall överstiga 50 % av de totala offentliga medlen till en deltagare i ett projekt som valts ut i en ansökningsomgång inom det gemensamma programmet för it-stöd i boende. Denna fasta procentsats ska fastställas i avtalet mellan den särskilda genomförandestrukturen och kommissionen och den ska grundas på det fleråriga åtagande som görs av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz samt gemenskapens bidrag.

Högst 6 procent av gemenskapens ekonomiska bidrag ska användas till de totala driftskostnaderna för det gemensamma programmet för it-stöd i boende.

De deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz ska också bidra till att det gemensamma programmet för it-stöd i boende fungerar effektivt.

Projekten ska samfinansieras av projektdeltagarna.

V. Förväntade resultat av genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende

En årsrapport ska tillhandahållas av den särskilda genomförandestrukturen, och den ska innehålla en detaljerad översikt över genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende (antal projekt som lämnats in och valts ut för finansiering, användning av gemenskapens medel, distribuering av nationella medel, typer av deltagare, landsstatistik, förmedlingsevenemang och spridningsverksamhet etc.) samt framstegen mot ytterligare integration.

De förväntade resultaten ska anges mer ingående i det avtal som ingås mellan kommissionen, på gemenskapens vägnar, och den särskilda genomförandestrukturen.

BILAGA II

RIKTLINJER FÖR LEDNING AV DET GEMENSAMMA PROGRAMMET FÖR IT-STÖD I BOENDE

Det gemensamma programmet för it-stöd i boende har följande organisatoriska struktur:

Organisationen för it-stöd i boende, en internationell organisation utan vinstsyfte som bildats enligt belgisk lagstiftning, är den särskilda genomförandestruktur som inrättats av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz.

Organisationen för it-stöd i boende har ansvaret för all verksamhet inom det gemensamma programmet. I uppgifterna för organisationen för it-stöd i boende ingår förvaltning av kontrakt och budget, utarbetande av de årliga arbetsprogrammen, anordnande av ansökningsomgångar och handhavande av utvärdering och rangordning av projekt. Dessutom kontrollerar den projektövervakningen och överför utbetalningarna av gemenskapens bidrag till de utsedda nationella programkontoren. Den anordnar också spridningsverksamhet.

Organisationen för it-stöd i boende styrs av en generalförsamling. Generalförsamlingen, som är det beslutsfattande organet för det gemensamma programmet för it-stöd i boende, utser styrelsens ledamöter och kontrollerar genomförandet av det gemensamma programmet för it-stöd i boende, vilket även omfattar godkännande av årliga arbetsprogram, förmedling av nationella medel till projekt och ansökningar om nya medlemskap. Den kommer att arbeta enligt principen ett land – en röst. Beslut fattas med enkel majoritet, utom i samband med beslut om efterträdare, anslutning eller uteslutning av medlemmar eller upplösande av organisationen. För sådana fall får särskilda omröstningskrav anges i organisationens stadgar. Kommissionen har observatörsstatus i generalförsamlingens möten.

Styrelsen för it-stöd i boende – som består åtminstone av en ordförande och en vice ordförande och en kassör – väljs av generalförsamlingen för att handha särskilda ledningsuppgifter som budgetplanering, personal och kontrakt. Rättsligt sett företräder den organisationen och rapporterar till generalförsamlingen.

De nationella programförvaltningskontoren har fått mandat av de deltagande medlemsstaterna samt Israel, Norge och Schweiz att utföra uppgifter som rör projektförvaltningen och administrativa och rättsliga aspekter för nationella projektpartner och för att tillhandahålla stöd i samband med utvärdering av och förhandling om projektförslag. De arbetar under överinseende av Organisationen för it-stöd i boende.

Ett rådgivande organ med företrädare från näringslivet och andra berörda aktörer, däribland företrädare för personer ur olika generationer, kommer att tillhandahålla rekommendationer för prioriteringar och ämnen som ska ingå i ansökningsomgångarna för det gemensamma programmet för it-stöd i boende.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 743/2008/EG

av den 9 juli 2008

om gemenskapens deltagande i ett forsknings- och utvecklingsprogram som inletts av flera medlemsstater och som syftar till att stödja små och medelstora företag som bedriver forskning och utveckling

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 169 och artikel 172 andra stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽³⁾ (nedan kallat *sjunde ramprogrammet*) föreskrivs gemenskapens deltagande i program för forskning och utveckling som har inletts av flera medlemsstater, inklusive deltagande i de organisationer som har skapats för att genomföra programmen, enligt artikel 169 i fördraget.

(2) I sjunde ramprogrammet har det fastställts ett antal kriterier för identifiering av områden för sådana initiativ i enlighet med artikel 169: relevans i förhållande till gemenskapsmål, en klar definition av det mål som eftersträvas och dess relevans för sjunde ramprogrammets mål, en befintlig grund (nationella forskningsprogram som redan finns eller planeras), europeiskt mervärde, en

kritisk massa med avseende på berörda programs storlek och antal samt likheterna mellan de verksamheter som omfattas och huruvida artikel 169 i fördraget är det lämpligaste medlet för att uppnå målen.

(3) I rådets beslut 2006/974/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Kapacitet för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽⁴⁾ (nedan kallat *det särskilda programmet Kapacitet*) fastställs ett initiativ enligt artikel 169 inom området små och medelstora företag som bedriver forskning som ett av de områden som är lämpliga för gemenskapens deltagande i nationella forskningsprogram som genomförs gemensamt på grundval av artikel 169 i fördraget.

(4) I sina slutsatser av den 24 september 2004 erkände rådet den viktiga roll som sjunde ramprogrammet spelar för att främja utvecklingen av det europeiska forskningsområdet, och betonade i detta sammanhang vikten av att förstärka banden mellan det europeiska forskningsområdet och europeiska mellanstatliga organisationer, som Eureka.

(5) I sina slutsatser av den 25–26 november 2004 betonade rådet den betydelse som små och medelstora företag har för europeisk tillväxt och konkurrenskraft och därmed behovet av att medlemsstaterna och kommissionen ökar effektiviteten och komplementariteten inom nationella och europeiska program till stöd för små och medelstora företag. Rådet uppmanade kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta ett bottom-up-program för forskningsverksamma små och medelstora företag. Rådet erinrade om vikten av att samordna de nationella programmen för att utveckla det europeiska forskningsområdet. Rådet uppmanade medlemsstaterna och kommissionen att nära samarbeta vid identifieringen av ett begränsat antal områden för vidgad tillämpning av artikel 169 i fördraget. Rådet uppmanade kommissionen att vidareutveckla samarbetet och samordningen mellan gemenskaperna och den verksamhet som bedrivs inom ramen för mellanstatliga strukturer, särskilt med Eureka, och erinrade om ministerkonferensen för Eureka den 18 juni 2004.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 29 maj 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 april 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 23 juni 2008.

⁽³⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 400, 30.12.2006, s. 299. Rättad version i EUT L 54, 22.2.2007, s. 101.

- (6) Europaparlamentet uppmuntrade i sin resolution av den 10 mars 2005 om vetenskap och teknik – politiska riktlinjer för forskningsstöd i Europeiska unionen⁽¹⁾ medlemsstaterna att anta skattemässiga och andra stimulansåtgärder för att främja industriell innovation, bland annat kopplingar till Eureka, särskilt åtgärder riktade till små och medelstora företag och betonade att det europeiska forskningsområdet endast skulle kunna förverkligas om ökade forskningsanslag beviljades av unionen med målet att bättre samordna de europeiska, nationella och regionala forskningsstrategierna, både när det gäller deras innehåll och finansiering, och om forskningsanslagen kompletterade forskningspolitiken i och mellan medlemsstaterna. Europaparlamentet anförde att andra finansieringsformer och stödmekanismer bör användas på ett mer effektivt och samordnat sätt för att stödja forskning och utveckling (nedan kallat FoU) samt innovation och nämnde bland annat Eureka. Parlamentet förespråkade en förstärkt samordning av nationella forskningsprogram och uppmanade kommissionen att ta initiativ i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget.
- (7) I sitt meddelande av den 4 juni 2003 med titeln "Investering i forskning: en handlingsplan för Europa" underströk kommissionen betydelsen av små och medelstora företags deltagande i direkta åtgärder till stöd för forskning och innovation, vilket är en förutsättning för en ökad innovationskapacitet i breda segment av ekonomin.
- (8) För närvarande finns det ett antal FoU-program och -verksamheter som de enskilda medlemsstaterna genomför på nationell nivå för att stödja FoU-verksamhet som bedrivs av små och medelstora företag som inte är tillräckligt samordnade på europeisk nivå, vilket omöjliggör ett enhetligt tillvägagångssätt på europeisk nivå för att ta fram ett effektivt program för forskning och teknisk utveckling.
- (9) För att få en enhetlig strategi på europeisk nivå inom området små och medelstora företag som bedriver FoU har flera medlemsstater inom ramen för Eureka tagit initiativ till att inrätta ett gemensamt program för forskning och utveckling kallat Eurostars (nedan kallat *det gemensamma programmet Eurostars*) till förmån för små och medelstora FoU-företag för att uppnå en kritisk massa när det gäller förvaltningsresurser och finansiella resurser och kombinationen av ytterligare expertkunskap och resurser som finns tillgängliga i olika länder i Europa.
- (10) Det gemensamma programmet Eurostars syftar till att stödja små och medelstora FoU-företag genom att tillhandahålla den nödvändiga rättsliga och organisatoriska ramen för europeiskt samarbete i stor skala mellan medlemsstater om tillämpad forskning och innovation, på vilket tekniskt eller industriellt område som helst, till förmån för dessa små och medelstora företag. Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket (nedan kallade *de deltagande medlemsstaterna*) samt Island, Israel, Norge, Schweiz och Turkiet (nedan kallade *de andra deltagande länderna*) har kommit överens om att samordna och gemensamt genomföra åtgärder som syftar till att bidra till det gemensamma programmet Eurostars. Det sammanlagda värdet av deras deltagande beräknas till minst 300 miljoner EUR under den föreslagna perioden på sex år. Gemenskapens ekonomiska bidrag bör högst utgöra 25 procent av det totala offentliga stödet för det gemensamma programmet Eurostars, som beräknas uppgå till 400 miljoner EUR.
- (11) För att öka effekterna av det gemensamma programmet Eurostars har de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna kommit överens om gemenskapens deltagande i det gemensamma programmet Eurostars. Gemenskapen bör delta genom att bidra ekonomiskt med upp till 100 miljoner EUR under programmet löptid. Mot bakgrund av att det gemensamma programmet Eurostars uppfyller de vetenskapliga målen för sjunde ramprogrammet och att forskningsområdet för detta program ligger inom området "Forskning till förmån för små och medelstora företag" i det särskilda programmet Kapacitet bör gemenskapens finansiella bidrag tas från de budgetmedel som är avsatta för denna del. Ytterligare finansieringsmöjligheter kan finnas, bland annat via Europeiska investeringsbanken (EIB), särskilt genom den finansieringsfacilitet med riskdelning som EIB har utvecklat tillsammans med kommissionen i enlighet med bilaga III till beslut 2006/974/EG.
- (12) Gemenskapens finansiella stöd bör tillhandahållas efter fastställande av en finansieringsplan som är grundad på formella åtaganden från de behöriga nationella myndigheterna om att gemensamt genomföra FoU-programmen och -verksamheterna som genomförs på nationell nivå och bidra till finansieringen av det gemensamma genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars.
- (13) Det gemensamma genomförandet av de nationella forskningsprogrammen kräver att det inrättas eller finns en särskild genomförandestruktur, i enlighet med det särskilda programmet Kapacitet.
- (14) De deltagande medlemsstaterna har kommit överens om en sådan särskild genomförandestruktur för genomförande av det gemensamma programmet Eurostars.

(1) EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 259.

- (15) Den särskilda genomförandestrukturen bör vara mottagare av det ekonomiska bidraget från gemenskapen och den bör säkerställa att det gemensamma programmet Eurostars genomförs på ett effektivt sätt.
- (16) En förutsättning för gemenskapens bidrag bör vara att de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna ställer resurser till förfogande och att deras ekonomiska bidrag faktiskt utbetalas.
- (17) Gemenskapens bidrag bör endast betalas ut efter det att det ingåtts ett allmänt avtal med detaljerade bestämmelser om användningen av gemenskapens bidrag mellan kommissionen, på Europeiska gemenskapernas vägnar, och den särskilda genomförandestrukturen. Detta allmänna avtal bör innehålla de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa att gemenskapens finansiella intressen skyddas.
- (18) De ränteutgifter som genereras av gemenskapens ekonomiska bidrag bör betraktas som inkomster avsatta för särskilda ändamål, i enlighet med artikel 18.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*). Det maximum för gemenskapens bidrag som anges i detta beslut kan höjas i motsvarande utsträckning av kommissionen.
- (19) Gemenskapen bör ha rätt att minska, hålla inne eller upphöra med sitt ekonomiska bidrag om det gemensamma programmet Eurostars genomförs på ett otillfredsställande sätt, endast delvis genomförs, genomförs för sent eller om de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna inte bidrar, endast delvis bidrar eller kommer in med sina bidrag för sent för finansieringen av det gemensamma programmet Eurostars enligt de villkor som fastställs i ett avtal som ska ingås mellan gemenskapen och den särskilda genomförandestrukturen.
- (20) För att på ett effektivt sätt genomföra det gemensamma programmet Eurostars bör ekonomiskt stöd beviljas deltagarna i de projekt inom det gemensamma programmet Eurostars (nedan kallade *Eurostarsprojekt*) som valts ut centralt efter ansökningsomgångar. Beviljande och utbetalning av sådant ekonomiskt stöd bör ske på ett öppet och effektivt sätt. Utbetalningar bör ske inom den tidsperiod som fastställs i ett avtal mellan de nationella finansieringsorganen och den särskilda genomförandestrukturen. Den särskilda genomförandestrukturen bör uppmantra de deltagande medlemsstaterna och andra deltagande länder att göra utbetalningar till deltagarna i de passande Eurostarsprojekt som valts ut, inbegripet utbetalning av en klumpsumma, då så är lämpligt.
- (21) Förslagen bör bedömas på central nivå av oberoende experter. En rangordning bör godkännas på central nivå och vara bindande för fördelningen av medel från gemenskapens bidrag och av medel som öronmärkts för Eurostarsprojekt i nationella budgetar.
- (22) Gemenskapens bidrag bör förvaltas inom ramen för indirekt central förvaltning i enlighet med budgetförordningen och kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽²⁾ (nedan kallade *genomförandebestämmelserna*).
- (23) För varje Eurostarsprojekt som väljs ut bör små och medelstora FoU-företag kollektivt bidra med den största delen av de totala kostnaderna för alla deltagares FoU-verksamhet.
- (24) Alla medlemsstater bör kunna bli medlemmar i det gemensamma programmet Eurostars.
- (25) I linje med målen för sjunde ramprogrammet bör det vara möjligt för länder som är associerade till sjunde ramprogrammet eller andra länder att delta i det gemensamma programmet Eurostars under förutsättning att ett sådant deltagande omfattas av det relevanta internationella avtalet och att både kommissionen och de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna går med på det.
- (26) I enlighet med sjunde ramprogrammet bör gemenskapen ha rätt att fastställa villkoren för sitt ekonomiska bidrag till det gemensamma programmet Eurostars när det gäller deltagande i detta program för varje land som är associerat till sjunde ramprogrammet eller, då det är väsentligt för att genomföra det gemensamma programmet Eurostars, för andra länder som går med i programmet under programmets genomförande, i enlighet med de bestämmelser och villkor som fastställs i detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1525/2007 (EUT L 343, 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 478/2007 (EUT L 111, 28.4.2007, s. 13).

(27) Lämpliga åtgärder bör vidtas för att förhindra oegentligheter och bedrägerier, och för att återkräva medel som gått förlorade, betalats ut felaktigt eller används felaktigt i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽¹⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽³⁾.

(28) Det är väsentligt att den forskningsverksamhet som genomförs inom ramen för det gemensamma programmet Eurostars är förenlig med grundläggande etiska principer, inklusive de som avses i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och att den följer principerna om integrering av ett jämställdhetsperspektiv och jämställdhet mellan kvinnor och män.

(29) Kommissionen bör genomföra en preliminär utvärdering för att bedöma särskilt möjligheterna för små och medelstora FoU-företag att få tillgång till det gemensamma programmet Eurostars och kvaliteten och effektiviteten i genomförandet av det och framstegen mot de fastställda målen, samt en slutlig utvärdering.

(30) Övervakningen av genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars bör vara effektiv och bör inte i onödan belasta dem som deltar i programmet, särskilt deltagande små och medelstora företag.

(31) Den särskilda genomförandestrukturen bör uppmana deltagarna i de utvalda Eurostarsprojekten att förmedla och sprida sina resultat och att offentliggöra denna information.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Vid genomförandet av sjunde ramprogrammet ska gemenskapen ge ett ekonomiskt bidrag till det gemensamma programmet Eurostars som har inletts gemensamt av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slo-

venien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket (de deltagande medlemsstaterna) samt Island, Israel, Norge, Schweiz och Turkiet (de andra deltagande länderna).

2. Gemenskapen ska betala ett ekonomiskt bidrag som uppgår till högst en tredjedel av de faktiska bidragen från de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna, upp till högst 100 miljoner EUR för den tid som sjunde ramprogrammet ska pågå, i enlighet med principerna i bilaga I.

3. Gemenskapens ekonomiska bidrag ska tas från de medel i Europeiska unionens allmänna budget som avsatts för "Forskning till förmån för små och medelstora företag" i det särskilda programmet Kapacitet.

Artikel 2

Följande villkor ska uppfyllas för att gemenskapen ska lämna ekonomiska bidrag:

a) De deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna ska visa att det gemensamma programmet Eurostars såsom beskrivs i bilaga I har inrättats på ett effektivt sätt.

b) De deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna, eller organisationer som är utsedda av de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna ska inrätta eller utse en särskild genomförandestruktur med status som juridisk person som ska ansvara för genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars och för mottagande, fördelning och övervakning av gemenskapens ekonomiska bidrag inom ramen för indirekt centraliserad förvaltning i enlighet med artiklarna 54.2 c och 56 i budgetförordningen och artiklarna 35, 38.2 och 41 i genomförandebestämmelserna.

c) Inrättande av en lämplig och effektiv styrningsmodell för det gemensamma programmet Eurostars i enlighet med bilaga II.

d) Effektivt genomförande av verksamheterna enligt det gemensamma programmet Eurostars som beskrivs i bilaga I genom den särskilda genomförandestrukturen, vilket inbegriper utlysandet av ansökningsomgångar för beviljande av bidrag.

e) De deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna ska förbinda att bidra till finansieringen av det gemensamma programmet Eurostars och faktiskt betala sina ekonomiska bidrag, särskilt stöd till deltagare i de Eurostarsprojekt som valts ut i de ansökningsomgångar som utlysts inom ramen för det gemensamma programmet Eurostars.

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1233/2007 (EUT L 279, 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

- f) Förenlighet med gemenskapens regler om statligt stöd, särskilt de regler som fastställs i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation⁽¹⁾.
- g) Säkerställande av en hög nivå av vetenskaplig excellens och iakttagande av etiska principer i enlighet med de allmänna principerna i sjunde ramprogrammet och om integrering av ett jämställdhetsperspektiv och jämställdhet mellan kvinnor och män samt om hållbar utveckling.
- h) Formulering av bestämmelser som reglerar de immateriella rättigheter som härrör från de verksamheter som genomförs i enlighet med det gemensamma programmet Eurostars och genomförandet och samordningen av de FoU-program och -verksamheter som inletts på nationell nivå av de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna på ett sådant sätt att de syftar till att främja uppkomsten av sådan kunskap och stödja utbredd användning och spridning av den kunskap som skapats.

Artikel 3

Vid genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars ska principerna om likabehandling och öppenhet gälla för beviljandet av ekonomiskt stöd till deltagare i Eurostarsprojekt som valts ut centralt i enlighet med bilaga II till följd av ansökningsomgångar för beviljande av bidrag. Det ekonomiska stödet ska beviljas på grundval av vetenskaplig excellens och, med hänsyn till den särskilda karaktären hos de små och medelstora företag som utgör målgruppen, socioekonomiska effekter på europeisk nivå och relevansen i förhållande till programmets övergripande mål, i enlighet med de principer och förfaranden som fastställs i bilaga I.

Artikel 4

Arrangemangen för gemenskapens ekonomiska bidrag och reglerna avseende ekonomiskt ansvar och immaterialrätt samt detaljerade bestämmelser om tillhandahållandet av ekonomiskt stöd av den särskilda genomförandestrukturen till tredje man ska fastställas genom ett allmänt avtal som ska ingås mellan kommissionen, på gemenskapens vägnar, och den särskilda genomförandestrukturen samt genom årliga finansieringsavtal.

Artikel 5

I enlighet med artikel 18.2 i budgetförordningen, ska ränteintäkter som genereras av gemenskapens ekonomiska bidrag till det gemensamma programmet Eurostars betraktas som inkomster avsatta för särskilda ändamål. Kommissionen får höja det högsta belopp för gemenskapens bidrag som anges i artikel 1 i detta beslut i motsvarande utsträckning.

Artikel 6

Om det gemensamma programmet Eurostars inte genomförs eller om det genomförs på ett otillfredsställande sätt, endast delvis genomförs, genomförs för sent eller om de deltagande

medlemsstaterna och de andra deltagande länderna inte bidrar eller endast delvis bidrar eller kommer in med sina bidrag för sent för finansieringen av det gemensamma programmet Eurostars får gemenskapen minska, hålla inne eller upphöra med sitt ekonomiska bidrag i en grad som motsvarar det faktiska genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars och det belopp av den offentliga finansieringen som tilldelats av de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna för genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars, i enlighet med de villkor som fastställs i det avtal som ska ingås mellan kommissionen och den särskilda genomförandestrukturen.

Artikel 7

Vid genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars ska de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna vidta alla lagstiftningsåtgärder och administrativa eller andra åtgärder som är nödvändiga för att skydda gemenskapernas ekonomiska intressen. Särskilt ska de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa fullständig återbetalning av alla belopp som kommissionen har att fordra, i enlighet med artikel 54.2 c i budgetförordningen och artikel 38.2 i genomförandebestämmelserna.

Artikel 8

Kommissionen och revisionsrätten får, genom sina tjänstemän eller andra anställda, genomföra alla kontroller och inspektioner som krävs för att säkerställa god förvaltning av gemenskapens medel och skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot eventuella bedrägerier eller oegentligheter. I detta syfte ska de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna och den särskilda genomförandestrukturen vid lämplig tidpunkt se till att kommissionen och revisionsrätten får tillgång till all relevant dokumentation.

Artikel 9

Kommissionen ska meddela alla relevanta uppgifter till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten. De deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna uppmanas att till kommissionen, genom den särskilda genomförandestrukturen, lämna ytterligare upplysningar som Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten begär avseende den ekonomiska förvaltningen av den särskilda genomförandestrukturen.

Artikel 10

Alla medlemsstater får delta i det gemensamma programmet Eurostars i enlighet med kriterierna i artikel 2 e–h.

Artikel 11

Alla tredjeländer får delta i det gemensamma programmet Eurostars i enlighet med kriterierna i artikel 2 e–h under förutsättning att detta deltagande omfattas av tillämpligt internationellt avtal och under förutsättning att både kommissionen och de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna godkänner det.

⁽¹⁾ EUT C 323, 30.12.2006, s. 1.

Artikel 12

Villkoren för gemenskapens ekonomiska bidrag vad gäller deltagande i det gemensamma programmet Eurostars för alla länder som är associerade med sjunde ramprogrammet eller, där det är väsentligt för genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars, för alla andra länder, får fastställas av gemenskapen på grundval av de bestämmelser som fastställs i detta beslut och eventuella genomförandebestämmelser och genomförandearrangemang.

Artikel 13

1. Den årliga rapporten om sjunde ramprogrammet som läggs fram för Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 173 i fördraget ska innehålla en sammanfattning om de verksamheter som det gemensamma programmet Eurostars bedriver, vilken ska bygga på den årliga rapport som den särskilda genomförandestrukturen ska lämna till kommissionen.

2. En preliminär utvärdering av det gemensamma programmet Eurostars ska genomföras av kommissionen två år efter inledandet av programmet och ska omfatta framstegen mot de mål som anges i bilaga I. Utvärderingen ska även omfatta rekommendationer om de lämpligaste sätten för att ytterligare öka den vetenskapliga, förvaltningsmässiga och finansiella integrationen samt bedöma möjligheterna för särskilt små och medelstora FoU-företag att få tillgång till det gemensamma programmet Eurostars och kvaliteten och effektiviteten på genom-

förandet av det. Kommissionen ska meddela slutsatserna av denna utvärdering, åtföljda av sina iakttagelser och, i lämpliga fall, förslag om ändring av detta beslut, till Europaparlamentet och rådet.

3. Vid utgången av det gemensamma programmet Eurostars ska kommissionen genomföra en slutlig utvärdering av programmet. Resultaten av slututvärderingen ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 14

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 9 juli 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

BILAGA I

BESKRIVNING AV SYFTEN OCH VERKSAMHET FÖR DET GEMENSAMMA PROGRAMMET EUROSTARS**I. Syften**

Syftet med detta initiativ som lagts fram av medlemsländerna i Eureka är att inrätta det gemensamma programmet Eurostars med inriktning på små och medelstora FoU-företag. Dessa små och medelstora företag är kunskapsintensiva, teknik-/innovationsbaserade företag som spelar en nyckelroll i innovationsprocessen. De kännetecknas av en stark inriktning på kunder eller marknader och siktar på att nå en stark internationell position genom att leda mycket innovativa, marknadsorienterade projekt. De har förmåga att utveckla produkter, processer eller tjänster med en tydlig innovativ eller teknisk fördel på grundval av sin egen FoU-kapacitet. Det kan finnas stora skillnader mellan olika företag med avseende på storlek och verksamhetens omfattning. De kan t.ex. vara etablerade företag med tidigare meriter från tillämpningsinriktad FoU i utvecklingens framkant, eller nystartade företag med hög potential. FoU är ett nyckelelement i deras företagsstrategi och deras affärsplaner. Dessa företag bör vara små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikro-företag samt små och medelstora företag⁽¹⁾ och bör ägna en avsevärd del av sin verksamhet åt FoU. De närmare tröskelvärdena för denna verksamhet ska klargöras i enlighet med bilaga II.

Det gemensamma programmet Eurostars syftar till att stödja sådana små och medelstora FoU-företag genom att

1. skapa en lättåtkomlig och hållbar stödmekanism för FoU i Europa riktad till dem,
2. uppmuntra dem att skapa nya ekonomiska verksamheter som bygger på FoU-resultat och föra nya produkter, processer och tjänster till marknaden snabbare än vad som annars hade varit möjligt,
3. stimulera deras tekniska utveckling och affärsutveckling samt internationalisering.

Det gemensamma programmet Eurostars ska komplettera de nationella program och Europeiska unionens program som redan finns och som syftar till att stödja små och medelstora FoU-företag i deras innovationsprocess.

Det ska bidra till konkurrenskraft, innovation, sysselsättning, ekonomisk förändring, hållbar utveckling och miljöskydd i Europa samt bidra till att uppfylla Lissabon- och Barcelonamålen. Det ska genom sin bottom-up-strategi stödja verksamhet inom området forskning, utveckling och demonstration som utförs av transnationella konsortier, drivs av små och medelstora FoU-företag och där så är lämpligt samarbeta med forskningsorganisationer och/eller stora företag.

Det gemensamma programmet Eurostars syftar till att harmonisera och samordna relevanta nationella program för forskning och innovation i syfte att inrätta ett gemensamt program som präglas av vetenskaplig, förvaltningsmässig och ekonomisk integration och kan lämna ett viktigt bidrag till förverkligandet av det europeiska forskningsområdet. Vetenskaplig integration ska uppnås genom att verksamheter inom det gemensamma programmet Eurostars fastställs och genomförs gemensamt. Förvaltningsmässig integration ska uppnås genom att Eurekas sekretariat används som särskild genomförandestruktur. Dess roll är att administrera det gemensamma programmet Eurostars och övervaka genomförandet av programmet, enligt anvisningarna i bilaga II. Den ekonomiska integrationen förutsätter att de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna lämnar faktiska bidrag till finansieringen av det gemensamma programmet Eurostars. Detta gäller särskilt åtagandet att finansiera deltagarna i utvalda Eurostarsprojekt från en nationell budget som är öronmärkt för det gemensamma programmet Eurostars.

På längre sikt bör detta initiativ sträva efter att utveckla tätare former för vetenskaplig, förvaltning och ekonomisk integration. De deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna bör stärka denna integration ytterligare och avlägsna befintliga rättsliga och administrativa hinder i den nationella lagstiftningen mot internationellt samarbete som ett led i initiativet.

II. Verksamhet

Huvudverksamheten i det gemensamma programmet Eurostars utgörs av FoU-verksamhet som drivs av ett eller flera små och medelstora FoU-företag vilka är etablerade i medlemsstaterna och de andra deltagande länderna. Forskningsorganisationer, universitet, andra små och medelstora företag och stora företag kan också delta i programmet. FoU-verksamheten kan utföras på hela det vetenskapliga och tekniska området och omfattar följande:

1. FoU-verksamhet som genomförs genom transnationella projekt med flera samarbetsparter med minst två oberoende deltagare från olika deltagande medlemsstater och andra deltagande länder och är inriktad på forskning, teknisk utveckling, demonstration, utbildning, och spridning.

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

2. FoU-verksamhet där den viktigaste delen utförs av små och medelstora FoU-företag. För varje utvalt Eurostars-projekt bör små och medelstora FoU-företag kollektivt bidra med största delen av de totala kostnaderna för alla deltagares FoU-verksamhet. En mindre del kan redovisas som utläggning på entreprenad, om det är nödvändigt för projektet.
3. FoU-verksamhet som är inriktad på marknadsorientering och bör ha kort till medellång varaktighet och angripa viktiga utmaningar inom FoU-arbetet. De små och medelstora företagen bör kunna visa att projektresultaten kan utnyttjas inom en realistisk tidsram.
4. FoU-verksamhet som leds och samordnas av ett av de deltagande små och medelstora FoU-företagen, så kallade "ledande små och medelstora företag".

Dessutom ska förmedling, programfrämjande och nätverksaktiviteter stödjas i begränsad utsträckning för att främja det gemensamma programmet Eurostars och förstärka dess effekt. Dessa verksamheter ska inkludera att anordna seminarier och knyta kontakter med andra intressenter som t.ex. investerare och leverantörer av kunskapsshantering.

III. Förväntade resultat av genomförandet av programmet

Det viktigaste resultatet av det gemensamma programmet Eurostars är ett nytt gemensamt program med bottom-up-strategi, för forskning och utveckling i Europa som är avsett för små och medelstora FoU-företag, bygger på Eureka och samfinansieras av de nationella FoU-program som bidrar och gemenskapen.

En årsrapport ska tillhandahållas av den särskilda genomförandestrukturen, och den ska innehålla en detaljerad översikt över genomförandet av programmet (förfaranden för bedömning och urval av projekt, statistik över bedömningsgruppens sammansättning, antal projekt som lämnats in och valts ut för finansiering, användning av gemenskapens medel, fördelning av nationella anslag, typ av deltagare, landsstatistik, förmedlingsevenemang och spridningsverksamhet) samt framstegen mot ytterligare integrering. Den särskilda genomförandestrukturen ska genomföra en efterhandsutvärdering av programmets effekter vid utgången av det gemensamma programmet Eurostars.

IV. Programmets genomförande

Det gemensamma programmet Eurostars ska administreras av den särskilda genomförandestrukturen. De sökande lämnar in sina förslag centralt till den särskilda genomförandestrukturen ("single entry point") efter en central och gemensam årlig ansökningsomgång med flera slutdatum. Projektansökningarna ska utvärderas och väljas ut centralt på grundval av tydligt redovisade och gemensamma stödskriterier och utvärderingskriterier efter ett förfarande i två steg. I det första steget ska förslagen bedömas av minst två oberoende experter som ska granska förslagen med avseende på både deras tekniska och deras marknadsmässiga aspekter. Dessa experter kan arbeta på distans. Förslagen ska rangordnas i ett andra steg av en internationell utvärderingspanel, som består av oberoende experter. Rangordningen, som godkänts centralt, ska vara bindande för fördelningen av medel från gemenskapens bidrag och av medel som öronmärks för Eurostarsprojekt i nationella budgetar. Den särskilda genomförandestrukturen ska ha ansvaret för övervakning av projekt och gemensamma operativa förfaranden ska införas för förvaltningen av hela projektcykeln. Den särskilda genomförandestrukturen ska vidta lämpliga åtgärder för att visa att gemenskapen bidrar till det gemensamma programmet Eurostars, både till själva programmet och till enskilda projekt. Den bör främja lämplig öppenhet rörande sådana bidrag genom användning av gemenskapens logotyp i allt publicerat material, både skriftligt och elektroniskt, om det gemensamma programmet Eurostars. Projektdeltagare i utvalda Eurostarsprojekt ska administreras av deras respektive nationella program.

V. Finansieringsmekanism

Det gemensamma programmet Eurostars ska samfinansieras av de deltagande medlemsstaterna, de andra deltagande länderna, och gemenskapen. De deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna ska fastställa en flerårig finansieringsplan för att delta i det gemensamma programmet Eurostars och bidra till samfinansieringen av dess verksamhet. De nationella bidragen kan komma från befintliga eller nyskapade nationella program, så länge som de står i överensstämmelse med karaktären av bottom-up hos det gemensamma programmet Eurostars. Det står alla deltagande medlemsstater och andra deltagande länder fritt att när som helst under programmets löptid höja de anslag som de öronmärkt för det gemensamma programmet Eurostars i sina nationella budgetar.

Finansiering på programnivå

Gemenskapens bidrag till det gemensamma programmet Eurostars ska administreras av den särskilda genomförandestrukturen och beräknas som högst en tredjedel av de faktiska ekonomiska bidragen från de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna, upp till högst 100 miljoner EUR.

Högst 4,5 % av gemenskapens ekonomiska bidrag ska användas av den särskilda genomförandestrukturen för att bidra till de totala driftskostnaderna för det gemensamma programmet Eurostars.

Den särskilda genomförandestrukturen ska överföra gemenskapens ekonomiska bidrag för utvalda Eurostarsprojekt till nationella finansieringsorgan som utsetts av de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna på grundval av ett avtal som ska ingås mellan de nationella finansieringsorganen och den särskilda genomförandestrukturen. De nationella finansieringsorganen ska finansiera de nationella deltagare vars förslag valts ut på central nivå och ska också förmedla gemenskapens ekonomiska bidrag från den särskilda genomförandestrukturen.

Finansiering av Eurostarsprojekt

Fördelningen av medel från gemenskapens bidrag och nationella budgetar som öronmärkts för utvalda Eurostarsprojekt ska följa den fastställda rangordningen. Ekonomiska bidrag till deltagarna i dessa projekt ska beräknas enligt finansieringsreglerna för de deltagande nationella programmen.

För lån ska en standardberäkning av bruttobidragsekvivalenten tillämpas vilken tar hänsyn till räntesubventionens storlek och genomsnittliga förluster i det nationella program som ligger till grund för projektet.

VI. Arrangemang för immateriella rättigheter

Den särskilda genomförandestrukturen ska anta en immaterialrättspolitik för det gemensamma programmet Eurostars i enlighet med villkoren i artikel 4 i detta beslut. Syftet med immaterialrättspolitiken för det gemensamma programmet Eurostars är att främja kunskapsproduktion, tillsammans med utnyttjande och spridning av projektresultat till förmån för målgruppen små och medelstora FoU-företag. I detta sammanhang bör det tillvägagångssätt som tillämpas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1906/2006 av den 18 december 2006 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i sjunde ramprogrammet och för spridning av forskningsresultat (2007–2013) ⁽¹⁾ tjäna som förebild.

⁽¹⁾ EUT L 391, 30.12.2006, s. 1.

BILAGA II

STYRNING AV DET GEMENSAMMA PROGRAMMET EUROSTARS

Styrningsmodellen för det gemensamma programmet Eurostars ska omfatta följande fyra huvudorgan:

1. "Högnivågruppen för Eureka" består av personer som utsetts till företrädare på hög nivå av de stater som är medlemmar i Eureka samt en företrädare för kommissionen. Högnivågruppen är ansvarig för anslutning av icke deltagande medlemsstater eller andra icke deltagande länder till det gemensamma programmet Eurostars i enlighet med kraven i artiklarna 10 och 11 i detta beslut.
 2. "Högnivågruppen för Eurostars" består av Eureka-företrädare på hög nivå för de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna. Kommissionen och de medlemsstater som inte deltar i det gemensamma programmet Eurostars behåller möjligheten att skicka företrädare till gruppens sammanträden som observatörer. Högnivågruppen är behörig att övervaka genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars, särskilt utnämningen av ledamöter i den rådgivande gruppen för Eurostars, godkännande av operativa förfaranden för driften av det gemensamma programmet Eurostars, godkännande av planering för ansökningsomgångar och budget för ansökningsomgångar samt godkännande av rangordningen av Eurostarsprojekt som ska finansieras.
 3. "Rådgivande gruppen för Eurostars" består av nationella projektsamordnare för Eureka från de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna och leds av chefen för Eurekas sekretariat. Den rådgivande gruppen för Eurostars ska ge råd till Eurekas sekretariat om genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars och bistå med rådgivning om genomförandearrangemangen, som finansieringsförfaranden, förfaranden för bedömning och urval av projekt, samordning mellan centrala och nationella förfaranden samt övervakning av projekt. Gruppen ska bistå med rådgivning om planering av slutdatum för den årliga ansökningsomgången. Den ska även bistå med rådgivning om framsteg i genomförandet av det gemensamma programmet, inklusive framsteg mot ytterligare integration.
 4. Eurekas sekretariat ska fungera som den särskilda genomförandestrukturen för Eurostars gemensamma program. Sekretariatets chef ska fungera som det gemensamma programmet Eurostars juridiska företrädare. Sekretariatet ska ansvara för genomförandet av det gemensamma programmet Eurostars och ansvarar särskilt för följande:
 - Fastställande av årsbudget för ansökningsomgångar, central organisation av gemensamma förslagsomgångar och mottagning av projektförslag ("single entry point").
 - Central organisation av behörighetskontroll och utvärdering av projektförslag, enligt gemensamma kriterier för rätt till bidrag och utvärdering. Central organisation av urval av projektförslag för finansiering samt övervakning och uppföljning av projekt.
 - Mottagning, fördelning och övervakning av gemenskapens bidrag.
 - Sammanställning av uppgifter om fördelningen av medlen från finansieringsorganen i de deltagande medlemsstaterna och de andra deltagande länderna till deltagarna i Eurostarsprojekt.
 - Marknadsföring av det gemensamma programmet Eurostars.
 - Rapportering till högnivågruppen för Eureka, högnivågruppen för Eurostars och kommissionen om det gemensamma programmet Eurostars, inklusive framsteg mot ytterligare integration.
 - Information till Eureka nätverket om verksamheten i det gemensamma programmet Eurostars.
-

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 8 juli 2008

om utnämning av fyra franska ledamöter och fyra franska suppleanter i Regionkommittén

(2008/624/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263,

Artikel 1

Till Regionkommittén utnämns under återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2010

med beaktande av den franska regeringens förslag, och

a) som ledamöter

— Pierre HUGON, Vice-président du Conseil général de la Lozère (ändrat mandat),

— Pierre MAILLE, Président du Conseil général du Finistère,

— René SOUCHON, Président du Conseil régional d'Auvergne,

— Christophe ROUILLON, Maire de Coullaines (ändrat mandat),

och

av följande skäl:

(1) Den 24 januari 2006 antog rådet beslut 2006/116/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2006 till och med den 25 januari 2010 ⁽¹⁾.

(2) En plats som ledamot har blivit ledig till följd av Raymond FORNIS bortgång. Tre platser som ledamot har blivit lediga till följd av att mandaten för Jean PUECH, Juliette SOULABAILLE och Michel THIERS har löpt ut. Två platser som suppleant i Regionkommittén har blivit lediga till följd av att mandaten för Carola JORDA-DEDIEU och Jean-Pierre TEISSEIRE har löpt ut. Två platser som suppleant i Regionkommittén har blivit lediga till följd av Pierre HUGONS och Christophe ROUILLONS utnämning till ledamöter i Regionkommittén.

b) som suppleanter

— Jean-Michel DACLIN, Adjoint au Maire de Lyon,

— Rose-Marie FALQUE, Maire d'Azerailles,

— Rachel PAILLARD, Maire de Bouzy,

— Jean-Louis TOURENNE, Président du Conseil général d'Ille et Vilaine.

⁽¹⁾ EUT L 56, 25.2.2006, s. 75.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 8 juli 2008.

På rådets vägnar

C. LAGARDE

Ordförande

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

Endast FN/ECE-texterna i original har bindande folkrättslig verkan. Dessa föreskrifters status och dagen för deras ikraftträdande bör kontrolleras i den senaste versionen av FN/ECE:s statusdokument TRANS/WP.29/343 som finns på:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Föreskrifter nr 30 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) – Enhetliga bestämmelser om godkännande av pneumatiska däck för motorfordon och släpvagnar till dessa

Revision 3

Inbegripet all giltig text till och med:

Supplement 15 till ändringsserie 02 – Dag för ikraftträdande: 10 november 2007

INNEHÅLL

FÖRESKRIFTER

1. Tillämpningsområde
2. Definitioner
3. Märkningar
4. Ansökan om godkännande
5. Godkännande
6. Krav
7. Ändringar av typen för pneumatiska däck och utökning av godkännandet
8. Tillverkningens överensstämmelse
9. Påföljder vid tillverkningens bristande överensstämmelse
10. Tillverkningens slutgiltiga upphörande
11. Övergångsbestämmelser
12. Namn- och adressuppgifter gällande de tekniska tjänster som ansvarar för att utföra godkännandeprovningar och myndigheterna

BILAGOR

- Bilaga I – Meddelande om godkännande eller utökning eller avslag på ansökan om eller återkallande av godkännande eller om tillverkningens slutgiltiga upphörande för en typ av pneumatiska däck för motorfordon enligt föreskrifter nr 30
- Bilaga II – Exempel på godkännandemärkets utformning
- Bilaga III – Däckmärkningarnas utformning
- Bilaga IV – Belastningsindex
- Bilaga V – Däckstorleksbeteckning och mått
- Bilaga VI – Metod att mäta pneumatiska däck
- Bilaga VII – Förfarande för belastnings-/hastighetsprovningar

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Dessa föreskrifter omfattar nya pneumatiska däck som är avsedda, i första hand men inte endast, för fordon i kategorierna M₁, O₁ och O₂ ⁽¹⁾.

De tillämpas inte på däck som är avsedda för

- a) utrustning för veteranbilar
- b) tävlingar.

2. DEFINITIONER

I dessa föreskrifter gäller följande definitioner:

- 2.1 *typ av pneumatiska däck*: kategori av däck som inte skiljer sig åt i sådana väsentliga avseenden som
 - 2.1.1 tillverkare,
 - 2.1.2 däckets storleksbeteckning,
 - 2.1.3 användningsområde (standarddäck (väg), vinterdäck eller däck för tillfällig användning),
 - 2.1.4 struktur (diagonaldäck (korsskikt), gördeldäck, radialdäck och säkerhetsdäck),
 - 2.1.5 hastighetskategorisymbol,
 - 2.1.6 belastningsindex, och
 - 2.1.7 däckets tvärsnitt.
- 2.2 *vinterdäck*: däck vars slitbanemönster och struktur i första hand är avsedda att i modd och nysnö eller smältande snö uppnå bättre prestanda än ett standarddäcks. Ett vinterdäcks slitbanemönster består i allmänhet av fåror (räfflor) och/eller fasta element med större inbördes avstånd än på ett standarddäck.
- 2.3 *struktur*: för ett pneumatiskt däck, däckstommens tekniska egenskaper. Följande strukturer åtskiljs i synnerhet:
 - 2.3.1 *diagonal- eller korsskiktsdäck*: ett pneumatiskt däcks struktur där kordlagren når fram till vulsterna och är lagda i alternerande vinklar som är betydligt mindre än 90° mot slitbanans mittlinje.
 - 2.3.2 *gördeldäck*: struktur för ett pneumatiskt däck av diagonaltyp (korsskikt) där stommen begränsas av en gördel som består av ett eller flera skikt av föga töjbart kordmaterial som är lagda i alternerande vinklar tätt intill stommens.

⁽¹⁾ Enligt definition i bilaga VII till den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, senast ändrad genom ändring 4).

- 2.3.3 *radialdäck*: ett pneumatiskt däckets struktur där kordlagren når fram till vulsterna och i stort sett är lagda i en vinkel av 90° mot slitbanans mittlinje och där stommen stabiliserats med en föga töjbar omgivande gördel.
- 2.3.4 *förstärkt däck* eller *däck för tilläggsbelastning*: ett pneumatiskt däckets struktur där stommen är motståndskraftigare än på ett motsvarande standarddäck.
- 2.3.5 *reservdäck för tillfälligt bruk*: däck som skiljer sig från ett däck som är avsett att monteras på ett fordon under normala trafikförhållanden men som endast är avsett för tillfälligt bruk under begränsade trafikförhållanden.
- 2.3.6 *reservdäck för tillfälligt bruk av T-typ*: typ av reservdäck för tillfälligt bruk som är avsedd för användning vid högre tryck än det som används för standarddäck och förstärkta däck.
- 2.3.7 *säkerhetsdäck* eller *självbärande däck*: strukturen hos ett pneumatiskt däck med sådana tekniska lösningar (t.ex. förstärkta däcksidor osv.) att det pneumatiska däckets, sedan det monterats på det avsedda hjulet och utan någon ytterligare beståndsdel, medger att fordonet i nödfall kan köras som med ett punkterat däck i en hastighet av minst 80 km/h och en sträcka av 80 km men med däckets basfunktioner bibehållna.
- 2.4 *vulst*: del av ett pneumatiskt däck som har sådan form och struktur att den kan anbringas på fälgen och håller däckets på denna ⁽¹⁾.
- 2.5 *kord*: de trådar som bildar väven i det pneumatiska däckets skiktstruktur ⁽¹⁾.
- 2.6 *skikt*: ett lager av gummibelagda parallella kordtrådar ⁽¹⁾.
- 2.7 *stomme*: annan del av ett pneumatiskt däck än den slitbana och de gummisidor som bär belastningen då däckets är pumpat ⁽¹⁾.
- 2.8 *slitbana*: den del av ett pneumatiskt däck som kommer i kontakt med marken ⁽¹⁾.
- 2.9 *däckets sida*: den del av ett pneumatiskt däck som ligger mellan slitbanan och vulsten ⁽¹⁾.
- 2.10 *däckets underdel*: området mellan punkten för däckets största sektionbredd och det område som är avsett att täckas av fälgkanten ⁽¹⁾.
- 2.10.1 För däck som är märkta med symbolerna "A" eller "U" för "konfiguration av däck-fälg-montering" (se punkt 3.1.10) avses emellertid den del av däckets som vilar mot fälgen.
- 2.11 *slitbanespår*: utrymmet mellan de två på varandra följande räfflorna eller lamellerna i slitbanemönstret ⁽¹⁾.
- 2.12 *sektionsbredd*: det kortaste avståndet mellan däcksidornas ytterkanter på ett pumpat pneumatiskt däck, bortsett från de upphöjningar som beror på märkning, dekoration, skyddsband eller räfflor ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se förklarande figur.

- 2.13 *total bredd*: det kortaste avståndet mellan däcksidornas ytterkanter på ett pumpat pneumatiskt däck, inkl. märkning, dekoration och skyddsband eller räfflor ⁽¹⁾.
- 2.14 *sektionshöjd*: ett avstånd som är lika med hälften av differensen mellan däckets ytterdiameter och den nominella fälgdiametern ⁽¹⁾.
- 2.15 *nominellt profilmförhållande (Ra)*: hundra gånger det värde som erhålls genom division av den nominella sektionshöjden, uttryckt i mm, med den nominella sektionsbredden, uttryckt i mm.
- 2.16 *yterdiameter*: den totala diametern för ett pumpat nytt pneumatiskt däck ⁽¹⁾.
- 2.17 *däckets storleksbeteckning*:
- 2.17.1 en beteckning som visar:
- 2.17.1.1 Nominell sektionsbredd. Denna bredd ska uttryckas i mm utom för de däcktyper vars storleksbeteckning visas i den första kolumnen i tabellerna i bilaga V till dessa föreskrifter.
- 2.17.1.2 Nominellt profilmförhållande, utom för vissa däcktyper, vars storleksbeteckning visas i den första kolumnen i tabellerna i bilaga V till dessa föreskrifter eller, beroende på däckkonstruktionstyp, nominell yterdiameter, uttryckt i mm.
- 2.17.1.3 Ett allmänt vedertaget tal som anger nominell fälgdiameter och som motsvarar dess diameter, uttryckt antingen i koder (tal under 100) eller i millimeter (tal över 100).
- 2.17.1.4 Bokstaven "T" framför den nominella sektionsbredden för reservdäck för tillfälligt bruk av T-typ.
- 2.17.1.5 En uppgift om konfigurationen av däck-fälg-montering då den avviker från standardkonfigurationen.
- 2.18 *nominell fälgdiameter*: diametern för den fälg på vilken ett däck avses bli monterat.
- 2.19 *fälg*: det stöd på vilket däck/slang monteras eller för ett slanglöst däck det stöd på vilket vulsterna är fästade ⁽¹⁾.
- 2.19.1 *konfiguration av däck-fälg-montering*: den fälgtyp på vilken däcket avses bli monterat. För icke-standardfälgar anges detta med en symbol som anbringas på däcket t.ex. "CT", "TR", "TD", "A" eller "U".
- 2.20 *teoretisk fälg*: den tänkta fälg vars bredd är lika med x gånger ett däck's nominella sektionsbredd. Värdet av x ska anges av tillverkaren av detta däck.
- 2.21 *mätfälg*: den fälg på vilken ett däck ska monteras för storleksmätningar.
- 2.22 *provningsfälg*: den fälg på vilken ett däck ska monteras för provning.
- 2.23 *spaltning*: avskiljning av gummibitar från slitbanan.

⁽¹⁾ Se förklarande figur.

- 2.24 *kordseparering*: avskiljning av kordtrådarna från deras gummibeläggning.
- 2.25 *skiktseparering*: avskiljning av nära varandra befintliga skikt.
- 2.26 *slitbaneseparering*: slitbanans lossnande från stommen.
- 2.27 *slitagevarnare*: de upphöjningar inom slitbanespåren som är avsedda att ge en visuell uppfattning om slitbanans förslitningsgrad.
- 2.28 *belastningsindex*: en kod som motsvarar den referensvikt som ett däck kan bära då det körs i överensstämmelse med de användningskrav som anges av tillverkaren.
- 2.29 *hastighetskategori*: den högsta hastighet som däckets kan tåla, uttryckt i hastighetskategorisymbol (se tabell nedan).
- 2.29.1 Hastighetskategorierna anges i tabellen nedan:

Hastighetskategorisymbol	Högsta hastighet (km/h)
L	120
M	130
N	140
P	150
Q	160
R	170
S	180
T	190
U	200
H	210
V	240
W	270
Y	300

- 2.30 *Räfflor i slitbanemönstret*
- 2.30.1 *huvudspår*: de breda spår som finns i slitbanans mittparti och som har slitagevarnarna (se punkt 2.27) placerade inom sig.
- 2.30.2 *bispår*: de tilläggsspår i slitbanemönstret som kan försvinna under däckets livstid.
- 2.31 *högsta belastningsgrad*: den största vikt som däckets beräknas kunna bära.
- 2.31.1 för hastighet under 210 km/h får den högsta belastningsgraden inte överskrida det värde som motsvarar däckets belastningsindex,

- 2.31.2 för hastighet över 210 km/h, men under 240 km/h, (däck som klassificeras med hastighetskategorisymbolen "V") får den högsta belastningsgraden inte överskrida den andel av värdet som motsvarar däckets belastningsindex, som anges i tabellen nedan, i förhållande till hastighetskapaciteten hos den bil på vilken däckets monterats.

Högsta hastighet (km/h)	Högsta belastningsgrad (%)
215	98,5
220	97
225	95,5
230	94
235	92,5
240	91

För mellanliggande högsta hastigheter tillåts linjära interpoleringar av den högsta belastningsgraden.

- 2.31.3 För hastigheter över 240 km/h (däck som klassificeras med hastighetskategorisymbolen "W") får den högsta belastningsgraden inte överskrida den andel av värdet som motsvarar däckets belastningsindex, som anges i tabellen nedan, i förhållande till hastighetskapaciteten hos den bil på vilken däckets monterats.

Högsta hastighet (km/h)	Högsta belastningsgrad (%)
240	100
250	95
260	90
270	85

För mellanliggande högsta hastigheter tillåts linjära interpoleringar av den högsta belastningsgraden.

- 2.31.4 För hastigheter över 270 km/h (däck som klassificeras med hastighetskategorisymbolen "Y") får den högsta belastningsgraden inte överskrida den andel av värdet som motsvarar däckets belastningsindex, som anges i tabellen nedan, i förhållande till hastighetskapaciteten hos den bil på vilken däckets monterats.

Högsta hastighet (km/h)	Högsta belastningsgrad (%)
270	100
280	95
290	90
300	85

För mellanliggande högsta hastigheter tillåts linjära interpoleringar av den högsta belastningsgraden.

- 2.31.5 För hastigheter under eller lika med 60 km/h får den högsta belastningsgraden inte överskrida den viktandel som motsvarar däckets belastningsindex, som anges i tabellen nedan, i förhållande till den högsta avsedda hastigheten hos det fordon på vilket däck ska monteras.

Högsta hastighet (km/h)	Högsta belastningsgrad (%)
25	142
30	135
40	125
50	115
60	110

- 2.31.6 För hastigheter över 300 km/h får den högsta belastningsgraden inte överstiga den vikt i förhållande till däckets hastighetskapacitet som anges av däcktillverkaren. För hastigheter mellan 300 km/h och den högsta hastighet som tillåts av däcktillverkaren tillämpas en linjär interpolering av den högsta belastningsgraden.

- 2.32 *körning med säkerhetsdäck*: däckets tillstånd medan det, med i huvudsak bibehållen konstruktionshållfasthet, körs med ett tryck mellan 0 and 70 kPa.

- 2.33 *däckets basfunktioner*: ett pumpat däck normala förmåga att upp till en given hastighet bära en given belastning och att överföra drift-, styr- och bromskrafterna till den markyta på vilken det rullar.

- 2.34 *system för säkerhetsdäck eller system för ökad rörlighet*: en enhet av angivna och av varandra funktionellt beroende beståndsdelar som tillsammans ger den angivna kapacitet som säkerställer att fordonet i nödfall kan köras som med ett punkterat däck med en hastighet av minst 80 km/h och en sträcka av 80 km och med däckets basfunktioner bibehållna.

- 2.35 *sektionshöjdens avböjning*: skillnaden mellan radiens avböjning, uppmätt från fälgens mittpunkt till trumytan och en halv nominell fälgdiameter enligt definition i ISO 4000-1.

3. MÄRKNINGAR

- 3.1 De pneumatiska däck som inlämnas för godkännande ska i fråga om symmetriska däck på båda däcksidorna och i fråga om asymmetriska däck minst på den yttre däcksidan bära:

- 3.1.1 Handelsbeteckning eller märke.

- 3.1.2 Däckstorleksbeteckning enligt definition i punkt 2.17 i dessa föreskrifter,

- 3.1.3 En uppgift om strukturen enligt följande:

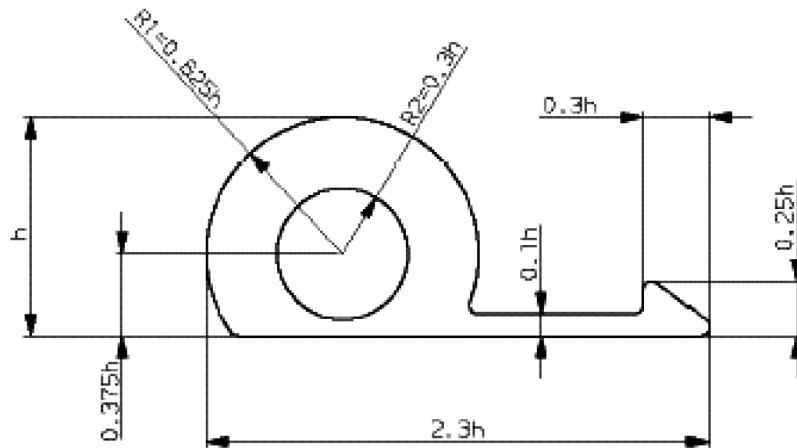
- 3.1.3.1 På diagonaldäck (korsskikt), ingen märkning eller bokstaven "D" placerad framför fälgdiametermärknings.

- 3.1.3.2 På radialsnittsäck, bokstaven "R" placerad framför fälgdiametermärknings och, frivilligt, ordet "RADIAL".

- 3.1.3.3 På gördeldäck bokstaven "B", placerad framför fälgdiametermärknings och dessutom orden "BIAS-BELTED";
- 3.1.3.4 På radialsiktäck för hastigheter över 240 km/h, men inte över 300 km/h (däck vilka som en del av tjänstebeskrivningen är märkta med hastighetssymbolen "W" eller "Y"), får den bokstav "R" som är placerad framför fälgdiameterkodmärknings ersättas av märknings "ZR".
- 3.1.3.5 På säkerhetsdäck eller *självbärande* däck bokstaven "F", placerad framför fälgdiametermärknings.
- 3.1.4 En uppgift om däckets hastighetskategori med den symbol som visas i punkt 2.29 ovan.
- 3.1.4.1 På däck för hastigheter över 300 km/h ska den bokstav "R" som är placerad framför fälgdiameterkodmärknings ersättas av betecknings "ZR" och däck ska märkas med en tjänstebeskrivning som består av hastighetssymbolen "Y" och motsvarande belastningsindex där tjänstebeskrivningen ska anges inom parentes t.ex. "(95Y)".
- 3.1.5 I fråga om ett vinterdäck påskriften M+S eller M.S eller M&S.
- 3.1.6 Belastningsindex enligt definition i punkt 2.28 i dessa föreskrifter.
- 3.1.7 Ordet "TUBELESS" om däck är avsett för användning utan innerslang.
- 3.1.8 Ordet "REINFORCED" eller orden "EXTRA LOAD" om däck är ett förstärkt däck.
- 3.1.9 Tillverkningsdatum i form av en grupp av fyra siffror där de två första anger tillverkningsvecka och de två sista tillverkningsår. Denna märkning, som får placeras på endast en däckside, får emellertid inte vara obligatorisk på något däck som inlämnas för godkännande förrän två år efter dagen för dessa föreskrifters ikraftträdande ⁽¹⁾.
- 3.1.10 I fråga om de däck som först godkänts efter ikraftträdandet av supplement 13 till ändringsserie 02 till föreskrifter nr 30 ska den identifiering som avses i punkt 2.17.1.5 placeras omedelbart efter den fälgdiametermärkning som avses i punkt 2.17.1.3.
- 3.1.11 För reservdäck för tillfälligt bruk orden "TEMPORARY USE ONLY" i versaler som är minst 12,7 mm höga.

⁽¹⁾ Före den 1 januari 2000 får tillverkningsdatum anges med en grupp av tre siffror, där de första två visar tillverkningsvecka och den sista tillverkningsår.

- 3.1.11.1 För reservdäck för tillfälligt bruk av T-typ, dessutom inskriften "INFLATE TO 420 kPa (60 psi)", där versalerna är minst 12,7 mm höga.
- 3.1.12 Symbolen nedan om däckets är ett "säkerhetsdäck" eller ett "självbärande" däck, är "h" minst 12 mm.

- 3.2 Däcken ska ha tillräckligt utrymme för det godkännandemärke som visas i bilaga II till dessa föreskrifter.
- 3.3 I bilaga III till dessa föreskrifter ges ett exempel på utformningen av däckmärkningarna.
- 3.4 De märkningar som avses i punkt 3.1 och det godkännandemärke som föreskrivs i punkt 5.4 i dessa föreskrifter ska präglas utanpå eller inuti däcken. De ska vara tydligt läsbara and placerade i däckets underdel på minst en av dess sidoväggar utom i fråga om den inskrift som omnämns i punkt 3.1.1 ovan.
- 3.4.1 För däck som är märkta med symbolerna "A" eller "U" för "konfiguration av däck-fälg-montering" (se punkt 3.1.10) får märkningarna emellertid placeras var som helst på däckets utsida.
4. ANSÖKAN OM TYPGODKÄNNANDE
- 4.1 Ansökan om godkännande av en typ av pneumatiska däck ska inlämnas av innehavaren av handelsbeteckningen eller varumärket eller av dennes vederbörligen befullmäktigade ombud. Där ska anges:
- 4.1.1 Däckets storleksbeteckning enligt definition i punkt 2.17 i dessa föreskrifter.
- 4.1.2 Handelsbeteckning eller varumärke.
- 4.1.3 Användningsområde (standarddäck (väg), vinterdäck eller däck för tillfälligt bruk).
- 4.1.4 Struktur: diagonaldäck (korsskikt), gördeldäck, radialdäck och säkerhetsdäck.
- 4.1.5 Hastighetskategori.

- 4.1.6 Däckets belastningsindex.
- 4.1.7 Om däckets ska användas med eller utan innerslang.
- 4.1.8 Huruvida däckets är "standard", "förstärkt" eller "reservdäck för tillfälligt bruk av T-typ".
- 4.1.9 Antalet skikt för diagonaldäck (korsskikt).
- 4.1.10 Totala mått: total sektionbredd och ytterdiameter.
- 4.1.11 De fälgar på vilka däckets kan monteras.
- 4.1.12 Mätfälg och provningsfälg.
- 4.1.13 Det provningstryck för vilket tillverkaren kräver att punkt 1.3 i bilaga VII till dessa föreskrifter tillämpas.
- 4.1.14 Den faktor x som avses i punkt 2.20 ovan.
- 4.1.15 För däck för hastigheter över 300 km/h den högsta hastighet som tillåts av däcktillverkaren och den belastningskapacitet som är tillåten för denna högsta hastighet. Däcktillverkaren ska också ange dessa värden i den tekniska litteraturen för däcktypen.
- 4.1.16 Kartläggningen av de fälgprofiler för att kvarhålla vulsten som är specifika för "körning med säkerhetsdäck" hos "säkerhetsdäck".
- 4.2 Ansökan om godkännande ska åtföljas (allt i tre exemplar) av en ritning eller ett representativt fotografi som visar däckets slitbanemönster och en ritning av det hölje för pumpade däck som monterats på mätfälgen och som visar de relevanta måtten (se punkterna 6.1.1 och 6.1.2) för den typ som inlämnats för godkännande. Den ska också åtföljas antingen av den provningsrapport som utfärdats av det godkända provningslaboratoriet eller av ett eller två exemplar av däcktypen enligt den behöriga myndighetens godkännande. Ritningarna eller fotografierna av däcksidan och dess slitbana ska inlämnas så snart tillverkningen inletts och senast ett år efter datum för utfärdandet av typgodkännandet.
- 4.3 Innan typgodkännande beviljas ska den behöriga myndigheten kontrollera att tillfredsställande åtgärder vidtagits som säkerställer en effektiv kontroll av tillverkningens överensstämmelse.
- 4.4 Om en däcktillverkare inlämnar ansökan om typgodkännande för en uppsättning däck anses det inte erforderligt att en belastnings-/hastighetsprovning på varje däcktyp i serien utförs. Ett urval av sämsta fall får enligt godkännandemyndighetens godkännande göras.

- 5 GODKÄNNANDE
- 5.1 Om det pneumatiska däck som inlämnats för godkännande i enlighet med dessa föreskrifter uppfyller kraven i punkt 6 nedan ska godkännande av denna däcktyp beviljas.
- 5.2 Ett godkännandenummer ska tilldelas varje typ som godkänts. Dess första två siffror (för närvarande 02) ska ange den ändringsserie där de senaste större tekniska ändringar som gjorts i föreskrifterna vid tiden för godkännandets utfärdande ingår. Samma avtalslutande part får inte tilldela en annan däcktyp, som omfattas av dessa föreskrifter, samma nummer.
- 5.3 Meddelande om godkännande eller utökning eller avslag på ansökan om eller återkallande av godkännande eller tillverkningens slutgiltiga upphörande för en typ av pneumatiska däck enligt dessa föreskrifter ska meddelas de parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter med ett formulär som överensstämmer med förlagan i bilaga I till dessa föreskrifter.
- 5.3.1 Om typgodkännande beviljas för en däcktyp för hastigheter över 300 km/h (se punkt 4.1.15) ska den relevanta högsta hastigheten (km/h) och den belastningskapacitet (kg) som tillåts för den högsta hastigheten meddelas i klartext i avsnitt 10 i meddelandeformuläret (se bilaga I till dessa föreskrifter) där belastningskapaciteter för mellanliggande hastigheter över 300 km/h också får anges.
- 5.4 I det utrymme som avses i punkt 3.2 ovan, och utöver de märkningar som föreskrivs i punkt 3.1 ovan, ska på varje pneumatiskt däck som överensstämmer med en däcktyp som godkänts enligt dessa föreskrifter och väl synligt anbringas ett internationellt godkännandemärke som består av:
- 5.4.1 En cirkel som omger bokstaven "E", åtföljd av det särskilda landsnumret för det land som beviljat godkännandet ⁽¹⁾.
- 5.4.2 Ett godkännandenummer.
- 5.5 Godkännandemärket ska vara tydligt läsbart och outplånligt.
- 5.6 I bilaga II till dessa föreskrifter ges ett exempel på godkännandemärkets utformning.

⁽¹⁾ 1 för Tyskland, 2 för Frankrike, 3 för Italien, 4 för Nederländerna, 5 för Sverige, 6 för Belgien, 7 för Ungern, 8 för Tjeckien, 9 för Spanien, 10 för Serbien, 11 för Förenade kungariket, 12 för Österrike, 13 för Luxemburg, 14 för Schweiz, 15 (vakant), 16 för Norge, 17 för Finland, 18 för Danmark, 19 för Rumänien, 20 för Polen, 21 för Portugal, 22 för Ryssland, 23 för Grekland, 24 för Irland, 25 för Kroatien, 26 för Slovenien, 27 för Slovakien, 28 för Vitryssland, 29 för Estland, 30 (vakant), 31 för Bosnien och Hercegovina, 32 för Lettland, 33 (vakant), 34 för Bulgarien, 35 (vakant), 36 för Litauen, 37 för Turkiet, 38 (vakant), 39 för Azerbajdzjan, 40 för f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, 41 (vakant), 42 för Europeiska gemenskapen (godkännanden beviljas av dess medlemsstater med användning av deras respektive ECE-symbol), 43 för Japan, 44 (vakant), 45 för Australien, 46 för Ukraina, 47 för Sydafrika, 48 för Nya Zeeland, 49 för Cypern, 50 för Malta, 51 för Sydkorea, 52 för Malaysia, 53 för Thailand, 54 och 55 (vakanta) och 56 för Montenegro. Följande nummer ska tilldelas övriga länder i den kronologiska ordning i vilken de ratificerar eller ansluter sig till överenskommelsen om antagandet av enhetliga tekniska bestämmelser för hjulförsedda fordon samt för utrustning och delar som kan monteras och/eller användas på hjulförsedda fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av de godkännanden som beviljats på grundval av dessa bestämmelser, varefter de nummer som tilldelats på detta sätt ska meddelas de avtalslutande parterna av Förenta nationernas generalsekreterare.

6. KRAV

6.1 **Däckmått**

6.1.1 *Däckets sektionsbredd*

6.1.1.1 Sektionsbredden ska beräknas med följande formel:

$$S = S_1 + K(A - A_1),$$

där:

S = är "sektionsbredden" uttryckt i mm och uppmätt på mätfälg,

S_1 = är den "nominella sektionsbredden" (i mm) som den anges på däcksidan i den däckbeskrivning som föreskrivs,

A = är mätfälgens bredd (uttryckt i mm) som den anges av tillverkaren i den beskrivande anmärkningen ⁽¹⁾,

A_1 = är den teoretiska fälgens bredd (uttryckt i mm).

A_1 ska antas vara lika med S_1 , multiplicerad med faktorn x, så som anges av tillverkaren, och K ska antas vara lika med 0,4.

6.1.1.2 För de däcktyper vars beteckning anges i den första kolumnen i tabellerna i bilaga V till dessa föreskrifter ska sektionsbredden emellertid vara den som i dessa tabeller anges mittemot däckbeteckningen.

6.1.1.3 För de däck som är märkta med symbolerna "A" eller "U" för "konfiguration av däck-fälgmontering" (se punkt 3.1.10) ska emellertid K antas vara lika med 0,6.

6.1.2 *Däckets ytterdiameter*

6.1.2.1 Däckets ytterdiameter ska beräknas med följande formel:

$$D = d + 2H$$

där:

D är ytterdiametern, uttryckt i mm,

d är det allmänt vedertagna tal som definieras i punkt 2.17.1.3 ovan, uttryckt i mm ⁽¹⁾,

H är den nominella sektionshöjden i mm, lika med:

$$H = 0,01 S_1 \times Ra,$$

S_1 är den nominella sektionsbredden i mm,

⁽¹⁾ Om det allmänt vedertagna talet ges i kodform erhålls värdet i mm genom att ett sådant tal multipliceras med 25,4.

Ra är det nominella profilmåttet, och

alla uppgifter är de som visas i överensstämmelse med kraven i punkt 3.4 ovan på däcksidan i däckstorleksbeteckningen.

6.1.2.2 För de däcktyper vars beteckning anges i den första kolumnen i tabellerna i bilaga V till dessa föreskrifter ska ytterdiametern emellertid vara den som i dessa tabeller anges mitt emot "storleksbeteckningen".

6.1.2.3 För de däck som är märkta med symbolerna "A" eller "U" för "konfiguration av däck-fälg-montering" (se punkt 3.1.10) ska emellertid ytterdiametern vara den som anges i däckstorleksbeteckningen såsom den visas på däcksidan.

6.1.3 *Metod för mätning av pneumatiska däck*

De pneumatiska däckens mått ska mätas med det förfarande som beskrivs i bilaga VI till dessa föreskrifter.

6.1.4 *Anvisningar för däckens sektionsbredd*

6.1.4.1 Däckets totala bredd får vara mindre än den sektionsbredd som bestäms enligt punkt 6.1.1 ovan.

6.1.4.2 Den får överskrida detta värde med följande toleranser:

6.1.4.2.1 i diagonaldäck (korsskikt): 6 %

6.1.4.2.2 i radialdäck, däck för punkterad körning: 4 % och

6.1.4.2.3 dessutom, om däckets har särskilda skyddsräfflor (eller band), får det tal som ökas med ovan nämnda tolerans överskridas med 8 mm.

6.1.4.2.4 För däck som betecknas med symbolerna "A" eller "U" för "konfiguration av däck-fälg-montering" (se punkt 3.1.10) är emellertid däckets totala bredd i däckets underdel lika med den nominella bredden hos den fälg på vilken däckets monterats, ökad med 20 mm, såsom visas av tillverkaren i den beskrivande anmärkningen.

6.1.5 *Anvisningar för däckets ytterdiameter*

Däckets ytterdiameter får inte ligga utanför de värden D_{min} och D_{max} som erhålls med följande formler:

$$D_{min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{max} = d + (2H \times b)$$

där:

6.1.5.1 för de storlekar som förtecknas i bilaga V och för de däck som betecknas av symbolerna "A" eller "U" för "konfiguration av däck-fälg-montering" (se punkt 3.1.10) är den nominella sektionshöjden H lika med:

$$H = 0,5 (D - d), \text{ för referenser se punkt 6.1.2,}$$

- 6.1.5.2 för de övriga storlekar som inte förtecknas i bilaga V är "H" och "d" enligt definition i punkt 6.1.2.1.
- 6.1.5.3 Koefficienterna "a" och "b" är respektive:
- 6.1.5.3.1 koefficienten "a" = 0,97
- 6.1.5.3.2 Koefficienten "b" för normala däck (väg)
Radialdäck, säkerhetsdäck	Diagonal- och korsstriksdäck
1,04	1,08
- 6.1.5.4 för vinterdäck får den totala diameter (Dmax) som bestämts i enlighet med ovanstående överskridas med 1 %.

6.2 Belastnings-/hastighetsprovning

6.2.1 Det pneumatiska däck ska genomgå en belastnings-/hastighetsprovning som utförs enligt det förfarande som beskrivs i bilaga VII till dessa föreskrifter.

6.2.1.1 Om ansökan görs för däck som betecknas med bokstavskoden "ZR" i storleksbeteckningen och som lämpar sig för hastigheter över 300 km/h (se punkt 4.1.15) utförs ovanstående belastnings-/hastighetsprovning på ett däck under de belastnings- och hastighetsförhållanden som anges på däck (se punkt 3.1.4.1). Ytterligare en belastnings-/hastighetsprovning ska utföras på ännu ett exemplar av samma däcktyp under de belastnings- och hastighetsförhållanden som av däcktillverkaren anges som maximala (se punkt 4.1.15 i dessa föreskrifter).

Denna ytterligare provning får med däcktillverkarens samtycke utföras på samma däckexemplar.

6.2.1.2 Om ansökan görs för typgodkännande av ett "system för säkerhetsdäck" utförs ovanstående belastnings-/hastighetsprovning på ett däck som pumpats enligt punkt 1.2 i bilaga VII och under de belastnings- och hastighetsförhållanden som anges på däck (se punkt 3.1.4.1). Ytterligare en belastnings-/hastighetsprovning ska utföras på ännu ett exemplar av samma däcktyp såsom anges i punkt 3 i bilaga VII. Denna ytterligare provning får med däcktillverkarens samtycke utföras på samma exemplar.

6.2.2 Ett däck som efter att ha genomgått belastnings-/hastighetsprovningen inte uppvisar någon slitbaneseparering, skiktseparering, kordseparering, spaltning eller kordbrott ska anses ha klarat provningen.

6.2.2.1 Ett däck märkt med hastighetssymbolen "Y" som, efter att ha genomgått relevant provning, uppvisar en yttlig blåsbildning på däck som orsakas av den särskilda provningsutrustningen och provningsförhållandena anses emellertid ha klarat provningen.

6.2.2.2 Om ett däck i "systemet för säkerhetsdäck" som, efter att ha genomgått den provning som anges i punkt 3 i bilaga VII, inte uppvisar en förändring i sektionshöjdens avböjning som i jämförelse med sektionshöjdens avböjning vid provningens inledning är större än 20 % och som kvarhåller den slitbana som sammanhänger med de båda sidoväggarna anses det ha klarat provningen.

- 6.2.3 Däckets ytterdiameter, uppmätt sex timmar efter belastnings-/hastighetsprovningen, får inte avvika med mer än $\pm 3,5\%$ från den ytterdiameter som uppmäts före provningen.

6.3 Slitagevarnare

- 6.3.1 Det pneumatiska däckets ska innehålla minst sex tvärgående rader av slitagevarnare, som ska ligga på ungefär samma avstånd från varandra och vara placerade i slitbanans huvudspår. Slitagevarnarna ska vara sådana att de inte kan förväxlas med gummiupphöjningarna mellan slitbanans ribbor eller lameller.

- 6.3.2 För däck med mått som är lämpade för montering på fälgar med en nominell diameter av 12 eller lägre ska emellertid fyra rader slitagevarnare godtas.

- 6.3.3 Slitagevarnarna ska kunna med en tolerans av $+0,60/-0,00$ mm ange när slitbanespåren inte längre är mer än 1,6 mm djupa.

- 6.3.4 Slitagevarnarnas höjd bestäms genom att skillnaden mellan avståndet från slitbanans yta till slitagevarnarens topp och till botten av det slitbanespår som ligger nära slutningen av slitagevarnarens bas mäts.

7. ÄNDRINGAR AV TYPEN FÖR PNEUMATISKA DÄCK OCH UTÖKNING AV GODKÄNNANDE

- 7.1 Varje ändring av typen för pneumatiska däck ska anmälas till den myndighet som godkänt typen för det pneumatiska däckets. Myndigheten kan därefter antingen:

- 7.1.1 anse att ändringarna troligen inte får någon märkbar negativ inverkan och att det pneumatiska däckets i alla händelser fortfarande uppfyller kraven, eller

- 7.1.2 inkräva en ytterligare provningsrapport från den tekniska tjänst som ansvarar för att genomföra provningarna.

- 7.2 En ändring av däckets slitbanemönster får inte anses som ett krav för att upprepa de provningar som föreskrivs i punkt 6 i dessa föreskrifter.

- 7.3 Bekräftelse på eller avslag på ansökan om godkännande ska, med angivande av ändringarna, enligt det förfarande som anges i punkt 5.3 ovan meddelas de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter.

- 7.4 Den behöriga myndighet som utfärdar utökningen av godkännandet ska tilldela en sådan utökning ett serienummer och underrätta de övriga parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter om detta med ett meddelandeformulär som överensstämmer med förlagan i bilaga I till dessa föreskrifter.

8. TILLVERKNINGENS ÖVERENSSTÄMMELSE

Förfarandena för tillverkningens överensstämmelse ska vara förenliga med de som fastställs i avtalet, tillägg 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), med följande krav:

- 8.1 De däck som godkänns enligt dessa föreskrifter ska tillverkas så att de överensstämmer med den godkända typen genom att uppfylla de krav som fastställs i punkt 6 ovan.

8.2 Den myndighet som beviljat typgodkännande kan när som helst kontrollera de metoder för kontroll av överensstämmelse som tillämpas vid varje tillverkningsenhet. Vid varje tillverkningsenhet ska dessa kontroller normalt äga rum minst en gång vartannat år.

9. PÅFÖLJDEN VID TILLVERKNINGENS BRISTANDE ÖVERENSSTÄMMELSE

9.1 Det godkännande som beviljats för en typ av pneumatiska däck enligt dessa föreskrifter kan återkallas om de krav som fastställts i punkt 8.1 ovan inte uppfylls eller om de däck som tagits ur serien inte klarat de provningar som föreskrivs i denna punkt.

9.2 Om en avtalsslutande part som tillämpar dessa föreskrifter återkallar ett godkännande som den tidigare beviljat ska den genast meddela de övriga avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter detta med ett meddelandeformulär som överensstämmer med förlagan i bilaga I till dessa föreskrifter.

10. TILLVERKNINGENS SLUTGILTIGA UPPHÖRANDE

Om innehavaren av ett godkännande helt upphör med tillverkningen av en typ av pneumatiska däck som godkänts i enlighet med dessa föreskrifter ska denne meddela den myndighet som beviljat godkännandet detta. Vid mottagandet av det berörda meddelandet ska denna myndighet underrätta de övriga parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter om detta med ett meddelandeformulär som överensstämmer med förlagan i bilaga I till dessa föreskrifter.

11. ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

11.1 De avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter får inte vägra att bevilja utökningar av godkännande till föregående ändringsserier eller till supplement till ändringsserier till dessa föreskrifter.

11.2 De avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter får inte avvisa ett däck som godkänts enligt ändringsserie 01 till dessa föreskrifter.

11.3 Slitagevarnare:

11.3.1 Från och med dagen för ikraftträdande av supplement 4 till ändringsserie 02 får de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter inte längre i fråga om kraven i punkt 6.3.3 utfärda godkännanden enligt supplement 3 till ändringsserie 02.

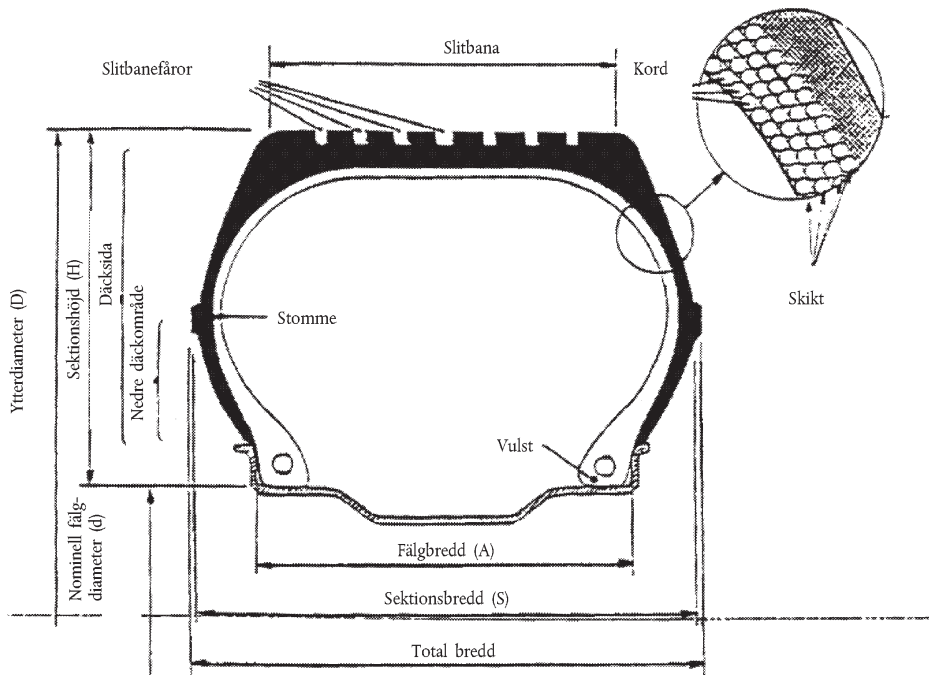
11.3.2 Alla nya däck som tillverkats efter den 1 oktober 1995 ska uppfylla kraven i punkt 6.3.3, ändrad genom supplement 4 till ändringsserie 02.

12. NAMN- OCH ADRESSUPPGIFTER GÄLLANDE DE TEKNISKA TJÄNSTER SOM ANSVARAR FÖR UTFÖRANDET AV GODKÄNNANDEPROVNINGARNA SAMT MYNDIGHETERNA

12.1 De parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter ska meddela Förenta nationernas sekretariat namn- och adressuppgifter gällande de tekniska tjänster som ansvarar för godkännandeprovningarnas utförande och de myndigheter som beviljar godkännande och till vilka de formulär som intygar godkännande eller utökning eller avslag på ansökan om eller återkallande av godkännande eller tillverkningens slutgiltiga upphörande som utfärdas i andra länder ska sändas.

- 12.2 De avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter får utse däcktillverkarnas laboratorier till godkända provningslaboratorier.
- 12.3 Om en avtalsslutande part tillämpar punkt 12.2 ovan kan den om den så önskar vid provningarna representeras av en eller flera personer enligt eget val.

Förklarande figur
(se punkt 2 i föreskrifterna)

BILAGA I

MEDDELANDE

(maximiformat: A4 (210 × 297 mm))

utfärdat av: Myndighetens namn:

.....

avseende ⁽²⁾: BEVILJAT GODKÄNNANDE
 UTÖKAT GODKÄNNANDE
 AVSLAG PÅ ANSÖKAN OM GODKÄNNANDE
 ÅTERKALLAT GODKÄNNANDE
 TILLVERKNINGENS SLUTGILTIGA UPPHÖRANDE

för en typ av pneumatiska däck för motorfordon enligt föreskrifter nr 30

Godkännande nr Utökning nr

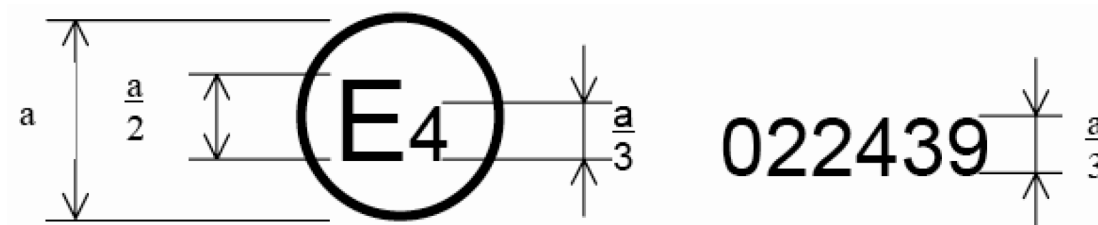
1. Tillverkarens namn eller varumärke(n) på däcktypen:
2. Tillverkarens däcktypsbeteckning:
3. Tillverkarens namn och adress:
4. Namn- och adressuppgifter gällande tillverkarens ombud, i förekommande fall:
5. Kortfattad beskrivning:
- 5.1. Däckstorleksbeskrivning:
- 5.2. Användningsområde: normal/vinterdäck/tillfällig användning ⁽²⁾
- 5.3. Struktur: diagonaldäck/gördeldäck/radialdäck/säkerhetsdäck ⁽²⁾
- 5.4. Hastighetskategorisymbol:
- 5.5. Belastningsindex:
6. Den tekniska tjänst och, i förekommande fall, det provningslaboratorium som godkänts för godkännanden eller för kontroll av överensstämmelse:
7. Datum för denna tjänsts rapport:
8. Nummer på den rapport som utfärdats av denna tjänst:
9. Skäl för utökning (i förekommande fall):
10. Eventuella anmärkningar:
11. Godkännande beviljat/utökat/ansökan avslagen/återkallat ⁽²⁾
12. Ort:
13. Datum:
14. Underskrift:
15. Till detta meddelande fogas en förteckning över de handlingar i godkännandeprocessen som arkiverats hos de myndigheter som utfärdat godkännandet och som kan erhållas på begäran.

⁽¹⁾ Särskilt nummer för det land som beviljat/utökat/avslagit ansökan om/återkallat godkännande (se godkännandebestämmelser i föreskrifterna).

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA II

Exempel på godkännandemärkets utformning

$a = 12 \text{ mm min.}$

Ovanstående godkännandemärke, anbringat på ett pneumatiskt däck, visar att däcktypen i fråga godkänts i Nederländerna (E 4) med godkännandenummer 022439.

Anmärkning: De första två siffrorna i godkännandenumret anger att godkännandet beviljats i enlighet med kraven i dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 02.

Godkännandenumret ska placeras nära cirkeln och antingen över eller under "E" eller till vänster eller höger om denna bokstav. Godkännandenumrets siffror ska sitta på samma sida av "E" och vara riktade åt samma håll. Användning av romerska siffror som godkännandenummer bör undvikas för att förhindra förväxling med andra symboler.

BILAGA IV

Belastningsindex

Li = belastningsindex

kg = den motsvarande fordonsvikt som ska bäras.

Li	kg	Li	kg	Li	kg	Li	kg
0	45	31	109	61	257	91	615
1	46,2	32	112	62	265	92	630
2	47,5	33	115	63	272	93	650
3	48,7	34	118	64	280	94	670
4	50	35	121	65	290	95	690
5	51,5	36	125	66	300	96	710
6	53	37	128	67	307	97	730
7	54,5	38	132	68	315	98	750
8	56	39	136	69	325	99	775
9	58	40	140	70	335	100	800
10	60	41	145	71	345	101	825
11	61,5	42	150	72	355	102	850
12	63	43	155	73	365	103	875
13	65	44	160	74	375	104	900
14	67	45	165	75	387	105	925
15	69	46	170	76	400	106	950
16	71	47	175	77	412	107	975
17	73	48	180	78	425	108	1 000
18	75	49	185	79	437	109	1 030
19	77,5	50	190	80	450	110	1 060
20	80	51	195	81	462	111	1 090
21	82,5	52	200	82	475	112	1 120
22	85	53	206	83	487	113	1 150
23	87,5	54	212	84	500	114	1 180
24	90	55	218	85	515	115	1 215
25	92,5	56	224	86	530	116	1 250
26	95	57	230	87	545	117	1 285
27	97,5	58	236	88	560	118	1 320
28	100	59	243	89	580	119	1 360
29	103	60	250	90	600	120	1 400
30	106						

BILAGA V

Däckstorleksbeteckning och mått

Tabell I

Diagonaldäck (europeiska däck)

Storlek	Kod för mätfälgens bredd	Total diameter ⁽¹⁾ mm	Däcksektions bredd ⁽¹⁾ mm	Nominell fälgdiameter "d" mm
Superballongserie				
4.80-10	3.5	490	128	254
5.20-10	3.5	508	132	254
5.20-12	3.5	558	132	305
5.60-13	4	600	145	330
5.90-13	4	616	150	330
6.40-13	4.5	642	163	330
5.20-14	3.5	612	132	356
5.60-14	4	626	145	356
5.90-14	4	642	150	356
6.40-14	4.5	666	163	356
5.60-15	4	650	145	381
5.90-15	4	668	150	381
6.40-15	4.5	692	163	381
6.70-15	4.5	710	170	381
7.10-15	5	724	180	381
7.60-15	5.5	742	193	381
8.20-15	6	760	213	381
Lågsektionsserie				
5.50-12	4	552	142	305
6.00-12	4.5	574	156	305
7.00-13	5	644	178	330
7.00-14	5	668	178	356
7.50-14	5.5	688	190	356
8.00-14	6	702	203	356
6.00-15 L	4.5	650	156	381
Superlågsektionsserie ⁽²⁾				
155-13/6.15-13	4.5	582	157	330
165-13/6.45-13	4.5	600	167	330
175-13/6.95-13	5	610	178	330

Storlek	Kod för mätfälgens bredd	Total diameter (1) mm	Däcksektions bredd (1) mm	Nominell fälgdiameter "d" mm
155-14/6.15-14	4.5	608	157	356
165-14/6.45-14	4.5	626	167	356
175-14/6.95-14	5	638	178	356
185-14/7.35-14	5.5	654	188	356
195-14/7.75-14	5.5	670	198	356
Ultralågsektion				
5.9-10	4	483	148	254
6.5-13	4.5	586	166	330
6.9-13	4.5	600	172	330
7.3-13	5	614	184	330

(1) Tolerans: se punkterna 6.1.4 och 6.1.5.

(2) Följande storleksbeteckningar godtas: 185-14/7.35-14 eller 185-14 eller 7.35-14 eller 7.35-14/185-14.

Tabell II

Millimeterserier – Radialdäck (europeiska däck)

Storlek	Kod för mätfälgens bredd	Total diameter (1) mm	Däcksektions bredd (1) mm	Nominell fälgdiameter "d" mm
125 R 10	3.5	459	127	254
145 R 10	4	492	147	254
125 R 12	3.5	510	127	305
135 R 12	4	522	137	305
145 R 12	4	542	147	305
155 R 12	4.5	550	157	305
125 R 13	3.5	536	127	330
135 R 13	4	548	137	330
145 R 13	4	566	147	330
155 R 13	4.5	578	157	330
165 R 13	4.5	596	167	330
175 R 13	5	608	178	330
185 R 13	5.5	624	188	330
125 R 14	3.5	562	127	356
135 R 14	4	574	137	356
145 R 14	4	590	147	356
155 R 14	4.5	604	157	356
165 R 14	4.5	622	167	356

Storlek	Kod för mätfälgens bredd	Total diameter (1) mm	Däcksektions bredd (1) mm	Nominell fälgdiameter "d" mm
175 R 14	5	634	178	356
185 R 14	5.5	650	188	356
195 R 14	5.5	666	198	356
205 R 14	6	686	208	356
215 R 14	6	700	218	356
225 R 14	6.5	714	228	356
125 R 15	3.5	588	127	381
135 R 15	4	600	137	381
145 R 15	4	616	147	381
155 R 15	4.5	630	157	381
165 R 15	4.5	646	167	381
175 R 15	5	660	178	381
185 R 15	5.5	674	188	381
195 R 15	5.5	690	198	381
205 R 15	6	710	208	381
215 R 15	6	724	218	381
225 R 15	6.5	738	228	381
235 R 15	6.5	752	238	381
175 R 16	5	686	178	406
185 R 16	5.5	698	188	406
205 R 16	6	736	208	406

(1) Tolerans: se punkterna 6.1.4 och 6.1.5.

Tabell III

45-serien – Radialdäck på TR metriska 5° fälgar

Storlek	Mätfälgens bredd	Total diameter	Däcksektions bredd
280/45 R 415	240	661	281

BILAGA VI

Metod för mätning av pneumatiska däck

- 1.1 Däcket monteras på den mätfälg som anges av tillverkaren i punkt 4.1.12 i dessa föreskrifter och pumpas till ett tryck av 3-3,5 bar.
- 1.2 Trycket anpassas enligt följande:
- 1.2.1 i standardgördeldäck: till 1,7 bar,
- 1.2.2 i diagonaldäck (korsskikt): till:

Antal skikt	Tryck (bar)		
	Hastighetskategori		
	L, M, N	P, Q, R, S	T, U, H, V
4	1,7	2,0	—
6	2,1	2,4	2,6
8	2,5	2,8	3,0

- 1.2.3 i standardradialdäck: till 1,8 bar,
- 1.2.4 i förstärkta däck: till 2,3 bar;
- 1.2.5 i reservdäck för tillfällig användning av T-typ: till 4,2 bar.
2. Däcket konditioneras, monterat på sin fälg, vid omgivande rumstemperatur under minst 24 timmar, utom när annat föreskrivs i punkt 6.2.3 i dessa föreskrifter.
3. Trycket återställs till den nivå som anges i punkt 1.2 ovan.
4. Den totala bredden mäts vid sex jämnt fördelade punkter med en kalibertolk och med beaktande av tjockleken hos skyddsräfflorna eller banden. Det högsta mätvärde som erhålls på detta sätt tas som den totala bredden.
5. Ytterdiametern bestäms genom att den största omkretsen mäts och att det därvid erhållna talet delas med π (3,1416).

BILAGA VII

Förfarande för belastnings-/hastighetsprestandaprovningar

1. FÖRBEREDELSE AV DÄCKET
- 1.1 Ett nytt däck monteras på den provningsfälg som tillverkaren anger i punkt 4.1.12 i dessa föreskrifter.
- 1.2 Det pumpas till det lämpliga tryck som anges (i bar) i tabellen nedan:

Reservdäck för tillfälligt bruk av T-typ: till 4,2 bar.

Hastighetskategori	Diagonaldäck (korsskikt)			Radialdäck/system för däck för punkterad körning		Gördeldäck
	Antal skikt			Standard	Förstärkt	Standard
	4	6	8			
L, M, N	2,3	2,7	3,0	2,4	2,8	—
P, Q, R, S	2,6	3,0	3,3	2,6	3,0	2,6
T, U, H	2,8	3,2	3,5	2,8	3,2	2,8
V	3,0	3,4	3,7	3,0	3,4	—
W	—	—	—	3,2	3,6	—
Y	—	—	—	3,2 ⁽¹⁾	3,6	—

(¹) Värdet "3,2" för däck i hastighetskategori "Y" uteslöts oavsiktligt ur supplement 5 till den ändringsserie 02 som trädde i kraft den 8 januari 1995 och kan anses som ett korrigerandum till detta supplement och anses ha trätt i kraft från och med samma datum.

- 1.3 Tillverkaren kan, om skäl anges, begära användning av ett tryck som pumpats inför provningen som avviker från det som anges i punkt 1.2 ovan. I så fall ska däckets tryck pumpas till detta tryck.
- 1.4 Däck-hjul-enheten konditioneras under minst tre timmar vid provningsrumstemperatur.
- 1.5 Däcktrycket återställs till vad som anges i punkterna 1.2 eller 1.3 ovan.
2. PROVNINGENS GENOMFÖRANDE
- 2.1 Däck-hjul-enheten monteras på en provningsaxel och pressas mot yttersidan av ett jämnt hjul med en diameter av $1,70\text{ m} \pm 1\%$ eller $2\text{ m} \pm 1\%$.
- 2.2 På provningsaxeln anbringas en belastning som motsvarar 80 % av:
 - 2.2.1 den högsta belastningsgrad som är lika med belastningsindex för däck med hastighetssymbolerna från och med L till och med H,
 - 2.2.2 den högsta belastningsgrad som gäller för en högsta hastighet av 240 km/h för däck med hastighetssymbolen "V" (se punkt 2.31.2 i dessa föreskrifter),
 - 2.2.3 den högsta belastningsgrad som gäller för en högsta hastighet av 270 km/h för däck med hastighetssymbolen "W" (se punkt 2.31.3 i dessa föreskrifter),
 - 2.2.4 den högsta belastningsgrad som gäller för en högsta hastighet av 300 km/h för däck med hastighetssymbolen "Y" (se punkt 2.31.4 i dessa föreskrifter).
- 2.3 Däcktrycket får under hela provningen inte ändras och provningsbelastningen ska hållas konstant.
- 2.4 Under provningen ska provningstemperaturen i provningsrummet hållas mellan 20° och 30° eller, med tillverkarens medgivande, vid en högre temperatur.
- 2.5 Provningsförfarandet ska utan avbrott genomföras i överensstämmelse med följande krav:
 - 2.5.1 den tid som åtgår för att gå från stillastående till utgångshastighet: 10 minuter,

- 2.5.2 utgångshastighet vid provningen: den högsta hastighet som föreskrivs för däcktypen (se punkt 2.29.3 i dessa föreskrifter) och som är lägre än 40 km/h för det jämna hjulet med en diameter av 1,70 m \pm 1 % eller lägre än 30 km/h för det jämna hjulet med en diameter av 2 m \pm 1 %,
- 2.5.3 successiva hastighetsökningar: 10 km/h,
- 2.5.4 provningens varaktighet under varje hastighetssteg utom det sista: 10 minuter,
- 2.5.5 provningens varaktighet under det sista hastighetssteget: 20 minuter,
- 2.5.6 högsta provningshastighet: den högsta hastighet som föreskrivs för däcktypen och som är lägre än 10 km/h för det jämna hjulet med en diameter av 1,7 m \pm 1 % eller lika med den högsta hastighet som föreskrivs för det jämna hjulet med en diameter av 2 m \pm 1 %.
- 2.5.7 För däck för en högsta hastighet av 300 km/h (hastighetssymbol "Y") är emellertid provningens varaktighet 20 minuter vid utgångsprovningshastighetssteget och 10 minuter vid det sista hastighetssteget.
- 2.6 Förfarandet för den andra provningen (se punkt 6.2.1.1) för att bedöma prestanda hos ett däck som är lämpat för hastigheter över 300 km/h ska vara följande:
- 2.6.1 På provningsaxeln anbringas en belastning som motsvarar 80 % av den högsta belastningsgrad som gäller den högsta hastighet som anges av däcktillverkaren (se punkt 4.1.15 i dessa föreskrifter).
- 2.6.2 Provningsaxeln ska utföras utan avbrott i enlighet med följande:
- 2.6.2.1 Tio minuter för att öka från stillastående till den högsta hastighet som anges av däcktillverkaren (se punkt 4.1.15 i dessa föreskrifter).
- 2.6.2.2 Fem minuter för den högsta provningshastigheten.
3. FÖRFARANDE FÖR ATT BEDÖMA "KÖRNING MED SÄKERHETSDÄCK" I "SYSTEMET FÖR SÄKERHETSDÄCK"
- 3.1 Ett nytt däck monteras på den provningsfälg som i punkterna 4.1.12 och 4.1.15 i dessa föreskrifter anges av tillverkaren.
- 3.2 Det förfarande som beskrivs i punkterna 1.2–1.5 ovan utförs vid en provningsrumstemperatur av 38 °C \pm 3 °C i förhållande till den konditionering av däck-hjul-enheten som beskrivs i detalj i punkt 1.4.
- 3.3 Avlägsna ventilinsatsen och avvakta till dess att däcket är fullständigt tomt.
- 3.4 Däck-hjul-enheten monteras på en provningsaxel och pressas mot ytersidan av ett jämnt hjul med en diameter av 1,70 m \pm 1 % eller 2 m \pm 1 %.
- 3.5 På provningsaxeln anbringas en belastning som motsvarar 65 % av den högsta belastningsgrad som motsvarar däckets belastningsindex.
- 3.6 Vid provningens inledning mäts den avböjda sektionshöjden (Z1).
- 3.7 Under provningen ska temperaturen i provningsrummet hållas vid 38 °C \pm 3 °C.
- 3.8 Provningsaxeln ska utföras utan avbrott i överensstämmelse med följande krav:
- 3.8.1 den tid som åtgår för att gå från stillastående till konstant provningshastighet: 5 minuter,
- 3.8.2 provningshastighet: 80 km/h,
- 3.8.3 provningens varaktighet under provningshastigheten: 60 minuter.
- 3.9 Vid slutet av provningen mäts sektionshöjdens avböjning (Z2).
- 3.9.1 Ändringen i % av sektionshöjdens avböjning jämfört med sektionshöjdens avböjning vid provningens inledning beräknas enligt $((Z1 - Z2)/Z1) \times 100$.
4. LIKVÄRDIGA PROVNINGSMETODER
- Om någon annan metod än den som beskrivs i punkterna 2 och/eller 3 ovan används ska dess likvärdighet visas.
-